

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

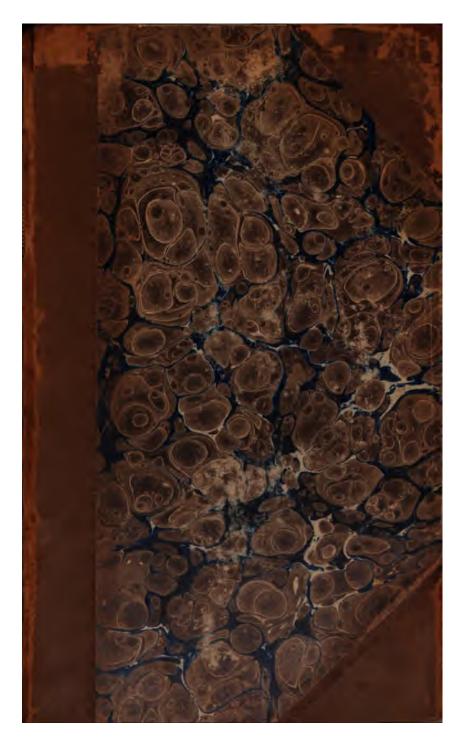
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

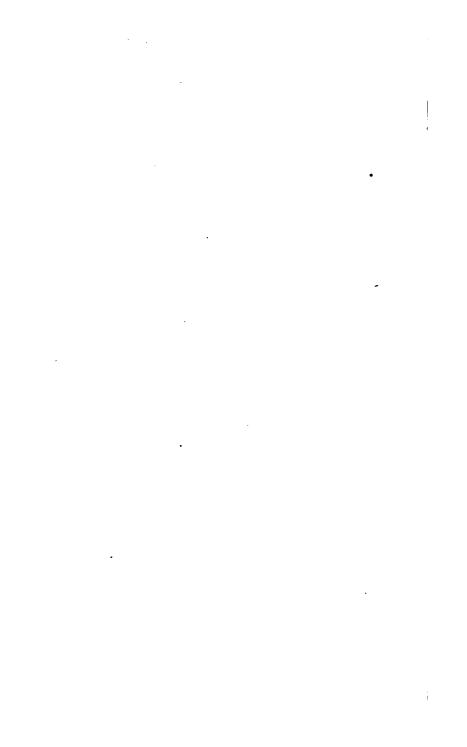
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

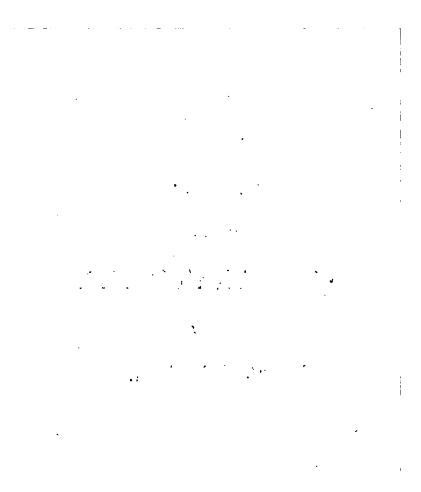
ΓΑΛΗΝΟΥ

ПЕРІ

MYΩN ANATOMHΣ

KAI IIEPI

ΕΘΩΝ ΒΙΒΛΙΑ.

GALENI

DE

DISSECTIONE MUSCULORUM

ET DE

CONSUETUDINE LIBRI.

AD FIDEM

CODICUM MANUSCRIPTORUM
ALTERUM SECUNDUM, PRIMUM ALTERUM

GRAECE EDIDIT

Fridericus Reinhold Dict;

med. doctor
ejusdemque in universitate prussorum albertina
professor extraordinarius.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS LEOPOLDI VOSSII.
MDCCCXXXII.

. . . .

.

VIR O

CELEBERRIMO, ERUDITISSIMO,

INGENIOSISSIMO,

CAR. ASMUNDO RUDOLPHI

PRIL. ET MED. DOCT. ANATOM. ET PHYSIOLOG. IN UNIV-BEROLIN. PROF. P. O. ETC. ETC.

HOSCE GALENT LIBROS

PER SAECULA GRAECE DESIDERATOS

OBSERVANTIAE MEAE TESSERULAM

. , RECENS EX ITINERIBUS

DICO.

Praefatio.

Spoliis opustus bibliothecarum Germaniae, Italiae. Hispaniae, Galliae, Britanniae, quas per boc quinquennium eo consilio indefesse excussi, ut quae in libris manuscriptis ad textum librorum Hippocratis et genuinorum et eorum, qui sub ejus nomine circumferuntur, refingendum atque expoliendum negligentiores nobis per manus tradiderant hominum aetates colligerem, quae jam dudum deperdita credebantur medicorum graecorum opera, adnuente fortuna, detegerem, quae nondum typis nec graecis nec latinis vel latinis tantum mandata erant corundem volumina, ita saeculorum situ obeita, ut tineis blattisque corrosa, sedulo transscriberem, priusquam aut penitus interirent aut justo nimis evilescerent, in patriam redux sum factus. Felicior, amplior quam sperare erat licitum, mihi obtigit messis. Gratulor orbi literarum universo de apparatu critico undecunque summo cum labore summoque peculioli mei dispendio conquisito, quo veterum medicorum Graecorum libri scriptorum incuria inscitiave totiens corrupti et mutilati in pristinam formam restituentur, quantum ejus fieri poterit pro fontium tum numero tum auctoritate; gratulor patriae meae, quae literarum artiumque omnium munificentissima fautrix studia mea, quamvis abjecta nostraeque aetati minus consentanea haberentur, in tot exterarum nationum urbibus instituenda tamque perdiuturnis sumptuosisque itineribus prosequenda et consummanda libentissime fovit animumque inceptorum difficultate saepius depressum missis viaticis iterum erexit novaque spe refocillavit, me omni exspectatione prosperiores successus pusillo animo orsis dedisse, ad Siculas usque Gaditanasque oras maritimas procedere potuisse, ne quem inexploratum intactumque relinquerem Europae cultioris angulum, quo Graecos libros abditos distractosque esse ex Graecarum literarum naufragio fama ferret. Undecies credidi schedulas meas maribus litoraque meridionalis Hispaniae legens in fragilibus cercuris depostii apographa mea. Perrepsi Carpetanos, Cordubenses, Hispalenses, Granatenses, Malacitanos montes, sicarioram latronumque insidiis infames, continuo excruciatus timore, ne non ita vitam, quod rarius accidere solet, ut chartarum mearum ex Italia advectarum ingentem molem Josephi Mariae, (Don José Maria) audacissimi latronum in illis partibus capitis, inexspectata incursione perderem annorumque labores in incuriosas librorum scriptorumque manus pecuniaeque numeratae tantum avidas inciderent mularumque clitellis impositi auferrentur. Averruncavit hanc calamitatem, avertit hanc jacturam Aesculapius. Omnia mea mecum porto. Sospes ipse redeo.

Hippocratis operum codices, quotquot in celeberrimarum Europae bibliothecarum scriniis sunt repositi, excussi cunctos; septem librorum medicinae parentis interpretatores Graecos nondum in lucem protractos transscripsi integros: transscripsi Oribasii parabilium medicamentorum (Εὐπορίστων) quattuor libros, Synopsin novem comprehensam libris, collectionum medicarum (συναγωγῶν ἰατρικῶν) omnes, qui supersunt, libros; libri vigesimi primi et secundi συναγωγών, qui feminarum infantiumque victus rationem tradunt, plurima capita primus detexi; transscripsi Aetii partem alteram, cellata priore cum Mss. ab Aldo impressa parte, Actuarium, Chemicorum Graecorum volumina, et materia et sermone nova, ex optimis ad unum omnes auctores libris manuscriptis et apographa cum reliquis contuli optimis codi-

cibus: detexi Sorani Ephesii opus de arte obstetricia morbisque mulierum praestantissimum: contuli antiquissimum genuini Dioscoridis graecum Codicem cum versione Stephani Syri arabica ab Isaaco Honeino emendata, Oribasii libris XI --- XIII, qui epitomen continent Dioscoridis, quae vulgatis meliora ex his fontibus hausi corollarii loco additurus; Vindobonenses enim duo codices, venerandae raraeque in profanis scriptoribus licet sint antiquitatis, quorum ope Illustrissimus Sprengelius nuperrime novam Anazarbaei herbarii editionem paravit, Dioscoridem in usum pharmacopolarum et seplasiariorum contractum, secundum literarum ordinem retractatum barbarisque medicamentorum synonymis nominibus inquinatum continent cautissime textui restituendo adhibendi; contuli Paulum Aeginetam cum recensione a ceteris codicibus diversa melioreque vulgatique textus duobus antiquissimis codicibus: transscripsi Aphorismorum Hippocratis arabicam Honeini versionem ex quinque codicibus, ut quae versiones arabicae in textum librorum graecorum emaculandum conferrent, optimo quasi exemplo probaretur: contexui medicorum Arabum historiam ex ipsorum fontibus ad id locorum inaccessis petitam; congessi supellectilem criticam Rupho Ephesio, Erotiano, Nicandro, Theophilo, Simeoni Seth, aliis. Quid multa?

Jamjam sum accinctus ad Ruphi Ephesii Oribasiique opera, quae extant, ex plurium eorumque optimorum codicum auctoritate edenda itaque hoc ipso anno volvente inchoandam corporis medicorum Graecorum novam seriem, quae Ruphum Ephesium, Oribasium, Actium, Paulum Aeginetam, Actuarium, auctores ex majori parte graece ineditos, alios et graece et latine prorsus ineditos, quandoque ne nomine quidem inauditos, amplectatur, ad unum omnes uberrimo apparatu critico instructos. Et moliebar quidem jam his primis post reditum in patriam a me in lucem missis pagellis indicem accuratum scriptorum operumque praefigere, quibus peregrinabundus per quinque annos operars navaveram. At repudiavi hoc consilium suo tempore exsequendum prae metu, ne baec praefatio in nimiam excresceret molem eamque ipsam propter causam male componeretur cum his Galeni libris, quorum primum tribus annis abhinc (1829) e codice Ambrosiano a me transscriptum vereque proximi anni cum codice Escorialensi collatum eodem anno Lipsiae in Volum. XVIII. 2. Corpor. med. graec. e solo codice Parisiensi primum graecis typis expressum esse comperi, Parisiis quum commorarer. Id mihi causae fuit, cur hoc de musculorum dissectione opusculum seorsum ab aliis quibusdam libris graece adhuc ineditis et propediem prelo tradendis, qui

ad Pergamenum pertinent medicum, edere constituerem, majori hanc opellam, quantulacunque est, pretio fore ratus, si subnecterem alterum Galeni librum de consuetudine, qui primum graece hic prodit, ex unico codice Florentino exscriptum. Itaque ad fidem codicum recensui utriusque libri textum graecum, versionem latinam adjungere supersedi, quum qui graeca legere nollent, versionem alibi adire facile possent, paucas interserui notulas musculis definiendis idoneas. paulum tantum otii mihi suppetebat Berolini huic labori dicandum, quum omni festinatione properare juberer ad recens mihi concreditum munus professoris extraordinarii obeundum Regimontii Prussorum, patria urbe, et ad scholae, quae ibi est, clinicae praefecturam secundariam suscipiendam pro desiderio votoque mihi ad eum potissimum finem oblatam, ut morborum naturae investigationem corumque curam studio antiquissimorum artis medicae monimentorum ejusque historiae vicissitudinum haud sine concordia jungi posse junctisque his studiis medicinam, omnium nobilissimam artem, ex operarum πολυπραγμονεστάτων servitudine ineptiisque philosophorum liberatam ad antiquam gloriam pristinosque honores iterum evehi posse pro virili probare conarer.

Librum de musculorum dissectione in usum tironum esse compositum atque ad Lyci Macedo-

nis in hac anatomiae parte auctoritatem infringendam fusisque ejusdem operibus fidem derogandam, ipse Galenus in procemio libri nostri auctor est et in Adm. anat. I. 3. γέγραπται δ' ού πρό πολλοῦ καὶ ή τῶν μυῶν ἀνατομή καθ' **Ιαυτήν, άναγκασάντων μέν τ**ῶν ἐταίρων, ὅπως έγοιεν ἀποδημούντες ὑπομνήματα μάλιστα δέ με προύτρεψαν ίδια γράψαι την ανατομήν ταύτην αὐτην καθ' αύτην, ἐπειδη Λύκου τι σύγγραμμα νῦν ἡμῖν ἐχομίσθη, μιχροῦ δεῖν εἰς πενταχισχιλίους στίχους έχτεταμένον, έν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἐσφαλμένον ἄχρι καὶ τοῦ παραλελείφθαι μύς ούχ όλίγους. άλλὰ τό γε ἡμέτερον, έν ο την ανατομήν αυτήν πεποιήμεθα, μεγέθει μέν ώς τρίτον έστιν ίσως μόριον, απαντας δέ τους μυς διδάσκει μετά του και προσεπιμεμνησθαι τοῦ Δύκου, πολλών μέν μυών ένεςγείας άγνοήσαντος, ενίας δ' όλως παρελθόνrog. Lyci autem libri post ejus tandem obitum celebritatem apud Graecos nacti sunt. Adm. anat. ΙΝ. 7. ὁ Δύχος οὖτος, οὖ νῦν εἰς τὸ μέσον ηκει τὰ βιβλία μετὰ τὸν θάνατον. Ι. 10. αὐτὸς ὁ Δύχος, οῦ νῦν ἐχομίσθη τινὰ τῶν ἀνατομιχῶν βιβλίων, ον ούκ εθεασάμην μεν εγώ ζωντα, καίτοι πᾶσι τοῖς Κοίντου μαθηταῖς συγγενόμενος, καὶ μήθ' όδοῦ μῆχος ἀκνήσας μήτε πλοῦν. ἀλλ ούχ ην ὄνομα Λύχου παρά τοῖς Ελλησιν, ἡνίχ έζη· νυνὶ δ' ἀποθανόντος αὐτοῦ βιβλίων τινὰ

περιφέρεται σπουδαζόμενα. Huc accedit, quod hic liber Galeno iteratis vicibus memoratur, ut de libr. propr. 3. art. med. 37. in catalogo huic libro subdito. Legitimum igitur esse Galeni foetum, extra omnem dubitationem est positum. Vesalius autem, in perstringenda Galeni anatomia copiosissimus auctor, nunquam hunc librum paucis libris manuscriptis servatum conspexit. Vide huj. edit. p. 76. Alterius de consuetudine libelli originem genuinam immerito in dubium vocavit Joan. Bapt. Montanus. Allegatur enim ab ipso Galeno in Comment. ad Aphoris. II. 50. ἐπιδέδειεται γὰρ τοῦτο ἡμῖν ἐν τῷ περὶ ἐθῶν βιβλίφ et genere rationeque dicendi refert Galenum.

Restat, ut de apparatu meo critico, quem ad hos libros recensendos adhibui, paucis moneam. Primus detexi Mediolani in bibliotheca Ambrosiana, ubi vir humanissimus, qui ipso nomine suo animi dotes testatur, Bentivoglio, bibliothecae praefectus, mihi permisit, ut Aristotelis ejusque interpretatorum codices, cum medicis scriptoribus saepissime eodem volumine conjunctos ideoque in catalogo Ambrosiano nec rebus nec nominibus distinctos, examinarem, in cod. Q. 87. bombycino saec. XIV. Galeni de musculorum dissectione librum absque titulo post Nicephori Gregorae, Porphyrii, Aristotelis, Euclidis et Hermogenis opera aliquot exordientem, fine mutilum, lacunosum, id

quod antiquioris cujusdam codicis esse apographum luculentissimum est testimonium. Postrema hujus codicis folia praeter nostri libri fragmenta alia quaedam continent ex libro Galeni de ossibus, ex Dioscoride et Paulo Aegineta congesta. Alterum vero codicem in bibliotheca S. Laurentii Escorialensi inveni, quum codices omnium linguarum ut singillatim pervolutarem, insigni patris bibliothecarii Domini Francisci de Campos, nunc Talaverae reginae (Talavera de la Reyna) Episcopi, favore obtinerem, Hippocratis operi περί έβδομάδων intentus ibi reperiundo, quod deperditum habetur. Complectitur 1 codex Escorialensis II. 3. 7. membranaceus saec. XII. Galeni libros de ossibus, (bis) de musculorum, venarum arteriarumque, nervorum dissectione, de motu musculorum, Oribasii epitome e libris anatomicis Galeni operibus interserta. Codex denique tertius Parisiensis 2219. bombycinus, e nosocomio S. Joannis et Pauli Veneto Parisios allatus inde a folio

^{*} Est transenna ferrea in bibl. Mss, alta S. Laurent. Escorialensi, cujus laeva graecorum codicum pluteos ab introitu statim positos numeravi. v. c. Plut. II. seriei tert. Cod. septimus. Haenelius enim iu Catalogo suo antiquatum luijus bibliothecae catalogum, cujus exemplaria Mediolani, Matriti, Toleti, Oxoniae, Lugduni Batavorum, alibi servantur, fidenter secutus est, cujus signis libri Mss. non amplius insigniuntur pluresque in eodem dimidio omnium numero prorsus omittuntur.

124—140 Galem myologiam comprehendit. E quo codice, qui ¹ Charterii tempore nondum Parisiis fuisse videtur, probabiliter vertit Gadaldinus hunc librum marginique lectiones variantes ex Oribasio plerasque sumtas adscripsit. Accuratius vero hos codices descripsissem, nisi catalogum omnium codicum, qui ad medicinam graecam spectant, quosque ipse aut adhibui aut pervolutavi, eumque criticum publici facere juris mihi esset consilium. Galeni de consuetudine liber in unico Florentino codice Plut. LXXV. cod. 7. adhuc extat; nusquam enim gentium vidi alterum.

Scribebam Berolini d. XX. Jul. mens. MDCCCXXXII.

¹ Chart. in edit. Galen. IV. p. 710. "Quum graecus textus Galeni libri de musculis boni publici negligentia nobis non suppetat; — quodsi ab Italia genuinum Galeni codicem jam diu exspectatum habuerimus, eum hercle ut et ceteros omnes nos typis mandaturos esse pollicemur."

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΜΥΩΝ ΑΝΑΤΟΜΗΣ 1 ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΈΝΟΙΣ.

Μυῶν ἀνατομὴν ἀμέμπτως μὲν οὐδεὶς ² ἔγραψεν, ἀκριβέστερον δὲ ² μᾶλλον Μαρῖνος τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἐπειδὴ μήτε δἰ ἐνὸς βιβλίου, μήθ'

Sigla codicum.

- A. Codex Ambrosianus, bombycinus una cum parte chartacea, ex insula Chio advectus, olim Michaelis Sophiani. Saec. XIV et XV. 4to.
- E. Codex Escorialensis, membranaceus, 151 foliorum. Saec. XII. 4to. Hunc codicem inter tres hujus Galeni de musculorum dissectione ad tirones libri adhuc, quod sciam, superstites antiquissimum presse sequor.
- P. Codex Parisiensis, bombycinus, 144 foliorum. Saec. XIV. 4to. ex altero codice et Oribasio emendatus, quem de Mercy Kuehnio Galenum edituro transscripsit.
- G. Codex Gadaldini, ex quo hunc librum in latinum transtulit sermonem.
- O. Oribasius in libris anatomicis secundum Galenum.
- ¹ τοῖς εἰσαγομένοις omisit A., vertit Gadaldinus. ² ἔγραφεν A. ³ μάλλον om. A. μὲν addit P. τῶν ἄλλων Μαρῖνος A.

έξης ύπλο απαντων διηλθεν, 1 εύδοχιμησεν ελχότως ή 2 τοῦ Πέλοπος καὶ ή τοῦ Λύκου καὶ Αὶλιανού των μυων ανατομή. ὁ μεν οὖν * Πέλοψ ἐν τῆ τρίτη τῶν Ἱπποχρατείων εἰσαγωγικῶν * ἄμα τοίς ἄλλοις 5 ἄπασι 6 μέρεσι καὶ τοὺς μῦς ἀνέτεμεν ὁ δὲ Λύχος ἐν μέγιστον βιβλίον 1 ἐγράψατο περὶ αὐτῶν 8 Αιλιανός δὲ χατὰ τὴν βίβλον, ἡν ωςπερ επιτομήν εποιήσατο των τοῦ πατρὸς ἀνατομιχών συγγραμμάτων άμα τοῖς άλλοις * άπασι μορίοις καὶ αὐτὸς ἔγραψε τὴν τῶν μυῶν ἀνατομήν. εμημύνθη δε τὸ τοῦ Λίχου βιβλίον, ὅτι τε μαχρότερον έρμηνεύει πάντα καὶ ὅτι 10 λογικὰς 11 ἀνέμιξε ζητήσεις τοῖς ἐξ ἀνατομῆς φαινομένοις έτι τε πρός τούτοις, ὅτι περὶ παθῶν ἐποιήσατο λόγους πολλούς, ων ένια κατ' οὐδὲν 12 οἰκείωτο ταίς των μυων άνατομαίς. Αλλιανός 18 μέντοι καὶ Πέλοψ μόνα τὰ φαινόμενα διῆλθον, ἄπερ οὐχ ημιστα κάγω νῦν έγνωκα 14 γράψαι. περί 16 μεν γὰρ τῆς κινήσεως τῶν μυῶν ἐτέρωθι διὰ δυοΐν ύπομνημάτων είρηταί μοι, περί δὲ τῆς χρείας ἄμα τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἐν τῆ μεγάλη πραγματεία τῆ περί 16 της χρείας μορίων. και μέντοι και ώς αν τις 17 μάλιστα καὶ κάλλιστα 18 γυμνώσειεν οὐ τοὺς

¹ εὐδοκίμη pro εὐδοκίμει Α. ² τε Α. ª Πέλωψ Α. ⁴ ἐν Α. ª ἄπασι οπ. Α. αμέλεσι Α. † ἔγραψε Ρ. αδ δὲ Ρ. απασι οπ. Α. ¹ ιο το το το Α. ¹ ιο το το Α. ανέμιξε Α. Ρ. ¹² κικίωται Α. Ρ. ¹² κικίωται Α. Ρ. ¹² κικίωται ακὶ οπ. Α. Ρ. ανμνάσειεν Ρ. ων εκαντου. G. ανεντου. G. ανεντου. Ε. αναντάσειεν Ρ. ων εκαντου. G.

μῦς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοῦ ζώου μόρια, διὰ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων λέγεται, οθεν 1 οὐδε 2 προηρήμην 2 ίδια τι γράψαι περί μυων άνατομής. άλλ' επειδάν είς εν άθροίζω πάντα τὰ κατὰ τὰς ἀνατομὰς ὑφ', ἡμῶν 4 εὑρημένα, τηνικαύτα και τά παραλελειμμένα τοίς έμπροσθεν λατροίς 5 τ μή χαλώς 6 εύρημένα περλ μυών εγνώχειν δηλώσαι των δ 1 έταίρων ένιοι γυμνάζεσθαι βουλόμενοι καθ' έαυτούς, ὑπομνήσεις * τινάς έχειν * ήξιωσαν, ών εθεάσαντο δεικυμένων 10 ὑπ εμοῦ, καὶ τοῦτο ἡνάγκασάν με γράψαι τὸ βιβλίον, 11 ῷ τὰ μὲν φαινόμενα πάντα κατά την άνατομην των μυων 12 εκδιδάσκω· ύπερ δε της ενεργείας απόδειξιν μεν ούδεμίαν 18 έχω, 14 αναμιμνήσκω δέ τα κεφάλαια των εν ετέροις αποδεδειγμένων επιμνησθηναι δέ 16 με καὶ 16 εἰ τι παρέλιπεν ἢ οὐκ ἀκριβως είπεν ὁ Λύκος ήξιωσαν, επειδή σαφέστατά τε καὶ κάλλιστα πάντων οὖτος άνατετμηκέναι

¹ οὐδὰν P. ³προηφοίμην A. P. ³ τδια E. ⁴ εἰρημένα P. ³ εἰ μή P. ⁴ εἰρημένα P. ² ἐτέρων E. P. in textu. Codicis Parisiensis lectiones margini adscriptae, ut in hoc loco ἐταίρων, ex altero codice sunt depremptae. Saepius enim textus lacunas explent mendaque graviora emendant. ⁴ τε τινας A. ⁴ ἢξίωων οm. A. ¹ ⁴ παρ ἐμοῦ P. ὑπ ἀὐτοῦ Ε. ¹ ² ὧν codices omnes. Conjeci ψ sive ἐν ψ, quod Gadaldinus expressit. ¹ ² ἐκδιδάσκων A. ἐκδιδάσκων E. ¹ ² ἰχων A. E. ¹ ἀναμμενήσκων A. Ε. ¹ μοι A. ¹ ⁴ τῶν ἤδη A. τῶν εῖ τι P.

μῦς πεπίστευται· $\hat{\alpha}$ μὲν οὖν ἐπαγγέλλεται τὸ γράμμα, ταῦτά 1 ἐστιν· ἤδη δὲ ἐπὶ 2 τὴν διέξοδον αὐτῶν 3 βαδιοῦμαι.

"Όστις εθέλει γυμνάζεσθαι περί την τῶν μυῶν άνατομήν, εν υδατι πνίξας πίθηκον * εκδειράτω πρότερον αὐτὸν, ὡς ἐν ταῖς ἀνατομικαῖς ἔγχειρήσεσι λέγεται. πολλοί γὰρ 5 εὐθὺς ἐν τούτφ διαμαρτάνουσι τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ἐπιτρέποντες τὸ ἔργον. οὖτοι δὲ καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ διασπῶσι καὶ συγγέουσιν ου μόνον δια την αμαθίαν, αλλά χαὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄργανον ἐπιτήδειον, ¹ ώςπερ ούν ηπιστα καὶ τὸν ὑπὸ * τῷ δέρματι * τοῦ τραχήλου λεπτον και πλατύν μῦν, δν εί τις ούκ εθέλει μῦν ὀνομάζειν, αλλα μυώδη γε φύσιν 10 η οὐσίαν ἢ ὅπως ἄν τις βούλοιτο καλεῖν, οὕτω προσαγορευέτω. 11 ἄρχεται δὲ ὁ μῦς 12 οὖτος ξμπροσθεν μέν έχ των χατά 18 τά γείλη χαὶ τάς γνάθους χωρίων, όπισθεν δὲ ἐκ τῶν κατὰ ῥάχιν, ὑποτεταμένος ἐν χύχλω παντὶ τῷ περὶ τὸν τράχηλον δέρματι, λεπτός καὶ ὑμενώδης ὑπάρχων, ωςτε και διά τούτο λανθάνειν και 14 ύμην

¹ εἰσιν P. ² ἐπὶ τῶν διεξόδων P. ἐπὶ τῆν ἔξοδον A. ³ βαδιοῦμεν P. ⁴ ἐπδοράτω A. Adm. anat. II. 2. ΄ ἐν τούτοις
εὐθὺς A. ἐν τούτοις P. ΄ οὐ μόνον — ἐπιτήδειον om. A.
P. habet Escorialensis codex solus. ⁷ ἀπερ E. ΄ τὸ δέρμα
E. ΄ In margine P. περὶ τραχήλου additur ut titulus. ¹ ἢ οὐσίαν om. E. ¹¹ ἄρχει E. ¹² οῦτως E. ¹³ τὰ om. E.
¹⁴ ὑμῖν E. Gal. Admin. anat. III. 2. ὑμένα adpellat hune musculum, quem latissimum colli sive subcutaneum (peaus-

μαλλον 1 η μυς είναι 2 δοχεί, μέχρι περ αν όμου το δερματι βλέπηται χωρισθείς δε απ αὐτοῦ κατάδηλος γίγνεται. ἄρθρον δὲ οὐδὲν ὑπὸ τούτου 3 χινείται του μυός, ὅτι 4 μηδ΄ ἐμπέφυχεν εἰς ἄρθρον, άλλὰ τὰς γνάθους καὶ τὸ δέρμα κινεῖ μόνον ῷ συμπέφυχεν. ἔστι δὲ καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς ἡ κίνησις αὐτοῦ σαφής ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, **ἐπειδὰν ἀπάγειν ὰλλήλων εἰς ¹ τὰ πλάγια τὰς** γνάθους βουληθωμεν άνευ τοῦ κινησαι τὴν κάτω γένον καὶ ε διανοίξαι τὸ στόμα. καὶ τοῖς σπασθήναι δὲ μέλλουσιν ούτος ὁ μῦς πρῶτος ἐντείγεται, καὶ οἱ κυνικοὶ καλούμενοι σπασμοὶ τούτου μάλιστα πάθος είσιν. ὀνομαζέσθω δε ὑφ' ἡμῶν * Ένεκα σαφούς διδασκαλίας μυωδες πλάτυσμα. περιβέβληται μέν οὖν παντὶ τῷ τραχήλφ, 10 καταφέρεται δὲ πρόσω μὲν ἄχρι τῶν κλειδῶν, ἐκατέρωθεν δε κατά τὰς 11 τῶν ώμοπλατῶν ῥάχεις άχρι της άρχης τοῦ μεταφρένου το δε μεταξύ ταύτης τε τῆς καταφύσεως καὶ τῆς κεφαλῆς, ὑμενῶδες ὑπάρχον, 12 ὅρθιον διὰ μέσης 13 τέταται της κατά του τράχηλου άκάνθης. τουτί μέν ούν τὸ σῶμα τοῖς ἀνατομιχοῖς ἡγνόηται, κακῶς ἐχ-

sier) hodie vocamus. Vesal. de corp. hum. fabr. Il. 5. panniculum carnosum nominat.

¹ el E. ² δοκεῖν Α. ³ κατακεῖται P. ⁴ μηδὶ πέφυκεν Ε. μηδὶν ἐκπέφυκεν P. ⁵ κατὰ τὰς Ε. ⁶ κινεῖν Α. ⁷ τὸ πλάγιον Α. ⁸ διοῖξαι Α. P. ⁹ ἕνεκεν P. ¹⁰ καταφαίνεται Α. ¹¹ τῶν om. P. ¹² ὄφθοιον Α. ¹³ τέτακται Α.

δερομένου τοῦ ζώου. έμοι δὲ ἂν είη καιρός ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸ πρόσωπον ι μετέρχεσθαι μυῶν.

β. Περὶτῶν κατὰ ° πρόσωπον μυῶν ° καὶ τῶν κατὰ χείλη.

Οι μεν * των χειλών μύες, οίπες δή και άκριβως αναμίγνυνται τῷ 5 τούτων δέρματι, τέσσαρές εἰσι τὸν ἀριθμὸν, ἐχ μὲν τῶν ⁶ ἄνω μερῶν είς έχατερωθεν, 1 ἀπὸ τῶν μήλων 8 χαταφερόμενοι λοξοί, έχ δὲ τῶν κάτωθεν ἀπὸ τῆς γένυος άκρας, ΐνα πέρ έστι τὸ καλούμενον γένειον, είς χάνταῦθα χαθ' έχάτερον μέρος, ὁ μὲν ἐχ τῶν δεξιών, ὁ δὲ ἐχ τῶν ἀριστερῶν. εὶ μὲν δὴ ἀμφότεροι ταθείεν οί ° άνωθεν, άνασπαται τὸ άνω γείλος εὶ δὲ ὁ ἔτερος μόνος, παρασπάται 10 πρὸς έχείνον. ούτω δέ χαὶ τῶν χάτωθεν άμφοϊν μέν ταθέντων, κατασπάται τὸ χείλος τὸ 11 κάτωθεν θατέρου δὲ 12 μόνου, παρασπάται. περὶ δὲ τῆς εὶς τὰ πρόσω κινήσεως τῶν χειλῶν, ὑπὲρ ἦς οὐδ 18 ἐπεμνήσθησαν ὅλως οἱ ἀνατομικοὶ, δὶ ἐτέρου λεχθήσεται γράμματος, εν φ και περί

¹ ηση addit P. 3 το P. 3 καὶ etc. P. Capitum titulos om. omnes A. habent E. P. 4 ση addit. P. 4 ταίτης Ε. ταίτη Ο. bene. 6 ἄνωθεν P. Ο. 7 δὶ Α. 3 καταφερόμενος λοξὸς Α. 3 ἄνω P. 10 τὸ χεῖλος add. P. 11 κάτω Α. P. O. 12 μόνον P. O. 13 ύπεμνήσθησαν Α.

τῶν ἄλλων ¹ ἀπασῶν ἀπόρων χινήσεων ² διέξειμι.

γ΄. Περὶ τῶν κατὰ τὰ πτερύγια τῆς φενὸς μυῶν.

Δύο δὲ ἄλλοι μύες μιχοοὶ παντάπασιν ἄρχονται μὲν καὶ αὐτοὶ ³ κατὰ ⁴ μῆλα. καταφύονται δὲ εἰς τὸ καθ' ⁵ ἑαυτὸν ἐκάτερος τῆς ρινὸς πτερύγιον ⁵ ἀνοιγνύντες αὐτήν. συστέλλεται δὲ ὑπ'
σὐδενὸς μυὸς ἡ ρὶς, ἀλλ' ὅταν οἱ προειρημένοι
μύες ἐνεργοῦντες παύσωνται, τὴν μέσην τηνικαῦτα κατάστασιν λαμβάνει ἐπέκεινα δὲ αὐτῆς
ὑπ' οὐδενὸς ἀπάγεται μυὸς, ἀλλ' ἐν ταῖς σφοδροτέρους εἰσπνοαῖς τῆ ρύμη τοῦ πνεύματος ἕπε-

¹ hauren A. 2 diegeini om. A.

Plures nobis circa labia cogniti sunt musculi quattuor hisce ques Galenus hoc capite persecutus est. Qui labium superius sursum trahunt, zygomatici sunt neque ipsi inter se distincti neque ab levatoribus propriis angulique oris distensi. Qui labium inferius deorsum trahunt, depressores sunt seu pyramidales seu triangulares menti cum quadratis menti confusi. Vesal. II. 13. Quem primum se postea invenisse dictitat πλατὸν μῦν (Admin. anat. IV. 12. et sqq.), boc loco omisit idque recte, quum nihil aliud omnino sit quam ea pars latissimi colli, quae ad genas labiaque usque extenditur. Musculi orbicularis s. sphincteris oris nulla fit mentio.

^{*} μετά A. P. κατά in mg. * τά P. * έαυτῶν Ε. * άναμιγνῦντες Ε.

ται τὰ πτερύγια. κάτω μέντοι κατασπάται τοῖς χείλεσιν ¹ ἀκολουθοῦσα κατὰ ² προσάρτησιν.

δ. Περλτῆς ὑπὸ τῷ δέρματι τοῦ μετώπου μυώδους φύσεως.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τῷ τοῦ ⁸ μετώπου δέρματι μυώδης φύσις ⁴ ὑποτέτακται λεπτὴ ⁵ συμφυὴς αὐτῷ καὶ ⁶ διὰ τοῦτο σύμπαν τὸ περὶ τὸ μέτωπον δέρμα κινείται, κὰν ἀκίνητος ἡ γένυς φυλάττηται.

ε΄. Περί τῶν κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μυῶν.

Οι περί * τῆ βάσει μύες, είτε ενα τις αὐτὸν * είναι φήσειεν 1° είτε διπλοῦν ἢ τριπλοῦν είτε δύο ἢ 11 τρεῖς συμφυεῖς, εἰς τὸ στηρίζειν τὸν ὀφθαλμόν εἰσι χρήσιμοι, ἐπειδὰν μάλιστα κατ

¹ ἀκολουδοῦντα A. ² διὰ τὸν τοῦ μετώπου μῦν addit E., omisso sequentis capitis titulo. Levatores alarum nasi labiique superioris Galenus descripsit; praetermisit compressorem narium et depressores alarum nasi, naturali remissioni illorum musculorum, inspirationi, labiique superioris appensioni horum vires tribuens. Adm. anat. IV. 4. ² προσώπου Α. ⁴ ἀποτέκτεται Α. ὑποτέταται Ρ. ⁵ συμφυής αὐτῷ om. Α. lacunamque servavit. ⁶ διά om. P. Membrana frontis musculosa sunt musculi frontales. Vesal II. 7. ² τοὺς ὀφθαλμοὺς Ρ. ⁶ περὶ τοῦ οσει Α. lacunae spatio interposito, ut οἱ περὶ τῆῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ βάσει conjecissem, nisi E. et P. vetuissent. οἱ μὲν περὶ τῆν βάσει P. ὁ μὲν περὶ τῆν βάσει P. ὁ μὲν περὶ τῆν βάσει P. in mg. O. ⁰ είναι om. E. ¹⁰ ἤτοι Α. P. ¹¹ καὶ addit P.

εὐθὐ βλέπειν ἀκρεβῶς ¹ εἰς σμικρὸν σῶμα δεηθῶμεν. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες οἱ κινοῦντες αὐτὸν ἔξ τὸν ἀρεθμὸν ὑπάρχουσιν, εὐθειῶν μὲν κινήσεων οἱ τέσσαρες ἑξηγούμενοι, δύο δὲ ² λοιποὶ περιστρέφοντες ὅλον τὸν ὀφθαλμόν. ἀλλ' οὖτοι μὲν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν μέγαν κανθὸν ὁρμώμενοι χωρίων ἐπὶ τὸν μικρὸν ἀφικνοῦνται. τῶν δὲ ἄλλων τῶν τεσσάρων ³ μυῶν ὁ μὲν ἀνατείνειν αὐτὸν, ὁ δὲ καθέλκειν, ὁ δὲ τῆ ἐνὶ προσάγειν, ὁ δὲ ἐπτὸς ἐπισπᾶσθαι πέφυκεν ⁴ [ὡς ἐπὶ τὸν μικρὸν κανθόν.] ὅσοι δὲ ὥςπερ καὶ Λύκος ⁵ οὐχ ἔξ, ἀλλὰ πέντε νομίζουσιν εἶναι τούςδε τοὺς μῦς, ἀμαρτάνουσιν οὐ περὶ τὸν ἀριθμὸν ⁶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἐνεργειῶν γνῶσιν.

ς΄. Περὶ τῶν ¹τὴν κάτω γένυν κινούντων μυῶν.

Τέσσαρες συζυγίαι ε μυῶν τὴν κάτω γένυν κνοῦσω, ἀνατείνοντες μὲν οι ετε κροταφίται κα-

¹ τε P. O. 3 ol addit P. O. 3 μνῶν om. E. O. 4 Quae meinis inclusi, om. A. E. O. expressit G. 5 οὐχ ξε om. A. 6 αὐτῶν addit P. Qui oculi bulbum firmat musculus, infundibuli seu crumenae modo posteriorem ejus partem circumplicans (choanoïde. Cuvier leçons d'anatomie comparée II. p. 426.), in homine simiisque desideratur. Vesalius fuse hunc musculum describit II. 11. Galeno, quem sarpissime acriter perstringit simiarum canumque dissectorem, in hoc musculo confisus auctori. Reliqui sex musculi sunt quattuor recti ac duo obliqui. 7 τὴν om. P. 6 κατὰ loco μνῶν A. 9 τε om. E. O.

λούμενοι καὶ οἱ ἔνδον τοῦ στόματος, εἰς δὲ τὰ πλάγια παράγοντες οι κατά τὰς γνάθους, οὖς ι μασσητήρας ὀνομάζουσιν, ἀπὸ τῆς χρείας τοὔνομα θέμενοι· 2 κατασπῶσι δὲ οἱ λοιποὶ δύο. άλλ' ούτοι μέν στενοί 8 τέ είσι καὶ προμήκεις, άρχόμενοι μέν ὅπισθέν τε καὶ κάτωθεν τῶν • ώτων, διὰ δὲ τοῦ τραχήλου πρόσω φερόμενοι, χάπειτα ε είς ταὐτὸν άλλήλοις ιόντες, ίνα δη ε χαὶ καταφύονται τη γένυϊ, διανοίγοντες 1 αὐτην, επειδαν ε ταθωσιν. ούτοι μόνοι συμπάντων μυών σαρχώδη • μεν έχουσιν άμφω τὰ πέρατα, 10 τὸ μέσον δε αχριβή τένοντα. τῶν 11 δε άλλων τριῶν συζυγιών 12 εὐρώστων τε άμα καὶ μεγάλων οὐσων οι μεν προταφίται παθήπουσιν είς τε τάς κορώνας 18 της άκρας γένυος είς έατέρωθεν, είς τε την γένυν αὐτην 🤒 παρὰ την έχφυσιν τῆς χορώνης λοχυραίς απονευρώσεσιν εμφυόμενοι 15 διὸ τήν τε γένυν ανασπώσι και κλείουσι τὸ στόμα. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τούτους τοὺς μύας ένίστε μασσητήρας ονομάζουσιν οίχ οι νεώτεροι μόνον, άλλά καὶ οι παλαιοί τῶν ἰατρῶν, ὥσπερ καὶ Ἱπποκρά-

³ μασητήρας Ε. ² κατασκώντες P. O. ³ τε om. A. ⁴ δστών P. ⁵ ἐπ΄ αὐτὸν P. in mg. O. ⁶ δή om. P. δὲ O. ⁷ αὐτὰ A. ⁶ καταταθώσιν Ε. Biventres sunt muscali, quorum extremitates carnosae sunt, pars vero intermedia in tendinem exquisitum abit. ⁹ πλήν A. ¹⁰ τὸν P. ¹¹ δὲ om. A. ¹² εὐξόώστων A. ¹³ ἄκρας τῆς P. O. ¹⁴ περὲ P. παρὰ in mg. ¹⁵ δὲ ἀν A. P. O.

της. Κνα δε πρώτον ¹ αποβλαστάνουσιν ² αὐτών οἱ εἰρημένοι τένοντες, εγκάρσιον ὀστοῦν ἔξωθεν ἐπιβέβληται καὶ περιβέβληται ² τὸ καὶ ζύγωμα προσαγορευόμενον.

ζ. Η ερί τῆς τρίτης συζυγίας τῆς πλειούσης.

Οὶ δ ἐντὸς τοῦ στόματος μύες ἐπιβεβήχασι μὲν τοῖς πλατέσι [‡] τε καὶ κοίλοις τῆς κάτω γένος, ἀνατείνονται δὲ ⁶ ἐπὶ τὴν ὑπερώαν ἐμφυόμενοι τοῖς ἐνταῦθα κοίλοις ὀστοῖς, ἀ περιλαμβάνουσιν αἰ πτερυγώδεις ἐκφύσεις. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἐνταῦθα καὶ τένων τις εὐρωστος ὅλον δὲ τὸ πλάγιον μέρος τῶνδε τῶν μυῶν ⁶ τῆς κάτω γένυος συμτέφυκε τοῖς κροταφίταις. καὶ μέντοι καὶ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχουσιν αὐτοῖς ἀνασπῶντες ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν τὴν κάτω γένυν. ἔνιοι μὲν ¹ οὖν αὐτοὺς μέρος τι τῶν κροταφιτῶν εἶναι νομίζουσιν, ὥςπερ ⁸ καὶ Μαρῖνος, ἔνιοι δὲ ἀποχωρίζουσιν ⁹ἰδία, καθάπερ Αἰλιανὸς καὶ Πέλοψ. ὁ Λύχος δὲ ¹⁰ ὅλως ἀγνοήσας αὐτοὺς ἐπιτιμῷ τοῖς τίσσαρας εἶναι λέγουσι τοὺς κροταφίτας.

¹ ἀποβλαστάνωσι» A. E. ² οἱ αὐτῶν P. ³ τὸ καὶ om. P. Quattuor hae syzygiae sive musculorum paria sunt temporales, pterygoidei accuratius sequenti capite illustrati, masseteres, biventres sive digastrici. Temporales cum masseteribus jam Hippocratem confudisse, repetit Admin. anat. IV. 2. καλεῖ μὲν οὖν καὶ τούτους τοὺς μῦς (τοὺς κροταφίτας) ὁ Ἱπποκράτης μασσητῆσας. Cf. Vesal. II. 15. ⁴τε om. P. ⁴ ὑπὸ A. ⁴τῆς κάτω γένυος om. P. † οὖν om A. P. ⁴ ὁ A. ὥσπερ Μαρῖνος P. † ἐδίως P. † ὁ ὅλως om. Ε.

η'. Περὶ τῶν μασσητήρων τῶν τριγώνων.

Οὶ λοιποὶ δὲ δύο ¹ μύες ἔξωθεν μὲν ἐπιβέβληνται τῷ μήκει τῆς κάτω γένυος, παραφερόμενοί τε καὶ ² καταφυόμενοι ταῖς ³ δυοῖν κεφαλαῖς αὐτῶν. πρός τε τὸ μῆλον ἀνατείνονται καὶ τὸ ζύγωμα, δύο κατ' ἀλήθειαν ὅντες ἔκατέρωθεν, ⁴ οὐχ εἶς. ἀλλήλων ⁵ γοῦν διαδέχονται τὴν ἐν ταῖς μασσήσεσιν ἐνέργειαν τε καὶ χρείαν, ὁ μὲν εἰς τὸ πρόσω τὴν γένυν κινῶν, ὁ δὲ εἰς τοὐπίσω καὶ μὲν δὴ καὶ 6 εἰς τοὺς κροταφίτας οἰ μύες ¹ οἴδε συμφύονται κατὰ τοῦ ζυγώματος ἕνδον.

- Θ΄. Περὶ τῶν εἰς ⁸ τὴν ὡμοπλάτην ⁹ τῆς κεφαλῆς ¹⁰ ἐκφυομένων ¹¹ μυῶν.
- 12 Πρώτον πάντων 18 άφαιρεθέντος τοῦ μυώδους πλατύσματος, εκ τοῦ κατὰ τὸ ενίον 14 όστοῦ τῆς κεφαλῆς εκφυόμενοι 16 φαίνονται δύο μύες ἀλλήλων ψαύοντες, εἶς έκατέρωθεν, ὁ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν 16 τοῦ ζώου μερῶν, ὁ δὲ ἐκ τῶν ἀριστε-

Anat. admin. IV. 6. καὶ γὰρ καὶ τῶν κισούττων τὴν γένυν μυῶν ὁ Δύκος παρέλιπε μίαν συζυγίαν τὴν ἔνδον ἐν τῷ στόματι.

¹ μῆτες A. ² καταφερόμενοι P. ³ δύο P. ⁴ καὶ οὖχ P. ⁶ γὰς P. οὖν A. ⁶ εἰς οm. A. ⁷ οὖτοι P. ⁶ τὰς ὧμοπλάτας P. ⁹ καὶ E. ¹⁶ ἐμφυομένων P. ¹¹ μυῶν om. P. ¹² πρώτως P. πρῶτοι A. Numeri in mg. Codicis Perisiensis ad Galeni editionem Aldinam respiciunt. ¹² ἀφαιρεθέντες A. ἀφαιρεθέντων Ε. ¹⁴ αὖτοῦ P. ¹⁶ φέρονται ἥτοι φαίνονται A. ¹⁶ τοῦ ζώου μερῶν om. Ε.

ρών. ἔστι δὲ ἡ ἔχφυσις ι αὐτών ἰσχνή καὶ πλατεῖα * κατά γραμμήν εγκαρσίαν επί τὰ ὧτα φερομένη, οὐ μην εξικνείται γε πρός έκατερον ε των ώτων, άλλ * ἐλάττων ἐστὶ συχνῶς. ἐντεῦθεν ὁρμηθέντες οἰ δύο μύες ἀεὶ καὶ μᾶλλον πλατύνονται καὶ τελευτῶντες ἐμφύονται ταῖς ῥάχεσι τῶν ώμοπλατῶν άχρι τοῦ καθ' έκάτερον ⁶ άκρωμίου συνεπιλαμβάνοντές τι καὶ τῶν κλειδῶν. τούτους τοὺς μῦς • ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν γυμναστικῶν ἐναργῶς καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς. εὐτραφέστατοί τε γὰρ γίγνονται καὶ σύμπαντα καταλαμβάνουσι τὸν αύχενα. τὸ δὲ ξργον αὐτῶν οὐγ ωςπερ οἴεται Αύχος αμα πολλοίς ε άλλοις εξαπατώμενος οὐ γάρ κατασπώσιν επ' ώμοπλάτας την κεφαλήν, άλλ' έχείνας έπι την χεφαλην ο άνελχουσιν. άποδείχνυται δὲ τοῦτο διὰ τῶν 10 ἀνατομιχῶν ἐγχειρήσεων, ξυθα καὶ περὶ 11 πολλῶν ἄλλων κινήσεων . 12 ήγνοημένων τοῖς 18 ξμπροσθεν ὶ ατροῖς ἐπὶ πλέον 14 διέξιμεν, ώς ἄν 15 τις καὶ τὴν μέθοδον 16 καθ'

¹ αὐτοῦ Α. ² καὶ Α. ² τῶν όγκων ἤτοι τῶν ἄτων Α. ⁴ Παττον Α. Ρ. ⁵ ἀκραμύου Α. ἀκρομίον Ε. ⁶ ἰδεῖν ἐστε Ρ. ² τε οπ. Ρ. Ε. Ο. ° ἄλλοις οπ. Ρ. ° ξλκουσεν Ρ. Αdm. anat. IV. 6. καίτοι τό γε Αύκου βιβλίον ἐπὶ τὴν ὡμοπλάτην ἔφασκε κατασπᾶσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὰ αὐτοῦ ¹° Adm. anat. IV. 6. ¹¹ τῶν addit Α. ¹² ἤγνοουμένων Α. ¹³ ἄλλοις add. Α. ¹⁴ διέξειμεν Α. Ε. Ρ. ¹⁵ ὡς ἄν τις (τις οπ. Ρ.) καὶ τὴν μέθοδον κᾶν (κᾶν Α. εἴ τις ᾶν Ε. ἤτις ᾶν Ρ.) ἐκάστην (ἔκαστος Ρ.) εὐρίσκη (εὐρίσκει Α.) διδάσκοντες. Ita Codices. Vitiatum hunc locum recte emendasse mihi videor, ¹¹ καθὰ ex emendatione.

* έκάστην εὐρίσκη διδάσκοντες. μετὰ δὲ τὴν τῶν προειρημένων μυῶν ἔκφυσιν ἀποτμηθεϊσαν ὑπόκειταί τις ἐτέρα συζυγία μυῶν ἰσχνῶν καὶ μακρῶν * λεπτὴ μὲν καὶ πλατεῖα κατὰ τὴν ἔκφυσιν, ἀεὶ δ' ἐν τῷ προϊέναι * στρογγυλωτέρα γιγνομένη καὶ τελευτῶσα εἰς τένοντα λεπτὸν * [καταφύεται] κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βάσεως τῆς * ὁμοπλάτης ἀπριβῶς στρογγύλον, οἰόνπερ νεῦρον, ὅστις ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν παραφερόμενος τῆ βάσει καὶ * προελθῶν ἄχρι τοῦ 'ἡμίσεως αὐτῆς, οὕτως ἤδη τὴν 'ἔμφυσιν εἰς αὐτὸ τὸ τῆς βάσεως ὀστοῦν-ποιεται. ἡ χρεία δὲ αὐτοῦ τῆς ώμοπλάτης τὴν βάσιν * κατ εὐθὸ ἀνέλκειν τῆς κεφαλῆς. οὐδὲ τοῦτον οἱ περὶ τὸν Λύκον ἔγνωσαν τὸν τένοντα.

ί. Περὶ τῶν ¹⁰τὴν ώμοπλάτην κινούντων μυῶν.

Έπτὰ μύες εἰσὶν οἱ κινοῦντες 11 έκατέραν 12 τῶν ἀμοπλατῶν, δύο μὲν ἀπ' Ινίου καταφε-

¹ ξκαστος P. ξκάστην sc. κίνησιν. 3 στρεπτή P. λεπτή in mg. torta G. 3 στρογγυλοτέρα E. 4 Uncis quod inclusi verbum, quum verborum ordinem male interumpat posterque repetatur — τὴν ἔμφυσιν ποιείται εἰς etc. — glossema esse puto. O. 5 ὁμοπλάτου Ε. 6 προσελθών Ε. 7 ἡμισεος Codices omnes. 8 ἔκφυσιν Α. P. 9 κατ εὐθεῖαν ἔλκειν Ε-Quem primum describit, musculus est trapezius sive cucularis. Alter est rhomboidei particula, qualis in simiis observatur. Cuvier leçons etc. I. p. 259. occipito-scapulaire ou grand releveur de l'omoplate. Vesal. II. 26. Musculus attollens scapulam, quo simia abundat. 10 τὴν om. P. 11 ξκατείρων Ε. 12 τὴν ώμοπλάτην P.

ρόμενοι λοξοί, περί ών ξμπροσθεν 12 είπον, Έτερος δὲ τρίτος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλάγιον εξοχῆς τοῦ πρώτου σπονδύλου, τέταρτος δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν λάρυγγα περιέχοντος όστοῦ, καὶ δύο ἄλλοι τὴν ἔχφυσιν έχ της κατά τὸν νῶτον ἀκάνθης ἔχοντες. ξβδομος δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος ἀναφερόμενος ἐπλ την 2 κατ' ώμον διάρθρωσιν, μέγιστος μύς, οδ την φύσιν απασαν εν τοις έξης διηγήσομαι κατ' έχεινο τοῦ λόγου τὸ μέρος, ἔνθα δίειμι περί τῶν * τὸ κατ' ώμον ἄρθρον κινούντων μυῶν. * ἐμ-Φύεται δε ό μεν έχ τοῦ πρώτου σπονδύλου τὴν έκουσιν έχων είς τὸ τῆς είν ωμοπλάτη ράγεως πέρας, οσον ύψηλον έστι, πρός 6 ακρώμιον σχεδὸν εἰς τὸ τρίτον που μέρος ὅλης αὐτῆς. ἔστι δὲ τοαρχώδης τε καὶ ἥκιστα πλατύς ὁ μῦς ούτος και προσάγει την ώμοπλάτην τοῖς πλαγίοις μέρεσε τοῦ τραγήλου. τούτου τοῦ μυὸς οὐ την ενέργειαν μόνην 8 ο Λύκος ηγνόησεν, άλλα καὶ τὴν ἔκφυσίν τε καὶ τὴν κατάφυσιν, οἰόμενος άρχεσθαι μέν ° αὐτὸν ἀπὸ τῶν στηλοειδῶν τοῦ **χρανίου ἐχφύσεων, ηκειν δ ἐπὶ τὸ ἀκρώμιον. ὁ** δ έχ τοῦ περιέχοντος ὀστοῦ τὸν λάρυγγα τὴν ἔχ-

¹ οἱ πο . . . A. ² κάτωμον Ε. κάτωθεν Ο. ΄ ² τὸ οm. P. ⁴ ἐκφύεται Α. Ε. P. in mg. ΄ ἐμοπλάτης P. ΄ τὸ addit. P. ἀπρόμυιον Ε. ΄ σαρκοειδης P. Ο. ΄ ηγν. ὁ Λίκος Α. ΄ αὐτὸ Α. στιλλοειδῶν Α. Levator scapulae est, qui a processibus transversalibus superiorum colli vertebrarum exoriens spinam scapulae in simiis tangit musculus. Vesalius hunc. musculum hominibus datum esse pernegat.

φυσιν έχων εἰς ἐκεῖνο μάλιστα τῆς κατ' ώμοπλάτην ὑψηλῆς ¹ ἐμφύεται πλευρᾶς, ² ἴνα περ ἡ άργη της άγχυροειδούς άποφύσεως έστι. στενός δὲ καὶ μακρὸς ε ὁ μῦς οὖτος ὑπάρχει καὶ προσάγει τὴν ωμοπλάτην 4 εἰς τὸ πρόσω τοῦ τραχήλου ε έπὶ τὴν ὶδίαν ἀρχὴν, ὅπερ ἀπάντων κοινόν εστι τῶν μυῶν. 6 ὁ δε ἀπὸ ⁷ τῆς ὀσφύος εἰς την κατά τον ώμον διάρθρωσιν άναφερόμενος μύς, τη τε βάσει της ώμοπλάτης ε όμιλων όλη καὶ * τῶν σιμῶν τοῖς κατὰ τὴν ταπεινοτέραν πλευράν, κάτωθέν τε καὶ πρόσθεν 10 ἐφ' ἐαυτὸν ἐχ τούτων τῶν λαβῶν ἐπισπᾶται τὴν ὅλην ώμοπλάτην είς τε τὰ κάτω καὶ πρόσω. οἱ δὲ υπόλοιποι δύο μύες, οθς μόνους οἴεται Λύπος την ώμοπλάτην χινείν, ό μεν επιπολης εξ άπάντων εκφυόμενος των του θώρακος σπονδύλων είς τὸ κάτω μέρος 11 εμφύεται τῆς δάχεως αὐτῆς. ό δὲ ὑπ 12 αὐτῷ κείμενος ἐκφύεται μὲν ἐκ τῶν 13 έπτα τοῦ θώρακος σπονδύλων καὶ προς έτι τῶν εν 14 τῷ τραχήλω πέντε, καταφύεται δὲ εἰς ολον τò

¹ ἐπφύεται Ε. ² ἔνθα Ρ. ³ οὐτος ὁ μῖς Α. Est coracohyoideus seu omohyoideus. Vesal. II. 17. ⁴ εἰς τὸ πρόσω τοῦ τραχήλου οm. Α. Ε. ⁵ πρὸς Ρ. ἐπ' in mg. ⁵ ὁ ζ' Ρ. in mg. ² τῶν πλευρῶν τε καὶ add. Ρ. Ο. ⁵ ὁμιλεῖ Ε. ° τοῖς σιμοῖς Ρ. Ο. ¹ο ἐπ' αὐτῶν Ε. Serratus anticus major describitur Galeno, quem a latissimo dorsi parum distinet. Latissimus enim dorsi ad lumbos iliaque exporrigitur. ¹¹ ἐκφύεται Ε. Ο. Rhomboideus minor seu superior. ¹² ὑπ' αἰτον Ε. ¹³ ἐπτὰ om. Ε. ¹⁴ τῶ om Α. Ο. Rhomboideus ma-

τὸ χονδοῶδες τῆς βάσεως. ἀπάγει μὲν οὖν ἐχάτερος αὐτῶν ὀπίσω τὴν ὡμοπλάτην, ἀλλ' ὁ μὲν
¹πρότερον ὑηθεὶς ² σὺν τῷ κατασπῷν, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἐπὶ τὸν τράχηλον ⁸ ἀνέλκων. ἐλ δ' ἄμφω
ταθεῖεν, ὀπίσω πρὸς τὴν ῥάχιν ἀπάγουσιν ὅλην
τὴν ὡμοπλάτην ⁴ ἐπὶ τοὺς ἐπτὰ ⁸ τοῦ θώρακος
σπονδύλους τοὺς πρώτους, οἶς καὶ ⁶ πρατέτανται.

ιά. Περί τῶν τὴν πεφαλὴν κινούντων μυῶν.

Ή κεφαλή τὰς μὲν οἰκείας κινήσεις ἄνευ τοῦ τραχήλου κινεῖται, βραχυτάτας τε ἄμα καὶ διττὰς ὑπαρχούσας, 1 καὶ διττὰς διαρθρώσεις ε ἔχει, τὰς μὲν ἐτέρας, ἐφ' ἐκάτερα ε περιστρεφομένη, τὰς δὲ ἐτέρας, 10 ἐπινευόντων τε πρόσω καὶ ἀνανευόντων ὀπίσω. αἱ δὲ σὺν ὅλφ τῷ τραχήλφ κινήσεις αὐτῆς ἐπὶ πολύ τε γίγνονται καὶ μετ' όλίγον ὑπὲρ αὐτῶν δίειμι. νυνὶ δὲ περὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς μυῶν εἰρήσεται. τῆ προειρημένη συζυγία τῶν ἰσχνῶν μυῶν, οὖς καὶ αὐτοὺς 11 ἔφθην εἰκῶν ἀνασπᾶν τὴν ὡμοπλάτην, 12 τοῦ κατ' ἰνίον ὁστοῦ τῆς κεφαλῆς ἐκφυομένους, ἐφεξῆς ἐστιν

jer s. inferior. Vesal. II. 26. De propriis scapulae sex musculis vide Adm. anat. IV. 10.

πρότερος Ε. Ο. ² ξαυτῷ κατασπῷ Ρ. ³ ἀνέλκει Ρ. ⁴ πρὸς Ρ. Ο. ⁵ τοῦ οm. Ε. ⁶ περιτέτανται Α. ⁷ κατὰ Ρ. Ο. ⁶ ξχει Ρ. in textu. ⁵ περιμεμφομένη Α. ¹⁰ ἐπὶ νευόντων Ρ. ¹¹ ἔφην ἀνασπῷν Ρ. Ο. ¹² ἐκ addit Ρ.

έτερα την εχουσιν εγχαρσίαν τε αμα και σαρκώδη και πλατεΐαν άχοι των ώτων έχουσα. ¹ συνεχούεται δὲ αὐτῆ τις έτερα τὴν ἀρχὴν ἐχ της ψπ' αὐτὸ τὸ οὖς χώρας πεποιημένη. αὖται δὶ ὅλου τοῦ τραχήλου πρὸς τὰ πρόσω φέρονται λοξαί, κατά μέν την πρώτην έκφυσιν μετρίως σημφικίς, έν δὲ τῷ μετὰ ταῦτα χωρίο. 3 ἀπογωροῦσι μαλλον καὶ διὰ τυῦτο 3 δύο μύες 4 δόξειαν αν τω και είς έπατέρωθεν του τραγήλου 5 άμφοτέρων δέ καὶ ή χρεία καὶ ή κίνησις καὶ ή των λνων θέσις όμοία. 6 διαφέρουσι δε ένε μόνφ, τῷ τὰς μὲν τοῦ προτέρου μυὸς 7 ίνας ἀπὸ της πρώτης εκφύσεως σαρχοειδείς ε υπαρχούσας άχρι παντός τοιαύτας μενούσας είς τὸ τῆς χλειδὸς ο όστοῦν το καταφύεσθαι, τι τὰς δὲ τοῦ δευτέρου καὶ οἶον σύνδεσμον ἔχειν τὴν ἀρχὴν καὶ

¹ συμφύεται A. E. ² ἀποχωροῦσαι A. ² καὶ add. A. P. ⁴ δόξειεν αὐτω, καὶ εἰς A. δόξειεν αν τις καὶ οὐχ εἰς P. εἰναι δόξειεν αν τῷ καὶ εἰς Ο. δόξειεν αν, ὁ καθ² εἰς E. Scripsi δόξειαν αν τω καὶ εἰς ὁ ἀμφοτέρωθεν Ε. ⁴ διατφέπουσι A. ¹ ἴνας Ε. ħ ὑκάρχουσιν A. ħ Mirum in medum in Codice Ambrosiano folia, quibus hic Galeni liber continetur, disjecta sunt atque intertexta aliis, quae Galeni de ossibus libelli partes complectuntur. Scripturae modo grandioris modo minutioris genus admodum variat. Plurium scribarum manus conspicuae. Partes quaedam hajus libri bis leguntur, ut nostra hujus codicis pars, quae chartacea est, ex aliquot codicum laciniis conflata atque a scribis male digesta esse videatur. ¹ παταφέρεσθαι P. ¹ ¹ τὰ δὲ P.

οίον τένοντα τὸ πέρας, 1 ος προς τὸ στέρνον περαίνεται. τέμνεσθαι δέ 2 πως καὶ αὐτὸς οὖτος ο δεύτερος μῦς εἰς δύο δύναται τῷ βουλομενω μέχρι τοσούτου λεπτουργεϊσθαι. σχίζεται γάρ πως * κατὰ τὸν τράχηλον, ώς παρακεῖσθαί * τε καὶ ψαύειν αὐτοῦ τὰ μέρη συνηρτημένα, τὸ μέν οὖν έτερον τὸ πρόσθιον έμφύεται τῷ στέρνο διὰ νευρώδους πέρατος, τὸ δ' έτερον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κλειδός σαρχοειδή κατάφυσω ποιεξται, μέσον κείμενον αὐτοῦ 5 τοῦ πρὸς τὸ στέρνον 6 περαίνοντος καὶ τοῦ πρόσθεν ὁηθέντος τοῦ 7 την έκφυσιν έξ λυίου πεποιημένου, τοῦτον ὅλον τὸν μῦν ενα ε μέν χρή τίθεσθαι τῆ τε κινήσει καὶ τῆ γρεία και γάρ ή κίνησις αὐτοῦ λοξή και ή 9 χρεία, την κεφαλην τοῦ ζώου 10 περιάγειν εἰς τὰ πρόσω· οὐχ 11 ενα δε διά τε τὸ μὴ πάντη μένειν συνεχή και διά τὸ τὰς ἐκφύσεις τε καί παταφύσεις οὐχ 12 ὁμοίως ἀπάσας εὐθείας έχειν. αΐ τε γάρ ἐκφύσεις αὐτοῦ δύο εἰσὶ, 18 σαρχώδης μέν ή έξ ίνίου, νευρωδεστέρα δέ πως ή ύπο το ούς · αί τε καταφύσεις, ώς νῦν ἤδη λέλεκται, σαρχώδης μέν ή είς την κλείν καθήκουσα, νευρώδης

¹ ώς A. E. δ P. Scripsi δς ² δ δπως A. ³ περί P. circa G. ⁴ τε οπ. P. ⁶ τε τούτου P. ⁵ περάματος Ε. ⁷ πρός Ε. πεπ. εξ εν. P. De sternomastoideo et cleidomastoideo sermo est musculo, qui in multis quadrupedibus cum trapezio coit. ⁸ μεν οπ. P. ⁶ χρεία οπ. A. lacuna. ¹⁰ περιάγει P. Ε. Ο. ¹¹ ξνα οπ. A. lacuna. ¹² δμοίμς P. ¹³ σαρχοειδής A.

δὲ ή τῷ στέρνφ συμφυομένη. ἀλλὰ περὶ μέν τούτων οὐ 2 μεγάλα τοῖς ἀνατομιχοῖς ἡμάρτηται· τὸ δ' οἰεσθαι τῷ μήπει τῆς κλειδὸς ἐμφύεσθαι * παντὶ τὴν ἀπ΄ ὶνίου μοῖραν * αὐτοῦ, οὐ 5 μικρόν τι περί τὸ φαινόμενον εσφαλμένον εστίν. εξοηται δε ύπο 6 τοῦ Λύχου 1 τοῦτο καὶ άλλων τινών ενδόξων ανδρών, καίτοι γε ού μόνον όλην ού κατείληφε την κλεΐν ὁ μῆς οὖτος, άλλ οὐδὲ τὸ ημισυ μέρος αὐτῆς. αΰτη μεν οὖν ή συζυγία μεγάλων Ικανῶς ἐστι μνῶν, ὧςτε καὶ πρὸ τῆς ἀνατομής επί πάντων άνθρώπων διαγιγνώσκεσθαι σαφῶς καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν γυμναστικῶν. οἱ δ' όπισθεν εξ Ινίου πεφυπότες ελάττους τε πολύ τούτων είσὶ καὶ πάμπολλοι τὸν ἀριθμόν. ἔστι δὲ αὐτῶν, ὡς ἀν τις είποι, δύο γένη, τὸ μὲν ετερον χοινόν τραχήλου καὶ κεφαλης, τὸ δ' Ετερον ε ίδιον αὐτῆς * μόνης τῆς κεφαλῆς. τὸ μὲν οὖν κοινὸν τραχήλου και κεφαλής εις όκτω 10 που διαιρείται μῦς, ἐκατέρωθεν 11 τῆς ἀκάνθης 12 τέσσαρας, ών ή μεν πρώτη συζυγία, πλατείας έχουσα τας κατ' Ινίον εκφύσεις, στενούται κατιούσα και γίγνεται τὸ σχημα τῶν μυῶν 13 ἐκατέρου τριγώνο παραπλήσιον όρθογωνίω, βάσιν μέν έχοντι την έχ

¹ ἐν τῷ P. ² μεγάλως E. ⁸ πάντη A. E. ⁴ αὐτῶν P. ⁶ σμικρὸν A. ⁶ τε τοῦ A. ⁷ τούτου Ε. τοῦτο τὸ P. ⁶ Υδιον οπ. P. O. ⁹ μόνον A. ¹⁰ που οπ. A. ¹¹ τε τῆς E. ¹² τέσσαρες Ε. τέτταρα O. ¹⁸ ξκατέρφ A.

της πεφαλής ' έπφυσιν, την δ' έτδραν ' των περί την όρθην γωνίαν πλευρών αὐτης της ράχεως την άκανθαν, ε λοιπην δε τρίτην την ταύτας έπιζευγνύουσαν, ώςτε έκ των είρημένων εὐδηλον, ότι λοξαὶ τούτων εἰσὶν * αἶ ἶνες ἀπὸ τῶν πλαγίων τῆς κεφαλῆς επιστρεφόμεναι πρὸς τοὐπίσω. ούτοι μέν ούν οί μύες ώςπες τικές πτύχες έπίχεινται τοῖς ἄλλοις * πεπλατυσμένοι χαθ' * έχάτερον μέρος είς. άρθεντων δε αύτων, ενέστε μέν 1 έναρχῶς φαίνονται τρεῖς συζυγίαι μυῶν, ὡς τὸ πολύ δε δύο, ε παρατεταμένη μεν ή έτερα παρά την ακανθαν ατρέμα 9 πλατέων μυων λοξων απ lνίου πρὸς τὰ πλάγια τῆς ῥάχεως φερομένων ἡ δ έτέρα στρογγύλων, 10 ύπεναντίως έχείνης έχόντων τὰς ίνας ἐχ τῶν πλαγίων μερῶν τῆς κεφαλης, οθεν 11 περ καὶ την έκφυσιν έχουσιν, επλ την ακανθαν 12 φερομένας, επειδαν δε 13 τρείς συζυγίαι φαίνωνται, μία μέν αὐτῶν 14 παρὰ τὴν ράχω εκτέταται, ή δε άλλη, παρά τὰς πλαγίας άποφύσεις, 15 λοιπή δὲ ἀμφοῖν 16 τέτακται μέση·

¹ ἔκβασιν Α. ² μὲν τῶν Ρ. ἐπὶ Ρ. ³ λοιπὸν Ε. δὲ καὶ Α. Ε. ⁴ αἰ οm. Ρ. ⁵ πεπλατυσμένοις Α. ⁶ καθ² ἔτερον Ρ. ἐκάτερον in mg. Hi musculi Splenii sunt capitis, Anat. adm. IV. 6. Vesal. II. 28. ⁷ αἰτῶν ἐναργῶς Α. ³ παρατεταμένης ἐτέρας Α. Ε. μὲν ἐτέρα Ρ. ⁹ πλατεῖ Α. ¹⁰ ὑπὶ ἐναντίου Ο. ἐκείνοις Ρ. Ο. ¹¹ περ οm. Ε. ¹² φερόμεναι Α. Ε. φερομένηκ Ρ. Scripsi cum Oribasio φερομένας ¹³ αὶ τρεῖς Ε. ¹⁴ περὶ Α. Ρ. ¹⁶ λοιπὸν Α. ἡ δὲ λοιπὸ Ρ. ¹⁶ περετέτακται Ρ. Latiorem musculum, quem Galenus illustrat, adpellamus Com-

πολλάκις δε και πάσας τὰς Ινας άπασῶν τῶν έκφύσεών ' έστιν ίδειν άπὸ τῶν ὀπίσω μερῶν εἰς ² τὰ πρόσω ³ λοξὰς φερομένας, ώς τελευτῷν ἀπάσας κατ' έκεινο τὸ μέρος τῶν σπονδύλων, ινα πέρ είσιν αὐτῶν αἱ ἀποφύσεις αἱ πλάγιαι. ἀφελόντι δὲ αὐτὰς ἀχριβῶς ήδη * καταφαίνεται τὰ κατὰ την διάρθρωσιν 5 της κεφαλής. είσι δ' ένταῦθα τέσσαρες μύες μικροί καθ έκάτερον μέρος, δύο μέν έχ του της χεφαλής όστου την έχφυσιν έχοντες έχ κοινής άρχης, κατά τὸ τοῦ ὶνίου πέρας 6 άπτόμενοι τῆς διαρθρώσεως. χαθήχει δὲ ὁ μὲν ¹ νευρωδέστερος αὐτῶν εἰς τὴν • ὀπισθίων ἀπόφυσιν τοῦ δευτέρου σπονδύλου, στενούμενος κατά την έμφυσεν ό δὲ ετερος λοξὸς εἰς την πλαγίαν ο τοῦ πρώτου· τρίτος δὲ άλλος μῦς ἐπιζεύγνυσιν άμφοτέρους, άπὸ τῆς τοῦ 10 πρώτου σπονδύλου πλαγίας αποφύσεως επί την οπισθεν αφικνούμετος τοῦ δευτέρου. καταφύεται δὲ 11 οὖτος μέν εὶς τὰ πλάγια τῆς 12 ἀποφύσεως, ὁ δὲ ἔτερος ὁ

plexum biventremque cervicis; teretem vero trachelomastoideum.

¹ ἐδεῖν ἰστω A. P. ° τὸ A. ° λοξῶς P. ⁴ καταφαίνονται αὶ περὶ P. in mg. καταφαίνται αὶ περὶ O. ὅ κεφαλῆς — ὀστοῦ om. O. ⁶ ἀπτόμεναι Ε. ⁻ εὐρωστότερος P. in mg. O. ⋄ ὀπίσθίαν ἔκφυσιν A. insertionem G. unde ἔμφυσιν scripsi. ⋄ πλάτου A. — Musculus rectus capitis posticus major, obliquus superior, obliquus inferior, rectus posticus minor deinceps describuntur. Adm. anat. IV: 7. ¹ ο προτέρου Ε. ¹¹ αὐτὸς Α. Ε. ¹² ἐκφύσεως P. O.

πρώτος λεχθείς είς 1 αύτο το ύψηλον, οπερ άκανθαν ονομάζουσιν. ὑπόκειται δὲ τούτω μῦς Ετερος μικρός έκ τοῦ τῆς κεφαλῆς ὶνίου καταφυόμενος είς τὸν πρώτου σπόνδυλου. ή δὲ ἐνέογεια των 2 μεν ύστατων εξρημένων μυων τούτων τῶν μικρῶν, ὀκτώ τὸν ἀρωθμὸν ὄντων, * τὰ περί την διάρθρωσιν μόνην * αινείν της κεφαλής, των δ επικειμένων ε φύτοις σμα τῷ τραχήλφ παντί την πεφαλήν. 6 άνανεύουσι μεν οὖν επ εὐθείας μόνην την κεφαλην οι καθήκοντες δρθιοι μύες είς τε τὸν πρώτον και τὸν δεύτερον σπόνδυλον, μετά δὲ βραχείας εγκλίσεως οἱ λοιποὶ τέσσαρες οί μέν έκ της κεφαλής έκπεφυκότες άτρέμα λοξην απάγοντες είς το πλάγιον, οι λοιποί δε δύο την γυγνομένην έκ ταύτης της κινήσεως τοίς άντιτεταγμένοις μυσίν άνάτασια λοξήν επί την κεφαλήν άμα τοῖς 8 συνεχέσι μέρεσι τοῦ πρώτου σπονδύλου πρώς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανάγοντες. πρόδηλον δε ότι καθ' ένα μεν έκαστον μεν αί κινήσεις αὖται ⁹ λοξαὶ γίγνονται, συναμφοτέρου δέ καθ' έκάστην συζυγίαν ένεργήσαντος, εὐθεία χίνησις αποτελείται μία. 10 ούτω δε και 11 των

¹ αὐτὸ om. E. 2 μὲν om. A. ὑστάτως P. ὑστάνων in mg. μικρῶν om. O. 3 ή περὶ P. 4 κίνησις P. κινήσαι in mg. κωτῖ Α. τὴν διάρθρωσιν μόνην κινήσαι O. 4 αὐτῆ Ε. 6 ἀναινώνους — κιφαλὴν om. A. 7 ἐνεργοῦντές τε κατὰ addit P. συνεργοῦντες in mg. dum agunt. G. συνεργοῦντες τῆδε καὶ O. 4 συνέχουσι μομίοις P. 9 γέγνονται αὶ λοξαὶ P. 10 δμοίως O. 11 ἐπλ addit P.

έπικειμένων αύτοῖς μυῶν ὅλον τὸν τράχηλον κατειληφότων οι μέν λοξοί λοξήν άνανεύουσω, οί δε εύθεις εύθειαν εργάζονται. εσφαλμένοι δέ εἰσι καὶ περὶ τούτους οἱ ἀνατομικοὶ μήτε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀκριβῶς μήτε τὴν 1 θέσιν μήτε τὴν ενέργειαν ² μήτε τὸ σχημα μήτε τὴν χρείαν γράψαντες. άλλοι δ' έκ των πρόσω δύο μύες εἰσὶ των κινούντων αμα το τραχήλο την κεφαλην, εύρωστοί τε καὶ μακροί· προβαίνουσι δὲ ἄχρι τοῦ πέμπτου των κατά ετον θώρακα σπονδύλων, * ἐπιτεταμένοι μὲν ἄπασι τοῖς κατὰ τὸν αὐχένα σπονδύλοις έχ τῶν ἔμπροσθεν μερῶν, ὑποβεβλημένοι δε τῷ στομάχω. ἡ δ' έκφυσις τούτων έκ των κάτω μερών έστι της κεφαλής, σαρκώδης τε ούσα και κατειληφυία το μεταξύ της τε διαρθρώσεως αὐτης καὶ τοῦ κάτω πέρατος της λαβδοειδούς φαφής. κάμπτουσι δε οι δύο μύες 5 ούτοι σύν τῷ τραχήλω τὴν κεφαλὴν, ἐπειδάν 6 ἐνεργήσωσιν όλοι· τὸ δὲ ἄνω μέρος αὐτῶν ὅσον ἀπὸ της πεφαλής είς τὸν πρώτόν τε καὶ 1 τὸν δεύτεφον 8 σπόνδυλον εμφύεται, αὐτὴν μόνην επινεύει την κεφαλήν, ιδίαν έσθ' ότε ο και σαφή περιγραφήν έχον ἀνάλογον τοῖς ὅπισθεν 10 μυσὶ τοῖς

¹ φύσιν ήτοι τὴν θέσιν A. duabus lectionibus in textum receptis. ³ μήτε τὴν χοείαν μήτε τὸ σχῆμα P. ³ τὸν om. E. ⁴ ἐπιτεταμένοις Ε. ἐπιτεταγμένοι A. — Caput deorsum inclinant musculi recti capitis interni. ⁵ οῦτω A. ⁶ ἐνες-γῶσιν Ο. ² τὸν om A. P. ి ἐμφ. σπόνδ. A. P. ۹ καὶ σαφῆ om. Ε. καὶ om. P. Ο. παραγραφὴν A. ¹ ο μὲν A.

μακροίς. શેળો છેરે ત્રલેત્ર τών 1 πλαγίων μερών περί τὸ τῆς κεφαλῆς ἄρθρον ἄλλαι δύο συζυγίαι ² μιχρών μυών, ή μεν ετέρα συνάπτουσα τη κεφαλή τὸν πρώτον οπόνδυλον, ἡ δ' έτέρα ⁸ τούτφ τὸν ⁴ δεύτερον, οὐκ ἀεὶ σαφής. ⁵ ἡ δ' ἐνέργεια αὐ⊷ τών έστιν, εἰς τὸ πλάγιον 6 ἐπινεύειν αὐτὰς μόνας τὰς κατὰ τοὺς πρώτους σπονδύλους διαρθοώσεις. τούτων απάντων των 1 μιχρών μυών, όσοι την διάρθρωσω έστεφανώχασι της χεφαλης ⁸ εν πύπλω περικείμενοι, ⁹ δύο μόνους οίδεν ό Λίπος, 10 άγνοει δε τούς άλλους απαντας ώςπερ καὶ τούς ὅκισθεν ὀκτώ τοῦ Ινίου, οθς κοινούς έφαμεν είναι τραχήλου καὶ κεφαλης άλλα τούτους μεν ούκ ήδυνήθη 11 χωρίσαι τῶν ραχιτῶν, τούς λοιπούς δὲ 12 κατακεκρυμμένους ὑπὸ τούτων ελχότως ούχ 18 ξγνω.

ιβ. Περὶ τῶν τῆς τραχείας ἀρτηρίας μυῶν.

Της τραχείας άρτηρίας τέσσαρές είσιν ίδιος μύες, συστέλλοντές τε καὶ στενοῦντες αὐτὴν, επει-

^{*} πλατίων P. πλαγίων in mg. * μικραλ Α. μυῶν μικρῶν P. * τούτων Α. τοῦτον Ε. * σπόνθυλον τὸν om. Ε. P. * ἡ ἐνέργεια δὲ τούτων P. * δὲ add. P. * μικρῶν om. P. — Reeti capitis musculi laterales cum intertransversariis colli summis ultima haec Galeni paria efficiunt. * ὅςπερ ὁρῷς add. P. ὅσπερ χορὸς ἐν κύκλω περικείμενος O. bene. * ἄλλος ἄλλην ἐνέργειαν πεπίστευται add. P. O. * ¹ ὁ ἀγνοῶν P. * ¹ ὁ ἀχωρόσει P. * ¹ ὁ ὑπὸ τούτους κατακ. P. * ¹ ὁ ἔγνωσεν Α.

δὰν ταθῶσιν, ἀντισπῶντες ¹ καὶ τὸ ὑσειδὶς όστοῦν καὶ τὸν λάρυγγα. ἀρχονται δὲ κὐτῶν οἱ μὲν μείζους ἐκ τοῦ κάτω πέρατος τῆς εὐθείας γραμμῆς τοῦ ὑσειδοῦς, εἶτα κατὰ τὸ μῆκος ὅλης τῆς ἀρτηρίας ἐνεχθέντες ἐμφύονται τῷ στέρνῳ κατὰ τὰ ἔνδον μέρη. ² δόξειαν δ' ἀν σοι ποτὲ καὶ διφυεῖς ὑπάρχειν οἱ δύο μύες οἶτοι ἀλλοι δὲ δύο ³ τῶν πλαγίων ⁴ τε καὶ κάτω μερῶν ⁵ ἐκφυόμενοι τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου τελευτῶσι ⁶ καὶ ⁷ αὐτοὶ πρὸς τὸ στέρνον, ἐκ τῶν πλαγίων περιλαμβάνοντες τὴν ἀρτηρίαν, μεμνημένων ⁸ ἡμῶν, ὡς ἐπὶ τῶν πιθήκων ἄπαντα λέγεται ταῦτα, περὶ δὲ τῆς τῶν ἄλλων ζώων πρὸς ⁹ τοῦτους διαφορᾶς ἐν τοῦς ἀνατομικαῖς ἐγχειρήσεσι λέγεται.

ιγ΄. Περὶ τῶν τοῦ λάρυγγος ἰδίων μυῶν.

Δύο μέν έπὶ τοῖς προσθίοις μέρεσι τοῦ χόνδρου τοῦ θυρεοειδοῦς, ὁ μέν ἐκ τῶν δεξιῶν, ὁ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν, ὄρθιοι κατὰ τὸ μῆκος ἐπίκεινται ¹⁹ πεφυκότες ἐκ τῶν ταπεινῶν ¹¹ πλευρῶν τοῦ λαβδοειδοῦς. ἀνασπῶσι δὲ σὖτοι πρὸς ¹² τὸ ἄνω καὶ πρόσω τὸν χόνδρον. ἔτεροι δὲ δύο

μύες, από των όπίσω περάτων του θυρεοειδους χόνδρου καθ' ι έκατερον είς έκφυόμενος, καταφύονται τῷ στομάχω, σφιγκτήρων τρόπον περιλαμβάνοντες αὐτόν συνάγειν καὶ 2 προσστέλλειν ούτοι πεφύχασι τὸν χόνδρον. ἄλλοι δὲ δύο * διφυτίς τὰ πέρατα τοῦ πρώτου καὶ, δευτέρου χάνδρου συνάπτουσί τε καὶ συνάγουσι. καὶ μετά τούτους άλλοι τέσσαρες έχ τοῦ δευτέρου χόνδρου 🕯 ἀπὸ τῶν ὀπίσω περάτων διήχοντες εἰς τὸν τρίτον, οἱ μὲν εἰς τοὐπίσω διαστέλλουσι τὴν διάρθρωσιν, οί δ' εἰς τὰ πλάγια. 5 καὶ μετὰ 6 τούτους άλλοι δύο, μή φαινόμενοι πρίν διοιχθήναι τὸν λάρυγγα, συνάπτουσι τὸν θυρεοειδῆ χόνδρον τῷ μὲν ἀρυταινοειδεῖ διὰ παντὸς, οὐ διὰ παντὸς δὲ τῷ λοιπῷ τῷ ἀνωνύμφ. 7 ἀντιχειμένην οἱ δύο μύες ούτοι την ενέργειαν έχουσι τοῖς προειρημένοις ε τέσσαρσιν. έστι δε καὶ περὶ ο τῆ βάσει τοῦ τρίτου χόνδρου μῦς 10 διφυής η δύο συμφυεῖς η ώς αν εθέλης ονομάζειν, ούκ εν απασι τοις ζώοις

¹ ὑπάρχοντες, ἀλἔ ² ἐν οἶς γέ εἰσι, συνάγουσι τὸν χύνδρον καὶ κλείουσι τὸν λάρυγγε. πεπλάνηνται δ' οὐ σμαιρὰ περὶ πολλοὺς τῶν εἰρημένων μυῶν οἱ ἀνατομικοί.

ιδ. Περὶ τῶν ἐδίων τοῦ λαβδοειδοῦς όστοῦ μυῶν *.

Τὸ ἐπιχείμενον ὀστοῦν τῆ χεφαλῆ τοῦ λάρυγγος ἔνιοι ⁴ μὲν ὑοειδὲς, ἔνιοι δὲ λαβδοειδὲς ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα ⁵ τῶν γραμμῶν αὐτοῦ κατὰ ⁶ τὸ μῆχος ἐκτεταμένον τοῦ τραχήλου ὀστοῦν, ἀτρέμα ⁷ πλατύ. τέσσαρες δὲ αἰ λοιπαὶ λοξαὶ, κατὰ δύο συζυγίας ἀποφυόμεναι τοῦ προειρημένου ⁶ κ μὲν τῶν ἄνω μερῶν ἡ ἐτέρα συζυγία λεπτῶν ⁹ καὶ ἰσχνῶν ὡς γραφείου περάτων, ¹⁰ ἡ λοιπὴ δὲ ἐκ τῶν κάτω ¹¹ μετρίως πλα-

¹ ὑπάρχων Α. ² ἐνίοις τισὲ συνάγοντες — πλείοντες Ρ. — Musculi arytaenoidei videntur esse. ³ ὅπερ καὶ ὑοειδὲς ὀνομάζεται add. P. O. In Codice Parisiensi hoc caput excipit capita de musculis summae manus et clavicularum male interposita, quod ultimum in versione latina Venet. 1625. duodecimum antecedit alterum. Sequer Codices Ambrosianum atque Escorialensem Oribasiumque, qui haec capita suo quodque loco postea inserunt. ⁴ μὲν οπ. Ρ. ⁵ τῶν γραμμῶν οπ. Α. lacuna. ἀὐτοῖς Α. ⁶ τὸ οπ. Α. ἐκτεταμένη Α. τεταγμένη Ρ. extensa G. ¹ πλατὺν Α. Ε. ⁶ προτιμέρους P. λοξαὶ — ἀποφυόμεναι οπ. Α. lacuna. ⁰ τι add. P. γραφείφ Α. γραφίου Ε. ¹⁰ οἱ λοιποὶ δὲ Ε. ἡ ἐτέρα δὲ Α. ¹¹ μερῶν add. P.

τέων. Ι άλλ' αι μέν ισχναί δύο πλευραί διά συνδέσμων στρογγύλων χαὶ λεπτών τοῖς πέρασι τών βελονοειδών έχφύσεων συνδούνται. 2 τάς λοιπας δὲ δύο τας χάτω συνάπτουσιν 8 Ισχυροί δεσμοί παρά τὸν ἀρυταινοειδῆ χόνδρον. καὶ μὴν καὶ δύο μύες πλατεῖς τῆ κάτω γένυι συνάπτουσι 4 τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν, ἐχ μὲν τῶν πλαγίων μερῶν τῆς εὐθείας 5 αὐτοῦ γραμμῆς ἐκφυόμενοι, καταφυόμενοι δὲ εἰς τὰ πλάγια μέρη τῆς γένυος μετὰ την των ιδίων 6 αὐτης μυων έχφυσιν. άλλοι δέ δύο μύες ἐπ΄ ἄκραν ηκουσι την γένυν άλληλοις ¹ ἐπιζευγνύμενοι. ἀρχὴ δ' αὐτῶν ἐστι τὸ ἄνω πέρας της ⁸ ορθίας γραμμής ⁹ τοῦ λαβδοειδοῦς. έτεροι δε δύο μύες εκ μεν της όιζης άυχονται τοῦ γραφοειδοῦς, εμπεφύκασι δε 10 τῆς ὀρθίας γραμμής τοῦ λαβδοειδοῦς τῷ κάτω πέρατι καθ έχατερον μέρος είς. αθται 11 μόναι αὶ τρείς συζυγίαι 12 μυῶν αὐτοῦ τοῦ λαβδοειδοῦς εἰσιν ἰδιαι, βραχείας τινάς αὐτῷ διδοῦσαι κινήσεις, ἡ μέν άπὸ τῆς βάσεως τῶν βελονοειδῶν 18 ἐχφύσεων άρχομένη πρός την όπισω χώραν απάγουσα, αλ λοιπαὶ δὲ ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς γένυος διορίζουσαι

¹ αίλαι P. συνδέσμου στρογγύλου καὶ λεπτοῦ A. E. ² τὰς δε λοιπὰς P. ³ ἰσχυρῶς P. valide G. ⁴ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ E. ⁶ αὐτῶν P. αὐτοῦ in mg. ⁶ μυῶν αὐτῆς A. — Mylohyoideus. ⁷ ἔξευγμένοι O. ⁶ εὐθείας P. ⁹ τῆς E. — Geniohyoideus. ¹⁰ ταῖς ὀρθίαις γραμμαῖς P. G. ἔτεροι — λαβθοειδοῦς om. A. — Stylohyoidei. ¹¹ μὲν P. ¹² τῶν μυῶν αὐτοῦ μόνου τοῦ P. ¹³ ἐκφύσεων om. A. P.

καὶ πρὸς τὴν γέντη ἀνατείνουσαι οἱ δὲ ἄλλοι μύες ¹ ἀπὸ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ πεφυκότες ἐτέρων ἔνεκα γεγόνασι μορίων, ² οἱ μὲν εἰς τὰς ὡμοπλάτας ³ ὑπὲρ τοῦ κινεῖν ἐκείνας, ὡς ἔμπροσθεν εἰπον, οἱ δ' ⁴ εἰς τὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ περὶ ταύτης εἰρήσεται. καὶ λοιπὸς ἐπ΄ ὁ αὐτοῖς ὁ κατὰ τῆς φάρυγγος ἔξωθεν ἐπιβεβλημένος, εἰθ' ἔνα τις αὐτὸν ὁ ἐθέλει διφυῆ προσαγορεύειν εἰτε δύο παραφυομένους ἀλλήλοις, ὅπερ ἄμεινον εἶναί μοι δοκεῖ. προσστέλλουσιν ¹ οὐτοι τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν καὶ τὸ δ λαβδοειδὲς ἀντισπῶσιν.

ιέ. Περὶ τῶν τὴν γλῶσσαν χινούντων μυῶν.

⁹ Ως μὲν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Πέλοψ ἐν γλώττης ¹⁰ ἀνατομῆ γράφει, μύες ἐξκαίδεκα βοείας εἰσὶ γλώττης. ἡμῖν δὲ νῦν, ὡς ἐν άρχῆ προείρηται, γυμνασθῆναι πρόκειται περὶ ¹¹ πιθήκειον σῶμα διὰ τὴν πρὸς ἄνθρωπον ὁμοιότητα. τῶν τοίνυν ¹² τὴν γλῶσσαν κυνούντων μυῶν οἱ μὲν δύο ἀπὸ τῶν βάσεων τῶν βελονοειδῶν ¹³ ἐκφύσεων ἀρχό-

¹ οἱ ἀπὸ P. Ενεκεν P. ² μᾶλλον add. P. O. ² ὕπὲρ οm. A. — Coraeohyoideos falso dicit Galenus movere scapulas. Vesal. II. 17. ⁴ ἐπὶ P. ⁵ αὐτῆς Α. ΄ ἐδέλος Ο. προςαγ. διφνῆ P. διφνεῖς Α. προςαγορεύει Α. εἴτε δύο παραφνομένους οm. A. lacuna. ΄ δὲ add. P. O. ΄ χροδοειδὲς Α. ἀντισπῶσι κάτω O. ΄ ὡς μὲν om. Α. Πέλωψ Α. ¹ ἱ ἀνατομαῖς Ε. ¹¹ πιθήκων εἰς P. πιθήκιον Ε. ¹² κιν. τὴν γλ. P. δύο μὲν P. ¹² ἐμφυσεων ἀρξάμενοι P. O.

μενοι, στενοί καὶ μακροί, προήκοντες εἰς τὰ πλάγια μέρη της γλώττης έχατέρωθεν είς 1 εμφύονται, λοξών χινήσεων εξηγούμενοι οι δε υπόλοιποι πάντες εκφύονται μέν έκ τοῦ περιέχοντος όστοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ λάρυγγος, δ καλοῦμεν ύοειδές τε καὶ λαβδοειδές. ἐμβάλλουσι δ' εἰς τὴν γλώσσαν 2 τέσσαρες μέν κατά δύο συζυγίας, έναργῶς κινοῦντες αὐτήν ὁ πέμπτος δὲ ὁ διφυής, ἐκ τοῦ 3 ἄνω πέρατος ἀρχόμενος τῆς εὐθείας γραμμῆς του ὑοειδοῦς, ὑποπεφυκε τῆ γλώττη κατὰ τό μηχος αὐτης ἀφικνούμενος ξως ἄκρας της κάτα γένυος επὶ τὸ καλούμενον γένειον, ένθα συμπέσυχεν αύτης τὰ όστα. οῦτος ὁ μῦς ἀντισπα μέν άνω * τὸ ὑοειδὲς, ἀντιτεταγμένος τοῖς κατασπῷσιν έπὶ τὸ στέρνον αὐτό σαφη δὲ οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς γλώττης ἐρχάζεται κίνησιν, ἀλλ' οἱ 5 ἐναργως αὐτὴν κινοῦντες οἱ λοιποὶ τέσσαρές εἰσιν. 6 έχφύονται δε οι δύο μεν εκ των άνω μερων τοῦ ὑοειδοῦς ὅθεν περ καὶ ὁ προειρημένος μῦς ό διφυής, ήδη πως έν τοῖς πλαγίοις αὐτοῦ μᾶλλον· οἱ δὲ ὑπόλοιποι δύο τούτων ἐφεξῆς ¹ εἰσιν έχ τῶν πλαγίων τῆς 8 ὀρθίας γραμμῆς τῶν ταπεινών αὐτοῦ πλευρών εμφύονται δε οί θ μεί-

¹ συμφύονται O. — Styloglossi. ² oi add. P. O. ³ ανω-Θεν P. ⁴ τῆ γενειάδι P. τὸ ὑοειδὲς in mg. sursum ad maπillam retrahit G. ἀντιτεταμένος A. ⁵ γε add. P. O. ⁶ έμφύονται A. ⁷ εἰσὶν om. P. ἔκ τε τῶν P. ⁷ εὐθείας P. ⁹ μὲν add. P. O. ἀλλήλων ψαύοντεςom. A. lacuna.

ζους εἰς τὴν μέσην χώραν τῆς γλώττης ἀλλήλων ψαύοντες ἄχρι παντὸς, ἐξήχουσι 1 δὲ πρὸς τὸ δεδεμένον αὐτῆς τὸ πρόσω οι δ' ελάττους είς τὰ πλάγια ² μεταξύ τούτων τε καὶ τῶν ⁸ ἀφ' έκατέρας βάσεως της βελονοειδούς έχφύσεως ήχόντων. αὶ χινήσεις δὲ * ἐχάστου τούτων ἀνάλογοι τῆ θέσει, λοξαὶ μὲν τῶν λοξῶν, εὐθεῖαι δὲ τῶν εύθειών, ώςπερ εχαὶ τών πρώτων όηθεντων 6 πλάγιαι. παὶ δὴ 7 καλείσθωσαν ξνεκα σαφούς διδασχαλίας οι μεν από των βελονοειδων εχφύσεων ανιόντες μύες πλαγιοι, λοξοί δε οί των λοξων μερων αποφυόμενοι τοῦ λαβδοειδούς, εὐθεῖς δε οι του άνω περατος. υποβεβληνται δε τοις είρημένοις ἄπασι μυσὶν ἐχ τῶν κάτω μερῶν οἱ τὰς έγκαρσίας έχοντες Ινας, 8 ύποπεφυκότες 'μέν όλη τῆ γλώττη, καταφυόμενοι δ' εἰς τὸ τῆς γένυος όστοῦν σχεδόν όλον πλην τοῦ γενείου. δύνανται δὲ οἱ μύες οὖτοι * ταθέντες ἐπᾶραί τε καὶ κυρτῶσαι τὴν γλῶσσαν.

ıç'.

¹ τε A. E. O. δεδεγμένον Ε. αὐτη A. fraenulum linguae.

* μετὰ γοῦν Α. * ἐφ' Α. O. P. in mg. — Hyoglossi partes
et genioglossus. * ἐκάστω Α. ἐκάστων Ε. * γε add. P. * πλαγίων add. P. G. * καὶ add. P. * ἀποπεφυκότες P. G. ὅλοι
Α. * ταθέντες om. P. G. — Myloglossi sunt musculi, nisi
fallor.

ις. Περὶ τῶν τῆς φάρυγγος μυῶν.

Χώρα τις πρόχειται χοινή στομάχου τε καὶ ² λάρυγγος, εἰς ἢν ἐκατέρου τὸ ⁸ στόμιον ἀνήχει. καλοῦσι δὲ αὐτὴν μὲν τὴν χώραν ἰσθμὸν, ἐπειδὴ στενή καὶ προμήκης ἐστὶ, τὸ περιέχον δὲ αὐτὴν σῶμα φάρυγγα, καθ' ἢν ἐκατέρωθεν εἶς ἐστι μῦς ἔν τε τῷ φωνεῖν καὶ καταπίνειν ἐνεργῶν · ἡ κεφαλὴ δὲ αὐτῶν πλησίον τέτακται τοῖς κάτωθεν ἀνιοῦσιν εἰς τὰ πλάγια τῆς γλώττης μυσίν.

ζ. Περὶ τῶν ⁴τὸν τράχηλον χινούντων μυῶν.

Οἱ μὲν οὖν ⁵ τραχήλου τε καὶ κεφαλῆς κοινοὶ μύες ἔμπροσθεν εἴρηνται, τρεῖς μὲν αὶ πρῶται συζυγίαι τῶν εξ τῶν κατ ἰνίον, ἐτέρα δὲ μία τῶν ὑποβεβλημένων τῷ στομάχῳ· συνελόντι γὰρ εἰπεῖν, ὁπόσοι τῆς κεφαλῆς ἐκφυόμενοι τῷ τραχήλφ παντὶ ⁶ καταφύονται, ⁷ κινοῦσιν ἄμφω τὰ μόρια. περὶ δὲ τῶν ἰδίων τοῦ τραχήλου μυῶν ἐν τῷδε ἡηθήσεται. δύο ⁸ δὲ καθ' ἐκάτερον αὐτοῦ μέρος εἰσὶν, ὁ μὲν ὀπίσθιός πως μᾶλλον, ὁ δὲ

¹ τοῦ Ε. 2 τοῦ add. Ε. φάρνηγος P. in mg. O. 2 στόμιον correctum in στόμα P. στόμα A. O. Constrictor pharyngis superior. 4 τὸν om. P. 5 κοινοὶ τραχ. A. τε om. P.
μύες κοινοὶ P. 6 καταφύονται — Επειδὰν ἀφελης in capite de humeri muschlis om. A. Folium desiderator in
Cod. Ambrosiano. 7 κινοῦντες Ε. 6 δὲ om. P. O. μέρος
αὐτοῦ P.

έμπρόσθιος έχφύεται δε ό μεν οπίσθιος έχ τῆς πλαγίας εξοχής τοῦ πρώτου σπονδύλου κατ' αὐτὸ μάλιστα τὸ χυρτότατον αὐτῆς. Ι ἐν γὰρ τῷ πρόσω μᾶλλον ὁ ἐπὶ τὴν 2 ῥάχιν τῆς ώμοπλάτης ἀνατεινόμενος, ὑπὲρ οὖ 3 πρόσθεν εἶπον, ἔχει τὴν έχφυσιν ό δε όπίσθιος τοῦ τραχήλου μῦς οὖτος, ύπερ ου νύν πρόχειται λέγειν, άχρι της ώμοπλάτης χαθήχει 4 έχπεφυχώς εξ άπάντων τῶν σπονδύλων δια συνδέσμων Ισχυρών, ώς δοχείν πολλούς είναι μῦς, καὶ τὸ κάτω πέρας αὐτοῦ συνεχές ἀκριβῶς ἐστι τῷ κατὰ τὰ σιμὰ τῆς ώμοπλάτης τοῦ θώραχος μυτ. ὁ δὲ ἔτερος ὁ πρόσθιος τοῦ τραχήλου μῦς 5 ἄρχεται μεν εκ τῆς διατετρημένης αποφύσεως τοῦ δευτέρου σπονδύλου, συνεχφύεται δὲ καὶ 6 τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν τράχηλον ἐντεῦθεν δὲ διὰ τῶν μασγαλῶν ἄχρι τῆς πέμπτης πλευρᾶς 7 ἀφιχνεῖται τοῦ θώραχος ψαύων έστιν ότε καὶ τῆς Εκτης. καταφύεται δέ ⁸ τις μοῖρα χαὶ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ πλευράν τὴν ἐφεξῆς

¹ ἐκ γὰς τῆς πρόσω P. O. G. ὁ om. E. O. ² ἄρχὴν P. in mg. O. ² ἔμπεροσθεν P. ⁴ ἐμπερυκώς P. — Musculus transversalis cervicis. ὁ οὐτος add. P. ὁ τοῖς ἄλλοις τοῖς P. Genit. in mg. γ τῷ θώρακι ἀφικν. P. ὁ τινὶ μοθρα O. τῆ μοθρα. P. in mg. — Anticus hic musculus inter thoracem moventes apud Vesalium tertius est (II. 35.), cani simiaeque communis, quo homines destituuntur. Galeni descriptio neque in scalenos neque in serratum posticum superiorem apprime quadrat. Neque apud recentiores anatomiae comparatae scriptores hunc musculum invenio.

τη πλειδί. στογγύλος πως μαλλον ὁ 1 μῦς οὐτός έστι καὶ μακρός. ἐνέργεια δὲ αὐτοῦ, 2 καθά μὲν ξπιπέφυχε τῷ τραχήλω, χάμπτειν ⁸ τοῦτον ὡς ἐπὶ τὸ πρόσω λοξόν καθὰ δ' εἰς * τὰς πλευρὰς τοῦ θώραχος άφιχνείται, διαστέλλειν έχείνον, όθεν άμεινον ήτοι δύο μῦς ἀλλήλοις ἡνωμένους 5 ὁμοίως τοις προειρημένοις υπολαμβάνειν αυτούς η είπερ ενα χρη 6 τίθεσθαι, τοῦ θώρακος νομίζειν αὐ-7 εκείνον μεν γάρ εναργώς φαίνεται διαστέλλων, τὸν τράχηλον δ' ἐπινεύων 8 οὐχ ὁμοίως έναργῶς φαίνεται. ἀντιτεταγμένην δὲ αὐτῷ χίνησιν ὁ προειρημένος έχει χάμπτων 9 χαὶ αὐτὸς εἰς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τούπίσω 10 μᾶλλον ὅλον τὸν τράχηλον. εὶ δὲ ἀμφότεροι ταθεῖεν ἄμα, τὴν μέσην 11 καμπήν ἐπὶ τὰ πλάγια τοῦ σύμπαντος ἐργάζονται τραχήλου: εὶ δὲ οἱ πρόσθιοι μύες μόνοι ταθείεν 12 έχατέρωθεν ό, τε έχ των δεξιών χαί 13 ό έχ τῶν ἀριστερῶν, ὅλον εἰς τὰ πρόσω τὸν τράγηλον επινεύειν αναγκάζουσιν. 14 εί δε οί όπισθεν, άνανεύουσιν όλον όπίσω. εί δε καὶ πάντες άμα ταθείεν οι τέσσαρες, 15 ακαμπής είς

¹ οὖτος τό μῦς P. ³ καθαρὰ P. καθ' ἃ O. ³ αὐτὸν P. in mg. O. ⁴τοὺς οπονδύλους P. in mg. O. ⁴ἄμα P. ὁμοίως in mg. ⁶ τιθέναι P. ⁷ ἐκεῖνος P. O. διαστέλλων τὸν θώρακα add. P. O. ⁸ αὐτὸς add. P. ⁹ δὲ add. E. ¹⁰ βάλλων loco μᾶλλον O. ¹¹ καμπτὴν P. ¹² οἱ add. P. O. ¹³ δ οm. E. ¹⁴ ὁ δὲ P. ἀνανεύειν P. O. G. ¹⁵ ἀκαμπῆ E. Scripsi ἀκαμπῆς, ἰσόξόρπος P. ἀξξεπὴς in mg. O.

απαντα τὰ 1 μόρια γίγνοιτ ὰν οῦτως ὁ τράχηλος, ὡς κἀν τῷ πάθει τῷ τετάνῳ συμβαίνει.

ιή. Περὶ ² τοῦ χατὰ τὰ σιμὰ τῶν ώμοπλατῶν τὸν θώραχα διαστέλλοντος μυός.

Τὸν διαστέλλοντα τὸν θώραχα μεγάλην διαστολήν μῦν, ενα καθ' εκάτερον ὑπάρχοντα μερος, είτε χοινον της ώμοπλάτης χαὶ θώραχος ονομάζειν ⁸ εθελήσει τις, είτε τοῦ θώραχος μόνου * τῶν κατ' ώμοπλάτην, οὺ διοίσει. ἐκφύεται δ' εκ της βάσεως αυτης επιτεταμένος απαντι τῷ 6 σιμῷ. τουτὶ μὲν οὖν αὐτοῦ κατακέκρυπται τὸ μέρος, ωςτ' οὐκ ἂν αὐτὸ 7 θεάσαιο, πρὶν άφελεῖν τὴν ώμοπλάτην τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε σύμπαν έστι φανερον, επιπεφυκός τῷ θώρακι μέχρι τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τὴν ἕκτην 8 πλευρὰν ἀπὸ τοῦ τραχήλου μυὸς, άλλὰ καὶ τῶν νόθων πλευρῶν ⁹ ἐπεμβαίνει δυοϊν ὁ μῦς οὖτος ἐγγὺς ἤδη τῶν χονδρωδών αποφύσεων. Εστι δε ού συνεχής αύτοῦ ἡ κατάφυσις, ἀλλ' οίον εἰς μικρούς τινας έσχισμένη μῦς, ενα καθ' ἐκάστην πλευράν. ἐφεξης δε τοίς τούτου πέρασιν απασι τοίς πρόσω,

¹ μέρη P. γένοιτ P. O. οὖτος P. οὖτως in mg. κάν τῷ τετ. συμβ. πάθει P. 2 τὸν διαστέλλοντα μῦν P. 3 εθελήσειε P. O. 4 τὸν Ε. P. in mg. O. μόνου om. O. 6 ἀπὸ P. O. ἐπιτεταμένης Ε. 6 θώρακι Α. Ε. P. σιμῷ P. in mg. O. 7 θεάσαις P. 6 πλευρὰν μυὺς ἀπὸ P. 6 ἐπιβαίνει P. O.

την ἀρχην της ἐχφύσεως ὁ μέγιστος ἔχει τῶν κατ' ὶ ἐπιγάστριον μυῶν ἐσχισμέναις ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἐχφύσεσιν ἀνηρτημένος.

ιθ. Περί τῶν τὸ κατ ὧμον ἄρθρον κινούντων μυῶν.

Ἐπειδὰν ² ἀφέλης τούς τε κινοῦντας τήν ὡμοπλάτην μῦς καὶ μετ αὐτοὺς ³ τὸν ἐν τοῖς σιμοῖς αὐτῆς, ὁν ἄρτι διῆλθον, ⁴ εὐφωρότατον ήδη τὸν ἀριθμὸν ἀπάντων τῶν κινούντων τὸν βραχίονα μυῶν ἔξεις. ὄντων γὰρ ἀπάντων ἕνδεκα, τρεῖς μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἐπ αὐτὸν ἀναφερομένους ὁ θεάση, δύο δ' ἐκ τῶν κατὰ τὰς λαγόνας χωρέων, πέντε δ' ἐξ αὐτῆς τῆς ὡμοπλάτης ὁ ὁρμωμένους, ἐνδέκατον δ' ἐπὶ τούτοις ἄπασι τὸν τὴν ἐπωμίδα κατειληφότα, ¹ δν καὶ δελτοειδῆ λέγουσι. τὸν γὰρ μικρὸν μῦν, τὸν κατὰ τὴν διάρθρωσιν, ἐξαίρω τοῦ παρόντος λόγου. πρῶτον μὲν οὖν ἀπάντων ὁ ἀνατέμνειν χρὴ τόν τε ἀπὸ τοῦ στήθους ἀναφερόμενον τὸν μέγαν καὶ ὁ τὸν τὴν ἐπωμίδα κατειληφότα. καὶ γὰρ συμφυεῖς ¹ο ἀλλήλοις

¹ ύπογάστριον Ε. Ρ. ἐπεγάστριον Ρ. in mg. ἐσχισμένων Ε.
— Serratus anticus major. ² ἀφέλη Α. μύας Α. ³ τοὺς —
οῦς Α. Ε. αιμοῖς αὐτοῖς Α. ⁴ εὐφορώτατον Α. Ε. Ο. ἀφορώτατον Ρ. Scripsi εὐφωρότατον. ⁵ θεάσει Ο. ⁶ ὁρμημένους Ο. εἰρημένους Α. ¹ ὁν — κατειληφότα οm. Ρ. G. ὁν
— λέγουσι om. Ο. ° χρη ἀνατέμ. Α. ° τὸν om. Ε. ¹ ο ἀλλήλων Ε.

είσιν ούτοι κατά την 1 της ώμιαίας φλεβός χώραν καὶ τὰς ἀπονευρώσεις ἐγγὺς ἀλλήλων εἰς τὸν βραχίονα καταφύουσι κατωτέρω της κεφαλης είς τὸ πρόσθιον 2 μέρος αὐτῆς κατ' εὐθεῖαν μάλιστα γραμμην άνωθεν κάτω τεταγμένην, 3 λοχνοτέραν μέν ὁ ἀπὸ τοῦ στέρνου, στρογγυλωτέραν δέ πως καὶ σαρκώδη κάκ τῶν ἔξω τοῦδε μερῶν ὁ ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς ἐχφύσεως * τούτου μεν η τε κλείς έστι και η ράχις της ώμοπλάτης χαὶ τὰ ἐπιπολῆς χωρία ⁵ μετὰ τὴν ῥάχιν ὀλίγου δεῖν ἄπαντα τῆς ώμοπλάτης, ὅσα πρὸς τὴν ταπεινήν 6 εν αὐτῆ φέπει πλευράν τοῦ δ' ετέρου τὸ τοῦ στέρνου 7 σύμπαν όστοῦν. ἐντεῦθεν δὲ όρμηθέντες ό μέν οίον έσχισμένος άμφὶ τὸ άκρώμιον απασαν κατείληφε την κεφαλήν τοῦ βραχίονος ο δέ γε τη τε ώμιαία φλεβί ε παρατέταται καὶ τὸ πρόσω τῆς μασχάλης τὸ 9 μυῶδες αὐτὸς ἐργάζεται καὶ σχεδὸν 10 ἄπαν τὸ περὶ τὰ στήθη σαρχώδες ούτος ὁ μῖς ἐστι· καὶ γὰρ καὶ 11 ό τιτθός ἐπ΄ αὐτοῦ τέτακται. ἄμεινον δὲ δύο

¹ ἀνιαίαν Α. 2 μέρος om. P. αὐτοῦ P. 3 ἰσχνότερος — σερογγυλώτερος — σαρκώδης Α. Ε. 4 τούτων P. 5 τὰ add. P. 6 αὐτῆς Α. 7 ἄπαν P. — Deltoideus et pectoralis uterque. 8 παρατέταιται Α. τὰ πρόσω Ε. 9 τὸ μὴ ἐπφύειν αὐτὸς P. 10 ἄπαντα τὰ — σαρκώδη P. στήδη οαρκώδης Ε. — Plures in simils muscali pectoralis majoris sunt portiones. Cuvier leçons etc. I. p. 272. Quadrupedum musculus humeri cutaneus et ipse hic a Galeno describitur. Vesal. II. 23. Adm. anat. V. 1. 11 ὅτι τῆς ὑπ P. atque

' μῦς αὐτὸν 2 καὶ οὐχ ἕνα τίθεσθαι. ὁ 3 μὲν οὖν ἀπὸ τῶν 4 κάτω τοῦ στέρνου πεφυκώς 5 ὁ μικρότερος τῶν ἐν αὐτῷ μυῶν ἀντεστραμμένας πως έχει 6 τῷ ἄλλφ παντὶ τὰς Ινας εἰς γὰρ τὸ άνω μέρος άναφέρονται πρός την 1 ολκείαν άπονεύρωσιν άρχόμεναι κάτωθεν· αί δὲ ε άλλαι πᾶσαι την μέν έκφυσιν άνωτέρω τούτων έχουσιν έξ αύτοῦ τοῦ στέρνου, φέρονται δ' ἐπὶ τὴν ἀπονεύρωσιν εγκάρσιαι μεν αι των ύψηλων του στερνου μερών * ἐχφυόμεναι, λοξαὶ δὲ ἀτρέμα αὶ τών ταπεινών. των 10 δε άλλων δυοίν ό μεν ετερος άπο τῆς ἔξω τε καὶ 11 κατωτέρω τοῦ τιτθοῦ 12 χώρας δρμώμενος κατά μέν τα πλείστα μέρη συμφυής έστι τῷ προειρημένω τῷ διφυεῖ τε καὶ μεγάλφ. τελευτών δ' εἰς ὑμενώδη τένοντα καταφύεται τοῖς πρόσω τοῦ βραχίονος εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν 18 ἐμπροσθίαν ὀφρύν τῆς κοιλότητος, 14 ἢν κατείληφεν ή μείζων κεφαλή του κατά τον βραχίονα μυὸς τοῦ παρεκτεταμένον κατὰ τὴν ἔνδον γώραν τη 18 προφανεί κατ' αὐτὸν φλεβί. ὁ δὲ

ab ipso toto pectore exoritur. G. Vertas: et ipsa quidem mamma ei est superimposita.

¹ μύας P. 2 καὶ ο m. P. 3 ὁ γοῦν P. 4 ἐκ P. 5 καὶ μικρότατος Α. 7 τῆ ὑμοπλάτη P. 7 ἰδίαν P. 6 λοιπαὶ P. 2 ἀποφυόμεναι P. ἐκφ. μερῶν Α. 10 δὲ ο m. Ε. 11 κάτω τοῦτι τοῦ P. Vir doctus conjectura τούτου τοῦ hunc locum sanaturus rem acu parum tetigit. κατωτέρου Ε. 12 χωρίου Α. 13 προσθείαν Α. προσθίαν P. 14 ῆς P. 16 προσφανεῖ Α.

ετερος μῦς, δε ούδε φαίνεται πριν ανατμηθήναι τὸν μέγαν, ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν 1 τοῦ στέρνου γενόμενος, 2 έχφύεται μέν έχ τε τοῦ δευτέρου χαὶ ³ τρίτου χαὶ τετάρτου χαὶ πέμπτου χαὶ ἕχτου τῶν ὀστῶν, ἀνέρχεται δ' εἰς αὐτὸ τὸ ὑψηλότατον της έτέρας χεφαλής του βραχίονος * τὸ πρός τῆ αλειδί, κάντεῦθεν ἐμφύετει τῷ περί * τὸ άρθρον ύμενώδει συνδέσμω, πολύ τοῦ προειρημένου μυὸς ἰσχυροτέραν έχων τὴν 6 ἀπονεύρωσιν. δύο δὲ οι κάτωθεν 7 άναφερόμενοι μύες, ὧν ὁ μεν απαντων αδρότατός τε και μήκιστός εστι τῶν τὸν βραχίονα κινούντων μυῶν, ὁ δὲ ἰσχνότατος, ⁸ ουχ ήττων ⁹ δ' ἐκείνου τὸ μῆκος. οὖτος μέν οὖν εὶχότως ἠγνόηται τοῖς ἀνατομιχοῖς 10 εναφανιζόμενος τῷ δερματι χαχῶς ἀποδερομένφ. περί δὲ τοῦ μεγάλου πάντες ἔγραψαν οἱ μὲν 11 μαλλον, οι δε ήττον απριβώσαντες αὐτοῦ τῷ λόγω την φύσιν. ὁ μεν οὖν ἰσχνὸς έκ τε τοῦ κατὰ 12 τὴν λαγόνα καὶ τὰς νόθας πλευρὰς [τοῦ] δέρματος αναφερόμενος, εξ 18 αὐτοῦ μαλιστα των υμένων των υπό το δέρμα την έχρυσιν έχει, άεὶ δ' ἐν τῷ 14 πρὸς τὴν μασχάλην ἀναφέρεσθαι

¹ τοῦ στέρτου om. P. G. γενόμενον A. ² ἐμφύεται P. ³ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ E. ⁴ τῷ A. περὶ τῆ κλειδί Ε. ⁴ τῷ Α. φρορο in mg. ² ἀναφυόμενοι Ε. ⁴ μὲν add. P. ⁴ τε P. ¹ ἐμφανζόμενος A. ἐποδερομένω P. ¹¹ μαλ. ἀκριβ. αἰτ. τῷ λόγω τὴν φ. οἱ δὲ ἡττον P. ¹² τὸν Ε. ¹² αὐτῶν P. ὑπὸ τῷ δέρματι P. ¹ περὶ P. προοκτώμενον A.

πάχος τι προσκτώμενος κάνταῦθα ήδη ι σαφής μῦς φαινόμενος εἰς ὑμενώδη τένοντα τελευτά, κατά δυοίν εποχούμενος ετέρων, οίς και συμφύεται γενναται δ' 2 ό μεν αὐτων εκ τοῦ ταπεινοτάτου τῶν ἀπὸ τοῦ στήθους μυῶν, ὁ δ' ἐχ τῆς έτέρας μοίρας τοῦ διφυούς. ὁ δὲ ὑπόλοιπος τῶν κάτωθεν 3 άναφερομένων μυων έπι την κατ ώμον διάρθρωσιν, • ὅσπερ καὶ μέγιστός ἐστιν, ἄρχεται μέν έχ των χατά τὰς νόθας πλευράς σπονδύλων, ξπιπεφυκώς δε τῷ τε ραχίτη μυὶ καὶ τῷ πέρατι της κατά την ωμοπλάτην 6 βάσεως φέρεται πρόσω λοξὸς ἀτρέμα, μέχρι τινὸς ἐπιπεφυχώς τοῖς ἐπικειμένοις μυσί τη ταπεινή της ώμοπλάτης πλευρά, κάπειδαν αφίκηται κατ' εὐθύ τῆς μασχάλης, ὄρθιος επ' 1 αὐτὴν ἀναφέρεται, κάνταῦθα διὰ τένοντος οὐχ ἀγεννοῦς, ἡρέμα 8 πλατέος, 9 ἐμφύεται τῷ βραχίονι κατὰ τὰ ἔνδον μέρη τῆς ἀπονευρώσεως τοῦ μεγίστου 10 μυὸς τῶν ἀπὸ τοῦ στήθους τριών. ούτος ὁ μῦς συμφύεται δύο μυσίν, ένὶ μὲν ὑπερχειμένω κατὰ τὴν μασχάλην αὐτὴν, έτέρω δ' έπὶ τὴν κατ' άγκῶνα διάρθρωσιν άφιχνουμένω, περὶ ὧν ἐν τοῖς έξῆς εἰρήσεται· οἱ δὲ άπ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης 11 ἐκφυόμενοι 12 πέντε

¹ σαφῶς P. 2 αὐτῶν ὁ μὲν A. P. 3 ἀναφερόμενος P. 4 ὥσπερ A. P. in mg. 3 δὲ om. A. ἡεχέτη A. 6 βάσεως om. P. — Est musculus latissimus dorsi sive ani scalptor. Vesal. II. 23. 7 αὐτῆς P. 3 πλατέως E. 3 ξμφυὼς P. 10 μοῶν E. 11 ξμφυύμενοι A. E. P. ἐκφ P. in mg. 12 πάντες E.

μύες είς 1 εὐρώστους τένοντας 2 πλατεῖς πάντες τελευτῶσιν, ἐμφύονται 3 δὲ καὶ αὐτοὶ τῷ τοῦ βραχίονος 4 όστῷ· 5 συμφυής μέν τῷ προειρημένφ μυὶ πλησίον τῆς ἀπονευρώσεως ὁ ἐχ τῶν χάτω της ταπεινης πλευράς άρχόμενος, είτα έχ των όπίσω 6 τε καὶ ἔνδον μερῶν ὑποδυόμενος τὸν βραχίονα, κάπειτα καταφυόμενος είς αὐτὸν ύψηλοτέρα 1 αμα καὶ μακροτέρα καὶ Ισχνοτέρα καὶ συνεχεί καταφύσει τη του προειρημένου μυός. αύτη μέν οὖν έκ τῶν ἔνδον ε ἐστὶ μερῶν τοῦ βραχίονος ψαύουσα της προειρημένης απονευρώσεως. ανωτέρω δέ ⁹ τί ταύτης εὶς αὐτὴν ἤδη τὴν κεφαλην του βραχίονος 10 έχ των ένδοθεν εμφύεται μερῶν 11 ὁ τένων τοῦ κατειληφότος μυὸς τὸ σμον της ωμοπλάτης, εύρωστός τε και πλατύς ύπάρχων. ή δὲ τοῦ τὴν μεταξύ χώραν τῆς τε ράχεως και της ώμοπλάτης και της ψψηλοτέρας πλευρᾶς κατειληφότος ἀπονεύρωσις εἰς αὐτὸ τὸ ύψηλότατον εμφύεται 12 τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος, οὐ κατὰ τὸ πρὸς τῆ κλειδὶ μόριον αὐτῆς, εὶς ὅπερ ὁ προειρημένος, ἀλλ' ὅσον ἐχτὸς ἀποτέτμηχεν ή μείζων χεφαλή τοῦ χατιόντος μυὸς

¹ εὐφος τοὺς P. 2 πλατὺ P. πάντη Ε. τελευτῶντες A.P. 3 δὶ om. A. P. 4 μέφει, ὡς P. 5 συμφυεῖς A. E. G. asterisco mendi signo. 5 τε om. E. 7 τε add. P. — M. teres major. 4 μεφῶν ἐστι P. 9 ἐστι P. G. 10 δ add. P. ἐνδον P. ἐκφύεται Ε. 11 δ om. P. — M. subscapularis. 12 τῷ κεφαλῷ P. — M. supraspinatus.

είς την κατ άγκωνα διάρθρωσιν. συνεχής δε τή προειρημένη καταφύσει καὶ ὁ ἐκ τῶν κάτω μερων της εν ωμοπλάτη ράχεως, ο κατειληφώς απαν τὸ μέσον χωρίον αὐτῆς τε καὶ τῆς ταπεινῆς πλευρας, απονεύρωσιν ποιούμενος, εμβάλλει τὸν τένοντα τη κεφαλή του βραγίονος ήδη πως μάλλου έξωθεν. ὁ δὲ 2 τούτω συνεχής μῦς, καὶ τάχα αν ετι μόριον αὐτοῦ δόξας ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐχτὸς * ἀχριβῶς μέρη τοῦ βραχίονος ἐμβάλλει τὸν τένοντα, ε εκφυόμενος από των άνω μερών τῆς ταπεινής εν ώμοπλάτη πλευράς σχεδον εκ τοῦ 6 ήμίσεως αὐτῆς μέρους χατὰ τὸ 7 χυρτότατόν τε zαὶ ὀξύτατον 8 αὐτό, αἱ χινήσεις δὲ 9 αὐτῶν, τοῦ μεν την επωμίδα κατειληφότος ανατείνειν άνω τὸν βραχίονα κατ' εὐθεῖαν μάλιστα γραμμήν, των δὲ έκατέρωθεν 10 αὐτοῦ των ἐξ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης έκπεφυκότων ό μέν κατά την ύψηλην πλευράν 11 άνατείνει μέν, άλλ' ἐχχλίνων ἐπὶ τὰ ένδον· τῶν δὲ κατὰ τὴν ταπεινὴν ὁ μὲν μείζων άνατείνει μέν καὶ 12 αὐτὸς, άλλ' ἐπὶ τὰ ἐκτὸς, 18 ό δὲ ώς μόριον αὐτοῦ λοξὸν ἀπάγει πρὸς

¹ τοῦ μέσω A. τὸ ἐν μέσω P. — M. infraspinatus. ⁶ τοισίτω P. τοίτου E. ³ τὸ Codices. Scripsi τι. ὑπάρχειν οm. P. ⁴ μέρη τοῦ βρ. ἀκρ. P. ἐμβάλλων Ε. ⁵ ἐμφυόμενος P. ⁶ ἡμίσεος Ε. αὐτοῦ A. Ε. ⁷ κυριώτατον P. gibbosissima G. τε οm. P. ⁶ αὐτῆς A. P. — M. teres minor. ⁹ αὐτοῦ P. αὐτῶν δὲ Ε. ¹⁰ αὐτῶν Ε. ἐμπεφυκότων A. ¹¹ ἀνατείνεν Ε. P. in textu. ἐκκλίνει A. P. in mg. ἐκκλίνειν Ε. ἐκκλίνων P. O. ¹² αὐτὸν P. ¹⁸ ὁ δὲ — τοὐκτὸς οm. Ε. τὰ ἐκτὸς P.

τούχτός. διαδέχονται δὲ τὰς χινήσεις ταύτας Ιένδοθεν μέν οἱ ἀπὸ τοῦ στήθους ἀνιόντες, είτε τρεῖς 2 αὐτοὺς ἐθέλεις λέγειν εἴτε τέσσαρας ἔξωθεν δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ κάτω πέρατος τῆς ταπεινῆς πλευρας αναφερόμενος. των μέν 3 οθν από τοῦ στήθους μυῶν ἀπάντων, προσαγόντων έσω τὸν βραχίονα, την μέν κεφαλην αὐτοῦ μᾶλλον • ὁ ύψηλότατος 5 ἐπισπαται, τὸ δὲ ὅλον κῶλον ὡς έπὶ τὸ στηθος ὁ μέγιστος ὁ διφυής προσάγει. ταθέντων δε άμφοτερων όμοῦ τῶν κατ αὐτὸν μυῶν 6 τοῦ τε ἄνω καὶ τοῦ κάτω, ἡ μέση γίγνεται χίνησις εὶ δὲ ὁ ἔτερος 1 ἐγεργήσειε μόνος, ύψηλοτέραν 8 μεν την προσαγωγην ὁ ύψηλότερος έργάζεται, ταπεινοτέραν δὲ ὁ ταπεινότερος. ὁ δὲ παρά τὸν τιτθὸν * προσάγει τοι στήθει τὸν βραγίονα και κατασπά κάτω. ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ μὲν ξπιπολής ὁ λεπτὸς 10 ώς ξπὶ τὰς λαγόνας ἀτρέμα πλάγιον, ὁ δὲ ὑπ αὐτῷ μεγιστος 11 εὐθὺν ἀποτείνει παρά τὰς πλευράς τὸν βραχίονα. τούτων δ' ἐφεξῆς οἱ λοιποὶ δύο μύες ἀπ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης εκδέχονται περιάγοντες έξω τε και είς τουπίσω τὸ χῶλον, ὁ μὲν ἀπὸ τῶν σιμῶν ἐχπε-

¹ ἐνδον Α. ² αὐτού; om. P. ἐθελοις P. O. ἐθελει Α. ² οὖν om. E. ⁴ ὁ om. P. O. ° ἐπὶ τὰ νῶτα P. ΄ τῶν τε ἄνω καὶ τῶν P. τοῦ ἄνω τε Α. Haec verba usque ad κίτησες expuncta sunt in codice Parisiensi, quum Oribasius iis nihil nisi ὁμοτόνως ἀνατείνεται substituat. ⁷ ἐνεργήσει Α. ⁸ μὲν om. P. ° καὶ add. O. ¹ ° ὡς om. P. ¹ ¹ ἰθὲν Ε. εὐθὺ P.

φυκώς την κεφαλην αὐτοῦ περιστρέφων ¹ ὁπίσω, ὁ δὲ ἀπὸ ² τοῦ κάτω πέρατος τῆς ταπεινῆς πλευρᾶς, ἐκεῖνο μάλιστα τὸ μέρος, εἰς ὅπερ ³ ἐμφύεσθαι λέλεκται, πρὸς τοὐκτὸς ⁴ ἀπάγων. ἀμφότεροι δ΄ ἐνεργήσαντες ᾶμα την ἐν τῷ καλουμένῳ ⁵ διπλασιασμῷ περιαγωγην ἐργάζονται τοῦ βραχίονος.

χ΄. Περί τοῦ μιχροῦ μυὸς τοῦ χατὰ τὴν ἐν ὤμφ διάρθρωσιν.

Μιχρός παντάπασι μῦς 6 κατακέχρυπται τῆ διαρθρώσει, συνεκφυόμενος μὲν τῆ 7 μακροτέρα κεφαλῆ τοῦ κατὰ τὸν βραχίονα μυὸς τοῦ μεγάλου, καταφυόμενος δὲ εὐθέως ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος ἐν τῆ μεταξὺ χώρα τῶν ἀπονευρώσεων τοῦ τε ἀπὸ τοῦ σιμοῦ τῆς ἀμοπλάτης ἐκφυομένου μυὸς καὶ προσέτι τοῦ παραφυομένου πάση τῆ ταπεινῆ πλευρᾶ. 8 τοῦτον τὸν μῦν καὶ μέρος ἄν τις θείη τοῦ κατὰ τὸν βραχίονα 9 μεγάλου μυὸς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 10 καθ ἐαυτὸν ἀνατάσει λοξῆ βραχύ τι δύναται συντελεῖν.

¹ εἰς τοὖπίσω P. 2 τε add. P. 3 ἐκφύεσθαι Ε. λέγεται A. P. om. O. ἐκφύεται O. 4 ἐπάγων P. in mg. 5 διπλασμοῦ O. — Diplasiasmus fit manibus in dorso decussatis. 6 ἐγκατακέκουνται P. 7 μικροτέρα P. — Pars bicipitis brachii saepius ita sejuncta a mole hujus musculi dici possit. 5 τοὖτον τὸν μῦν om. Ε. οὖ καὶ μέρος Ε. μέρος μὲν P. τις ἴσως P. μέρος μὲν ἴσως ἄν τις O. 9 μνὸς τοῦ μεγάλου Α. 10 καθ ἐκυτόν ἀνατάσει γὰρ P. G. O.

κά. Περί τῶν κινούντων τὴν κατ ἀγκῶνα διάρθρωσιν μυῶν.

Ή κατ άγκωνα διάρθρωσις ὑπὸ τεσσάρων χινεῖται μυῶν, ἄπαν ἐν χύχλω τὸ τοῦ βραχίονος όστοῦν κατειληφότων. οἱ μὲν οὖν πρόσθιοι δύο ι μύες χάμπτουσι τὸ ἄρθρον οὐχ εὐθεῖαν άχριβως έχάτερος 2 χαμπην, άλλ ὁ μὲν ἔσω παρεγκλίνων, ὁ δ' έξω. καταφύεται γάρ ὁ μὲν εἰς τὸ τῆς περκίδος ὀστοῦν, ὁ δ' εκι τὸ τοῦ πήχεως, συνεπισυόμενος έχάτερος χαὶ τῷ περιέγοντι τὴν διάρθρωσιν ύμενώδει συνδέσμω. ταθέντων δὲ ἀμφοῖν, ή μέση γίγνεται χάμψις ή τὸν χαρπὸν ἐπὶ τὸ ἀχρώμιον ἀνάγουσα. ὁ μὲν οὖν ἔσω μᾶλλον κάμπτων ὁ 4 μείζων μῦς ἐναργῶς ὁρᾶται καὶ πρὸ της ανατομης, όλον του βραχίονος κατειληφώς τὸ πρόσθιον. δάρχεται δὲ ἀπὸ δτῆς ὑψηλῆς όφρύος τοῦ τῆς ώμοπλάτης αὐχένος καὶ τῆς ἀγχυροειδοῦς ἀποφύσεως, τη μεν ὀφρύε διὰ συνδέσμου τινός λσχυροῦ στρογγύλου συναπτόμενος, τη δὲ ἀγχυροειδεῖ δι ετέρου ε λεπτοτέρου τε αμα καὶ ἀκριβῶς στρογγύλου συνεκφύεται δὲ αὐτῷ 9 σαρχώδης τις οὐσία, προσεοιχυῖα μτὶ μικρῷ. αΰτη μὲν 10 οὖν ὑπερβᾶσα τὸ ἄρθρον 11 ὑπὸ

μύες om. P. O. ² καμπτήν P. παρεκκλίνων O. ³ εἰς
 P. συνεπιφυόμενον A. ⁴ μέσων A. ἐνορᾶται P. καὶ om. A. ⁶ ἀπάρχεται A. ⁶ τε add. P. ⁷ καὶ add. A. ⁶ συνδέσμου add. A. P. ⁹ σαρκοειδής P. μικρῷ μυῖ P. — M. biceps cam coracobrachiali. Vesal. II. 46. ¹⁰ οὖν om. A. ¹¹ εἰς A. E.

την κεφαλην του βραχίονος εμφύεται. * προελθων δ' εντεύθεν ο σύνδεσμος δι άλλης άρχης **ἐμφύεται τ**ῷ βραχίονι τῆς μέσης ² αὐτοῦ χώρας άνωτέρω, καθ' α μέρη αὐτὸ τὸ σῶμα 3 τοῦ μυὸς άρχεται γεννάσθαι, δεχόμενον είς * έαυτὸ καὶ τὸν Έτερον σύνδεσμον έντεῦθεν δὲ κατιών ὁ μῦς διά των έμπροσθεν μερών του βραχίονος άχρι μεν ήμίσεως αὐτοῦ ψαύει, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε μετέωρος επιβεβλημένος θατέρφ τῶν ενταῦθα μυῶν, ε έπι την κατ' άγκῶνα διάρθρωσιν εμβάλλει. ὁ δὲ ἔτερος 6 ἐχ τοῦ βραχίονος ἐχφύεται, τὴν μὲν άρχὴν ὅπισθεν έχων ἐγγὺς τῆς κεφαλῆς τοῦ βραγίονος, ε έντευθεν δε διά των έξωθεν μερών λοξὸς ἐπὶ τὰ πρόσω * παραγίγνεται ἄχρι τῆς κατ' άγκωνα διαρθρώσεως εμφύεται δε 10 ο μῦς οὖτος είς τὸ τοῦ πήχεως ὀστοῦν, ὥσπερ ὁ προειρημένος ὁ μείζων εὶς τό τῆς κερκίδος. τῶν δ' ἐκτεινόντων την κατ άγκωνα διάρθρωσιν μυων ή μέν έτέρα 11 των άρχων άπο της ταπεινης έστι πλευράς της ώμοπλάτης του ήμίσεως, ὅσον ώς πρός τον ώμον αναφέρεται, ή δ' έτέρα μετά την κεφαλήν του βραγίονος έκ των 12 έξωθεν αὐτοῦ

¹ προσελθών Α. 2 αὐτῆς Ρ. 3 αὐτοῦ Ρ. 4 αὐτὸν Α. αὐτὸ Ε. 4 εἰς Ρ. Ο. 5 ἐκ τοῦ βραχίονος οπ. Ρ. G. ἐμφύεται Ε. ἐκφ. μόνου Ο. μὲν τὴν Ρ. 7 τῆ κεφαλῆ Ο. 5 ἐνταῦθα Ρ. 7 παραγινόμενος Ο.Ρ. 10 ὁμοίως (ὁ μῦς) Α. — Μ. brachineus internus. 11 τὴν ἀρχὴν ῦπὸ Ρ. 12 ὅπισθεν Α. Ρ. G. Ο. ἔξωθεν Ε. recte. μερῶν αὐτοῦ Ρ. ἐμπέφυκε Ρ.

μερών εκπέφυκε. Ι συμφυείσαι δε άλλήλαις αύται μέγιστόν σοι δόξουσιν 2 ξργάζεσθαι μῦν ενα, καταφυόμενον εἰς τὸν ἀγκῶνα τένοντι πλατεῖ, ἀλλ' εὶ 8 ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἄνωθεν ἐχφύσεσιν 4 Εποιο κατά την των Ινων εύθύτητα, 5 φαίνεταί σοι διφυής ο τένων ούτος, το μέν 6 έξω μέρος από του προτέρου φηθέντος έχων μυός, τὸ δ' ετερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου εκτείνουσι μέν 7 οὖν οι μύες αμφότεροι την κατ' αγκώνα διάρθρωσιν, άλλ ὁ μὲν πρότερος ἄμα τῷ παρεγκλίνειν ἐκτὸς, ό δ' ετερος είσω και ούτος επι βραχύ 8 λοξήν ποιείται τὴν ἔγκλισιν. ἡ δὲ περιπεφυκυῖα τὸ τοῦ βραχίονος όστουν μοίρα του δευτέρου 9 μυός, έστι γὰρ ὥσπερ τις διφυής — σαρχώδης 10 ὅλη διαμένουσα, κατά τὸ ὅπισθεν ἐμβάλλει μέρος τοῦ ἀγκῶνος, εὐθεῖάν πως μᾶλλον 11 έκτασιν ἐργαζομένη, περί τὸν πῆχυν εἴσω βραχὺ 12 ῥέπουσαν. έστι δε και άλλη τις ξμφυσις είς την κατ άγχῶνα διάρθρωσιν ἐπὶ τῶν πιθήχων, λοξὴν ἐπὶ τὰ 18 ἔξω τὴν 14 ἔχτασιν ἐργαζομένη. καὶ γὰρ καταπέφυκεν εἰς 15 τὸ ἐκτὸς 16 τῆς διαρθρώσεως, άπὸ

¹ συμφυεῖς δὲ ἄλληλαι Ε. ² ἐργάσασθαι Ρ. ² ἄλλαις ἀπάσαις οm. P. G. ⁴ εἴ πως P. ⁵ φατεῖται P. G. ⁴ ἔωσεν P. ¹ οὖν οm. P. ὁ λοξήν οm. P. G. ° ἐηθέντος add. P. O. ¹ ὁ ὅλη P. — M. gemelli pars interior et exterior, quae cum brachiaeo externo extensorem cubiti tricipitem formant. ¹¹ ἔκτασιν οm. A. ¹² ἐξπουσα A. E. P. ¹ ἔτω Ε. ¹ ⁴ ἔγκλιαιν P. ἐργαζόμενος A. ¹ 5 τὰ P. A. ἔκτὸς οm. E. ¹ ὁ add. P.

ἀπὸ διαφύσεως εγκαρσίας ἀρχομένη τοῦ μεγίστου τῶν κατὰ τὸν ὦμον μυῶν, ὃν ἀπὸ τῆς ῥάχεώς τε καὶ τῶν πλευρῶν ἔφην ² ἀνέρχεσθαι.

κβ. Περὶ τῶν κατὰ τὸν πῆχυν μυῶν ὑφ΄ ὧν ³ ἥ τε κερκὶς καὶ ⁴ ὁ καρπὸς καὶ οἱ δάκτυλοι κινοῦνται.

Κατὰ διαφέροντας τρόπους διδασκαλίας ἄλλοτε δ ἄλλος ἀριθμὸς δύναται λέγεσθαι τῶν περὶ τὸν πῆχυν μυῶν, ὡς ἐν ταῖς ἀνατομικαῖς ἐγχειρήσεσιν ⁷ ἐδείκνυμεν, ἀκριβολογουμένφ μὲν ἐπτακαίδεκα, διδάσκειν δὲ βουλομένφ, ⁸ σαφῶς τοὺς
πρώτους ἀρχομένους πεντεκαίδεκα. τεταγμένοι δὲ εἰσιν ἐχ μὲν τῶν ἔνδον τοῦ πήχεως ἐπτὰ μύες
οὕτε πλείους οὕτε ἐλάττους ἀριθμεῖσθαι δυνάμενοι· κατὰ δὲ τὴν ἔξω χώραν ὁ μὲν ἐλάχιστος
ἀριθμὸς ὀκτώ, διαχωρίζομένων δὲ τῶν συμφυῶν
μυῶν, ὁ πλεῖστος δέκα, ⁹ μέσος δὲ ἀμφοῖν ¹⁰ ὁ
τῶν ἐννέα. δῆλον δὲ ὅτι τῆς χειρὸς ἐσχηματισμένης οὕτως, ὡς ὑποκεῖσθαι μὲν τὸ τοῦ πήχεως
ὀστοῦν, ¹¹ ἐπικεῖσθαι δὲ τὸ τῆς κερκίδος, καθὸ
¹² ἢ ἕνδον ἢ ἔξω τι λέγουσι τοῦ πήχεως οἱ ἀνα-

¹ τε om. P. ² ἄρχεσθαι Ε. — Dans les singes il y a de plus une quatrième portion etc. Cuvier I. p. 294. ³ ὁ τε P. ⁴ ὁ om. P. ⁵ διαφέροντα τρόπον Α. ὅ ἄλλως ὁ P. ² δείκνυμεν Α. ἀκριβολογου μὲν P. δεκαεπτὰ P. ˚ σαφῶς om. P. G. δεκαπέντε P. ˚ μέσων Α. ¹ ο ὅττων ἐννέα Α. ¹¹ ἐπικεῖσθαι δὲ om. Ε. τῷ τῆς Ε. ¹² τὸ Ε. λέγουσί τι τὸ τοῦ Α. τῷ τοῦ Ε.

τομικοί, κάτωθεν μέν οὖν ὅλως ¹ οὐδεὶς ὑποτέτακται τῷ πήχει μῦς, ἄνωθεν δ' ἐπιβέβληται τῆ κερχίδι, περί ² δυ έσφάλησαν απαντες, άλλ ήμεῖς γε σαφώς αὐτὸν ἐξηγησόμεθα, τοῖς εξωθεν προσνέμοντες εννέα τον αριθμόν ούσι χωρίς * τούτου. τοὺς μὲν γὰρ τέσσαρας δακτύλους ἄνευ τοῦ μεγάλου μῦς είς μέγας επτείνει κατά τὴν μέσην μάλιστα χώραν τεταγμένος ὅλου τοῦ κώλου, τέσσαρας ἀποφύων τένοντας εἰς ξκαστον δάκτυλον Ένα. δύο δ' ἐφ' ἐχάτερα τοῦδε μύες • ὁ μὲν 5 τοὺς μικροὺς δακτύλους ἀπάγει λοξοὺς ἀπὸ τῶν άλλων, ὁ δὲ τοὺς 6 ὑπολοίπους τρεῖς 1 τούτοις προσάγει. εἰ δ' ε ἀπριβολογεῖς, δύο μύας εἰποις αν είναι * άλλήλοις συμφυείς. ούτοι μέν ούν απαντες ύφ' ένὸς συνδέσμου καλύπτονται, καί αύτας μάλιστα τας κεφαλάς των τενόντων 10 ξκπεφυχότος των πρός τῷ καρπῷ περάτων πήχεώς τε καὶ κερκίδος, εκάστης κεφαλής Ισαρίθμους άποφυούσης τένοντας 11 τοῖς κινουμένοις δακτύλοις. ἄλλοι δ' ἐφ' ἐκάτερα τούτων, ὁ μὲν τῷ

¹ οὐδεἰς — τόν τε μέσον καὶ τὸν λιχανὸν οπ. Α. Fo lium ablatum. ² ὧν P. ³ ξω P. ⁴ τούτων P. — Extensor digitorum communis. ⁵ τὸν μικρὸν δάκτυλον ἀπ. λοξὸν Ο. — Extensor digiti minimi, qui in anularem et auricularem digitum tendines emittit apud simias. ⁶ λοιποὺς Ο. ⁻ τούτω Ο. — Extensor pollicis longus et indicis. ⁶ ἀκριβολογοίης Ο. — ἀν είποις P. ⁰ τούτους add. P. O. ¹⁰ ἐκπεφυκότες Ε. τῷ πρὸς — πέρατι P. ¹¹ τοὺς κινουμένους δακτύλους Ε.

πήχει παρατεταμένος έξωθεν είς τὸ 1 πρὸ τοῦ μιχροῦ δακτύλου μετακάρπιον εμφύεται δὶ ένὸς τένοντος ό δ' είς τε τὸ πρὸ τοῦ λιχανοῦ χαὶ μέσου 2 δια δυοίν, και τρίτος έπι τοϊσδε δι ένος είς τὸ πρώτον ὀστοῦν τοῦ χαρποῦ τὸ χατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, ὑπὸ τούτων τῶν τριῶν ὁ καρπὸς ἐχτείνεται, χατὰ μὲν τὸν μιχρὸν δάκτυλον ³ ἐγ**κλενομένης ὡς ἐπὶ τὸ πρηνὲς σχῆμα τῆς** ἄκρας χειρός, χατά δὲ τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸ ὕπτιον. ὁ μέσος δε άμφοῖν * μῦς μέσην άμφοτέρων εργάζεται τὴν ἔχτασιν τοῦ χαρποῦ. 5 μέσην δὲ ἀμφοῖν ταϊν προειρημέναιν, και οι λοιποι δύο μύες εαν ἐνεργήσωσιν ἄμα, τὴν 6 κατάστασιν ἡ χεὶρ ἄκρα λαμβάνει. τῷ μέντοι κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον κινούντι τὸν καρπὸν, ώς εἰρηται, παραπέφυκεν ετερος μύς, ώς ¹ άμφοτέρους ενα ε τίθεσθαι, καθήκων είς τὸ πρώτον όστοῦν τοῦ μεγάλου δαχτύλου, χαὶ χινεῖ γε 9 αὐτὸν τὴν ἀνάλογον 10 χατὰ θάτερον κίνησιν τῆ προειρημένη λοξῆ κατά τοὺς πέντε δακτύλους, ην 11 ύπο τριών έφην γίγνεσθαι μυών σύνδεσμος δε και ταύτας άμφοτέρας

¹ πρὸς τῷ μικυῷ δακτύλῳ P. G. — Extensor carpi ulnaris. 2 διαδύει O. — Extensor carpi radialis bicornis. Vesal. II. 64. 3 ἐγκλινόμενος Ο. ἐκκλινόμενος Ε. 4 οῖον add. P. 5 μέσον δὲ καὶ ἄν οἱ λοιπ. Ο. δὲ οπ. P. αὶ προειρημέναι Ε. Scripsi ταῖν προειρημέναιν. ὡς καὶ οἱ λ. Ε. Εκρυπκί ὡς. 6 κατάτασιν P. 7 ἔνα τίθ. ἀμφ. P. 8 φαίνεσθαι Ο. καθῆκον Ε. 9 αὐτὸ Ο. 10 ἔπὶ θάτερα P. Ο. 11 ἀπὸ P. — M. pollicis tricornis partes.

τὰς κεφαλὰς περιλαμβάνει κατὰ τὸ τῆς κερχίδος ύψηλον και τας έτέρας δύο τας τον καρπον κινούσας. εί δ' άμφω ταθείεν άμα, άκλινή την έχτασιν ὁ μέγας δάχτυλος λαμβάνει. λοιποί δέ των έξωθεν τοῦ πήχεως μυων είσιν ὅ τ' ἐμφυόμενος τοῖς ἄνω ² μέρεσι τῆς χερχίδος λοξὸς, ὅλος σαρχοειδής, ο, τ' επιχείμενος άνωθεν 3 αύτῷ μακρός, ούκ εἰς ἀκριβη τένοντα τελευτῶν οὐδὲ αὐτός. διαμένει γὰρ * αὐτοῦ τὸ πέρας σαρχώδες, ήρεμα πλατεί τενοντι μιγνύμενον ύμενώδει. καταφύεται δ' εἰς τὸ κάτω πέρας τῆς κερκίδος τὸ πρός τῷ χαρπῷ κατὰ τὸ ἔνδον αὐτοῦ μέρος τὴν κεφαλήν δε ανήκουσαν επὶ τὸ τοῦ βραχίονος όστοῦν έχει. τῶν 5 δὲ ἄλλων μυῶν τῶν εἰρημένων αι άνωθεν άρχαι τόνδε τον τρόπον έχουση έχ μέν της 6 έξωθεν κεφαλής του βραγίονος, ήν 7 δή και κόνδυλον ονομάζουσι, τρείς εκπεφύκασι συμφυείς άλλήλοις, ύψηλότατος μέν ὁ τῶν τεσσάρων δακτύλων, * ταπεινότατος δε ό κατά τὸν μικρον δάκτυλον τοῦ καρποῦ, μέσος δὲ ἀμφοῖν ό τοιν δυοιν δακτύλοιν των μικρων οι δε των ύπολοίπων τριών δακτύλων δύο μύες, ένούμενοί τε καὶ συμφυόμενοι κατά * τι μέρος έαυτῶν, ἐχπεφύχασι τοῦ πήχεως όλίγου δεῖν ὅλου, ὁ μὲν εἰς

¹ εἰ δ' ἄμφω — λαμβάνει om. Ε. ² τῆς περκ. μέρεσι P. — Supinator brevis. ³ αὐτῆ P. Ο. ⁴ τὸ πέρας αὐτοῦ P. — Supinator longus. ⁵ δὲ om. P. προειρημένων P. ⁶ ξω P. ⁷ δὲ Ε. ⁶ ταπεινότερος Ε. ⁹ τὸ Ε.

τούς 1 δύο δακτύλους εμβάλλων τόν τε μέσον καὶ τὸν 2 λιχανὸν ἐχ τοῦ πρὸς τὸν καρπὸν μέρους, ό δ' εἰς τὸν μέγαν δάκτυλον ἐκ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ πρὸς τὴν κατ' άγκῶνα διάρθρωσιν άνήκοντος. ή δὲ ἀρχὴ τῆς ἐκφύσεως ε αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ μέρος ἐστὶ τῆς κεφαλῆς τῆς κερκίδος. ταύτης * τῆς ἀρχῆς μικρὸν κατωτέρω καὶ ὁ τὸν μέγαν δάκτυλον κινῶν 5 ἐκφύεται, διὰ τῆς μεταξύ χώρας πήχεως τε καὶ κερκίδος ἐπὶ 6 τὰ κάτω φερόμενος. ⁷ ύψηλότερος δὲ αὐτοῦ, τὴν έχφυσιν έχ τῆς χερχίδος έχων καὶ τὴν μετά ταῦτα χώραν απασαν, ό τοῦ χαρποῦ μῦς ἐστιν ό κατά τὸν μέγαν δάκτυλον ὁ δ' εἰς τὸ πρὸ τοῦ λιχανοῦ τε χαὶ μέσου μεταχάρπιον 9 ἐμφυόμενος ἐπίκειται μέν 10 έξωθεν απαντι τω της κερχίδος όστῷ, τὴν δ' ἔχφυσιν ἐχ τῶν ὑπεράνω μερῶν ἔχει τοῦ ἔξω χονδύλου τοῦ βραχίονος 11 ὑπερχειμένην 12 της του πρώτου πάντων ρηθέντος μυός, ος έχτείνει τούς τέσσαρας δαχτύλους ούτος ὁ μῦς απτεται μεν αεί και του βραχίονος 18 αὐτοῦ, κατά την πρώτην έκφυσιν όλίγον τι προσαναβαίνων ἀπὸ τοῦ κονδύλου, φαίνεται δ' ενίστε καὶ μέχρι πλείονος άνατεινόμενος. οὐ γὰρ 14 άκρι-

^{&#}x27; δύο om. P. — ξμβαλών Ε. ² Inde Cod. Ambr. porro pergit. ³ αὐτῷ A. P. ⁴ ἡς P. E. ἀρχὴ Ε. ⁵ ξμφύεται Ε. ⁶ τὸ P. ⁷ ὑψηλοτέραν Α. ⁶ τε add. P. ἐχ τῆς κερκ. τὴν κφ. A. ⁹ ἐχφυόμενος P. ¹⁰ ἔξω ἐν P. ¹¹ ὑποκειμένην P. G. ¹² τῆς om. P. ¹³ ἀυτοῦ om. A. E. ¹⁴ ἀρχοῦσι A.

βούσι τὰς εἰρημένας ἐχφύσεις διὰ παντὸς οἱ μίες, άλλ' εν τῷ σπανίω ποτε προσεπιλαμβάνουσιν ήτοι τῶν ἄνω 1 χωρίων ἢ τῶν ἐφ' ἐκάτερα. τούτων δὲ ανωτέρω την κεφαλην ό της κερκίδος ίδιος έχει μῦς, ὁ καθ' ὅλης αὐτῆς ἄνωθεν ἐκτεταμένος, ἐνέργειαν έχων ύπτιαν εργάζεσθαι την χείρα. 2 δ λοιπὸς δὲ ἄλλος μῦς ἐστι τῆς κερχίδος ἐν τοῖς ε ἔξωθεν χωρίοις λοξὸς εμφυόμενος * αὐτῆς τοῖς ἄνω μέρεσιν, οὐχ ώσπερ ὁ προειρημένος 5 τοῖς κάτω, καὶ διὰ 6 τοῦτο ἐκάτερος αὐτῶν ἐκεῖνο 1 κινεῖ τὸ μέρος της κερκίδος, είς δ καταπέφυκεν. άμφοτέρων δ' ενεργησάντων 8 όμοῦ, 9 ύπτίαν κατάστασιν ή χείρ όλη λαμβάνει. Εχπέφυχε δε ό μῦς οξτος 10 έχ τε τοῦ περὶ τὸ ἄρθρον ὑμενώδους συνδέσμου καὶ τῶν ψαυόντων 10 αὐτοῦ τοῦ πήχεως περάτων, οίς καὶ ὁ ταπεινότατος 12 ἀπάντων τῶν έξω μυῶν τῶν τὸν 18 χαρπὸν χινούντων ἐπιβαίνων, μετὰ τὴν πρώτην ἔκφυσιν ὅλφ τῷ πήχει 14 παραπέφυχεν. ούτω μέν 15 ούν έχουσι θέσεώς τε καὶ φύσεως καὶ κινήσεως οἱ ἔξωθεν μύες. τῶν δ' έντὸς τοῦ πήχεως μυῶν έπτὰ τὸν ἀριθμὸν ὄντων δύο μέν τὸν χαρπὸν χάμπτουσι, δύο δὲ τοὺ;

¹ μορίων P. 2 ό om. A. P. 2 ξεω P. 4 αὐτοῦ P. αὐτοῖς E. 5 τῷ P. 6 τούτων P. 7 τὸ μέρος κινεῖ P. A. 8 ὁμοῦ om. A. E. 2 τὴν add. P. O. 16 ξα τε om. A. lac. 11 τῶν τῆς πόλεως αὐτῆς Α. τῶν τῆς πήχεως αὐτῆς Ε. αὐτῆς τοῦ πήχεως P. Scripsi αὐτοῦ, περάτων om. A. lac. 12 πάντων E. 13 καρπόν om. A. lac. 15 οὖν om. P. O.

δακτύλους, δύο δὲ άλλοι 1 τὴν κερκίδα περιάγουσιν ἐπὶ τὸ πρηνές, ὁ δὲ ὑπόλοιπος εἶς, ² ὅσπερ καὶ πάντων ἰσχνότατός ἐστιν, ἐπιπολῆς μὲν ⁸ ὑπὸ τῷ δέρματι τέτακται, κατά μέσον μάλιστα τὸ χῶλον ἄνωθεν χάτω φερόμενος, εἰς τένοντα δὲ 🕯 τελευτά ενα στρογγύλον, 🤏 ϊνα πρώτον ἀποφύεται τοῦ μυὸς ἀνωτέρω πολύ τοῦ καρποῦ, καὶ διαμένων γε 6 τοιούτος άχρι τοῦ καρποῦ, πλατύνεται τούντεῦθεν ουτως, ώς 1 ύποφύεσθαι παντί τῷ τῆς ἄχρας γειρὸς ἔσωθεν δέρματι τῷ ψιλῷ των τριχων. 8 ούδεν ἄρθρον ούτος ὁ μῦς χινεῖ, χαίτοι νομίζουσί γε οἱ ἀνατομικοὶ πάντες οἱ πρὸ ημών επισπασθαί τε καὶ κάμπτεσθαι πρὸς 9 αὐτοῦ πάντας τοὺς δακτύλους. τοῦτον μὲν οὖν πρῶτον άνατεμνειν χρή, διότι και πρώτος άπάντων ύπὸ τῷ δέρματι τέταχται. μετὰ τοῦτον δὲ τρεῖς μύες έφεξης άλλήλων κείνται, κατά 10 μηκος απασαν κατειληφότες την εντός χώραν τοῦ πήχεως. ἔστι δὲ αὐτῶν ὁ μέσος μὲν 11 τὴν θέσιν καὶ άχριβῶς ὑποχείμενος τῷ προειρημένο μοὶ εὖρωστος, είς τούς τέσσαρας δακτύλους 12 διανεμόμε-

¹ τοὺς δακτύλους, δύο δὲ add. Ε. ² ἄσπες Α. Ε. δς Ρ. ² ἐπὶ Ο, ἐν Α. τοῦ δέρματος Ρ. τέταται Ο. ⁴ τελευτήσει Α. τελευτήσει Ρ. ° ενα ὅπου Ρ. glossema. ° οὐτος add. Α. τοι οὐτος Ρ. ¹ ἀποφύεσθαι. — Μ. palmaris longus. ° οὐδὲ Ε. ὁ μῦς οὐτος Ρ. ² ἀποφύεσθαι. Το τὸ add. Ρ. ¹¹ τῆ θέατε Ρ. ¹² διανεμόμενος οπ. Α. lac. — Μ. flexor digitorum anblimis.

νος είς δ' έχατερωθεν ι αὐτοῦ μῦς ετερος, ὁ μεν είς τὸν χαρπὸν 2 έμφυόμενος, ὁ δ' είς 8 τὸ μεταχάρπιον άπλῷ * τένοντι. καὶ δὴ 5 κάμπτουσιν οί δύο μύες οὖτοι τὸν καρπὸν, ὁ μὲν εἰς τὴν πρὸ τοῦ μιχροῦ δαχτύλου χώραν ξμβάλλων τοῦ χαρπου μετά του 6 παρεγχλίνειν ξηλ τὸ υπτιον, ὁ δ΄ είς την πρό τοῦ λιχανοῦ τοῦ μετακαρπίου μετά της είς τὸ πρηνές εγκλίσεως άμφοῖν δ' ενεργούντων, ή μέση τε καὶ ἀπαρέγκλιτος καμπή γίγνεται τῆς 1 κατὰ τὸν καρπὸν διαρθρώσεως. ἀνατμηθέντων δὲ καὶ τούτων τῶν ε τριῶν μυῶν, ἄλλος εύρίσκεται 9 μέγιστος μῦς, ὑποκείμενος τῷ μέσφ, κάμπτων καὶ αὐτὸς τοὺς πέντε δακτύλους, τῶν μέν τεσσάρων τὸ πρῶτον χαὶ 10 τὸ τρίτον ἄρθρον δί ένὸς άμφότερα τένοντος, τοῦ δὲ μεγάλου τὸ δεύτερον καὶ 11 τὸ τρίτον. 12 τοῖς δὲ τούτου τοῦ μυὸς τένουσι μέγαλοις οὖσιν οἱ τοῦ προειρημένου μυὸς ἐποχοῦνται καθ' ἔκαστον δάκτυλον είς ἐφ' ένὶ 13 πλην τοῦ μεγάλου δαχτύλου, χαθάπερ είρηται. ἐπειδάν δὲ πλησίον ἥχωσι τῶν μέσων 14 ἄρθρων, ὁ 15 μιχρότερος τένων 16 δια-

¹ αὐτῷ A. 2 ἐμφυόμενος om. A. lac. 3 τὸν A. μετα-κάρπιον om. A. lac. 4 τείναντι A. 6 καὶ add. P. καὶ δη κάμπ. om. A. lac. — M. ulnaris internus. 6 παρεκκλίνειν Ε. — M. radialis internus. 7 μετὰ καρπὸν A. κατὰ τὸν μετὰ τὸν Ε. 8 τριῶν om. A. Ε. 9 μῆς μέγιστος P. — M. Flexor digitorum profundus. Vesal. II. 43. 10 τὸ om. P. 11 τὸ om. P. 12 ὁοτοῦν add. P. G. 13 πλησίον P. 14 ἀνθρώσεων P. 16 μικρὸς P; G. 16 δίχα σχισθεὶς A. διδαχθεὶς P.

σχισθείς, 1 έχατέρω τῷ μέρει 2 περιλαμβάνων s τὸν ὑποχείμενον * ἐαυτῷ τὸν μέγαν, εἰς τὴν άρχην εμφύεται τοῦ 5 μέσου τῶν κατὰ τὴν διάρθρωσιν όστων. τὸ δὲ πρωτόν τε καὶ τρίτον άρθρον ὑπὸ τοῦ μείζονος κάμπτεται τένοντος, οὐ μην 6 κατά τον αυτόν γε τρόπον άμφότερα. το μέν γὰρ τρίτον ἄρθρον αὐτὸς ὁ τένων δί έαυτοῦ ταμπτει, τὸ δὲ πρῶτον διὰ τοῦ συνδέσμου. ότι μέν οὖν 8 στρογγύλοι πάντες εἰσὶν οἱ τοὺς δακτύλους κινούντες τένοντες, ωσπερ νεύρα, καλως ° είρηται τοῖς ἀνατομικοῖς, οὐ μὴν οὔτε τὰς ανωθεν άρχὰς 10 άκριβῶς έγραψαν οὕτε τὸν άριθμὸν τῶν μυῶν, ὧστε τινές αὐτῶν 11 οὐδέ τοὺς τὴν κερκίδα κινοῦντας 12 μύας ἐδήλωσαν, ώσπερ οὐδὲ 18 ὁ Αλλιανός. περὶ μὲν οὖν τούτων όλίγον υστερον 14 έρω. των δε προειρημένων πέντε μυῶν ὁ μὲν κατὰ τὸν μικρὸν δάκτυλον χάμπτων τὸν χαρπὸν ἀπὸ τοῦ ἔσωθεν ἄρχεται 15 χονδύλου τοῦ βραχίονος, συνεφαπτόμενος χαλ τοῦ πήχεως: ὁ δὲ κατὰ τὸν μέγαν ἐκ τῶν ἄνω μερών 16 μαλλον άρχεται του αύτου κονδύλου. μεταξύ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν ἡ τοῦ καθήκον-

¹ ἐν ἐνατ. μέρει P. ² περιλαβών A. P. ³ τὸ A. ὑποκείμενον οπ. E. ⁴ αὐτῷ A. ἐν αὐτῷ E. ⁶ μέσου προτέρου E. ⁶ γε add. P. ⁷ κάμπτων ἐστὶ A. ⁶ πάντες στρογγ. τε P. ⁹ αὐτοῖς add. E. τοῖς ἀνατομικοῖς οπ. E. ¹⁶ ἔγραψαν ἀκριβώς P. ¹⁴ σὐδὶ — ἐρῷ οπ. A. lacuna. ¹² μῦς P_{γ} ¹³ ὁ οπ. P. ¹⁴ εἰρήσεται P. G. ¹⁵ τοῦ βραχ. κονδ. A. ¹⁶ μᾶλλον οπ. P. G. ἄρχει E. αὐτοῦ τοῦ P. G.

τος είς αὐτὸ τὸ δέρμα τῆς χειρὸς μυὸς ἔχφυσις τέταχται. ὑπόχεινται 1 δὲ οἱ δύο μύες οἱ μεγάλοι ταύτη τη ἐχφύσει, τὸ μεταξὺ 2 πήχεώς τε χαὶ κερκίδος αναπληρούντες ⁸ απαν. ὁ μèν οὖν μιχρότερος αὐτῶν, ⁴ ὅσπερ καὶ μέσος ἀκριβῶς τέταχται, της εντός κεφαλης εκφύεται του βραγίονος, εφαπτόμενός πως ενταῦθα καὶ τοῦ πήχεως. ό δὲ μέγιστος ὑποτέταχται τούτφ, τὴν μέσην χώραν πήχεώς τε καὶ κερκίδος απασαν κατειληφώς καὶ συμφυόμενος άμφοτέροις τοῖς όστοῖς, τῷ δὲ πήχει κατά τὰ πρὸς άγκῶνα μέρη περιφυόμενος 5 ώσαύτως. άλλα τοῦτο μέν τὸ μέρος τοῦ μυὸς χατ' εὐθύ τῆς εἰς τὸν μιχρὸν δάχτυλόν ἐστιν ἐμφύσεως· ἄλλο δὲ μέρος 6 αὐτοῦ ἐστιν. ὁ τὴν αὐτην άρχην έχει τῷ προειρημένω μιτ τῷ τοὺς τέσσαρας δακτύλους κινοῦντι· κατ' εὐθύ ' δὲ μάλιστα τοῦτο τὸ μέρος τοῦ μυός ἐστι * τῷ λιχανῷ δακτύλφ. τὸ δὲ τρίτον αὐτοῦ τῶν μερῶν ὅπερ δή και μέγιστόν έστιν * αύτῶν, τὴν μεταξύ χώραν κατείληφε κερχίδος τε καὶ πήγεως, των δὲ λοξῶν μυῶν τῶν τὴν κερκίδα κινούντων, ὁ μὲν έχ τοῦ ἔσωθεν χονδύλου τοῦ βραχίονος 10 ἐχφυό-

δὲ om. P. ² τοῦ edd. P. τε om. P. ³ ἄπαν om. E.
 ⁴ ὥσπες A. E. ⁵ ὡσαὑτως om. E. ⁶ αὐτοῦ om. P. ⁷ δὲ om. A. δὲ ἐστι τοῦτο μάλιστα τὸ μέρος P. εὐθὺ μάλιστα ἐστι A. ⁸ τοῦ λιχανοῦ ἀακτύλου P. ⁹ αὐτῶν om. P. αὐτῶν ἐστιν A. ¹⁰ ἐμφυόμενος A. — M. pronator teres. Vesal.
 11. 45. De omnibus his brachii manusque musculis secun-

μενος, συμφυής ὢν τῆ κεφαλῆ τοῦ κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον ¹ κάμπτοντος τὸν καρπὸν μυὸς, ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ² μερῶν ἐκφύεται τοῦ κονδύλου, καθήκει δ΄ εἰς τὸ τῆς κερκίδος ὀστοῦν σχεδόν τι ⁸ μέσον, ἐκτεινόμενος ὡς ἐπὶ τὰ ἄνω, περιάγει ⁴ δὲ ταύτην ⁵ ἐπὶ τὸ πρηνές. ὁ δ΄ ἔτερός ἐστι μὲν ἐλάττων πολὺ τούτου καὶ τῷ μήκει βραχύτατος ⁶ ἀπάντων, ὀλίγου δεῖν ἐγκαρσίαν τὴν θέσιν ἔχων ἐν τοῖς πρὸς τὸν καρπὸν μέρεσι, συνάπτων ἀμφοτέρων τῶν ὀστῶν τὰ πέρατα τοῦ τε τῆς κερκίδος καὶ τοῦ πήχεως, ἀτρέμα λοξὸς ⁷ ἐγκεκλιμένος ἀπὸ τοῦ πήχεως ἐπὶ τὴν κερκίδα. ἡ δ΄ ἐνέργεια καὶ τούτου, τὴν ⁸ κερκίδα περιάγειν εἰς τὸ πρηνές.

*γ'. * Περὶ τῶν ἐν ἄχρα τῆ χειρὶ μυῶν.

10 Διττά γένη 11 μυῶν ἐστιν ἐν ἄχοᾳ τῆ χειοὲ κατὰ τὰ ἕνδον αὐτῆς μέρη, μιχροὶ μὲν πάντες ἐξ

dum Galenum disserit Joan. Baptista Cananus Ferrariensis in dissectione picturata musculorum humani corporis, libro antiquissimo et rarissimo (Haller Bibl. anat. I. p. 192), quem libenter mihi commodavit utendum Car. Asm. Rudolphi, vir ingenio atque eruditione praepollens.

nάμπτοντος om. A. lac. ² μνῶν A. ³ μέσος P. ⁴ δὲ om. E. ⁶ ὡς add. A. P. ⁶ ἀπάντων om. P. G. — M. pronator quadratus. Vesal. II. 45. ⁷ ἐγκεκλεισμένος E. ⁶ ἐνέργειαν P. κερκέδα in mg. ² Quae sequentur duo capita in cod. Par. suo loco migrarunt, de quo antea in notulis mentio est injecta. ¹⁰ διττὰ om. A. ¹¹ μὲν loco μνῶν A.

άνάγχης, άλλήλων δε ούκ όλίγον διαφέροντες τά τε άλλα και κατά τὸ μέγεθος. πέντε μέν οὖν είσιν 1 οἱ τῶν λοξῶν κινήσεων, ἐπὶ 2 τὰ ἔσω τε καὶ άνω κινοῦντες τοὺς δακτύλους, είς καθ' έκαστον, έχτος δὲ ὁ τὸν ἀντίχειρα χαλούμενον τὸν μέγαν προσάγων τῷ λιχανῷ, δ δὲ ξβδομος ἀπάγει μέγρι * τοῦ πλείστου τὸν μιχρὸν δάχτυλον άπο των άλλων. των μέν οὖν ἐπὶ τὰ ἄνω * τε καὶ 6 ἔσω τοὺς δακτύλους ὅλους ἐκκλινόντων οἱ τέσσαρες μέν έχ των περιεχόντων άμφιεσμάτων τούς τένοντας, 1 οι τὸ πρώτον καὶ τρίτον ἄρθρον 8 εδείχθησαν χάμστειν, 9 ερχόμενοι τελευτῶσιν εἰς λεπτὸν τένοντα 10 μετρίως στρογγύλον, όλφ τῷ πλαγίφ μέρει καθ' ἔκαστον δάκτυλον παραπεφυχότες, δι οῦ δη 11 και κινοῦσιν αὐτοὺς την εξοημένην χίνησιν. ὁ δὲ πέμπτος ὁ τὸν μέγαν δάκτυλον άπάγων ξπὶ πλεϊστον τοῦ λιχανοῦ, 12 την κεφαλήν 12 μεν ανηρτημένην έχων πρός τὸ πρῶτον ὀστοῦν τοῦ καρποῦ, τελευτήσας δὲ εἰς τένοντα 18 καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις λεπτὸν, ^{1 4} ώσαύτως τε καταφύεται τῷ μεγάλω δακτύλφ

¹ τὰ P. in mg. 2 τὸ P. — M lumbricales quattuor et abductor pollicis brevis. — M. adductor seu pyramidalis pollicis. — M. abductor digiti minimi. 2 ξρδομος δὲ ὁ ἀπάσων Α. 4 τοῦ om. P. Ο. 5 τε om. Ε. 6 μέσα Α. μέσον P. ὅλους τοὺς δακτ. P. 7 ος τὸν Α. 6 ἐδείχθη Α. ἐλέχθησαν P. 2 ἀρχόμενοι P. G. 10 μετρίως om. Ε. στρογγύλω Ε. 11 καὶ om. P. 12 τὴν κεφ. — λιχανῷ om. Α. 13 μὲν om. P. 14 ὁμοίως καὶ αὐτὸς P. 15 ὁμοίως P. τε om. P.

καὶ τὴν αὐτὴν ἐργάζεται κίνησιν. ὁ δε 1 γε προσάγων ² αὐτὸν τῷ λιχανῷ, τὴν ἐναντίαν ἔχων χίνησιν, ε τῷδε λοξωθεὶς ελκει τὸν δάκτυλον ἐπὶ την έαυτοῦ κεφαλην * ἀνηρτημένην εἰς τὸ πρὸ του μέσου δακτύλου μετακάρπιον. όμογενη δέ * τούτω χίνησιν μῦς ἔχει ἄλλος, ἐχφυόμενος 6 μὲν έχ τοῦ πρώτου 1 τῶν κατά τὸν καρπὸν ὀστῶν τοῦ ταπεινοῦ 8 τῆ θέσει, καταφυόμενος δ' εἰς * τὰ κάτω τοῦ μικροῦ δακτύλου, κατὰ φύσιν δηλονότι τῆς χειρὸς ἐσχηματισμένης ἀπάγων αὐτὸν ξει πλείστον τοῦ παραμέσου. καὶ 10 δηλον ώς 11 οὖτός τε καὶ 12 ὁ τὸν μέγιστον ἀπάγων τοῦ λιγανοῦ 18 μείζους είσὶ πολύ τῶν ἄλλων πέντε μυών, άνηρτησθαι δεηθέντες είς τὸν καρπὸν 14 ξνεκα τῆς 15 ἐπὶ πολὺ κινήσεως, ἀρθέντων δ' αὐτῶν ἄμα τοῖς τένουσιν, ἄλλοι μύες οἱ ἐν τῷ 16 μεταχαρπίφ κείμενοι φανούνταί σοι τοίς τε άνατομιχοῖς άγνοηθέντες απασι κάμοὶ δὲ μέχρι πολλοῦ· τὴν δ' ἔκφυσιν 17 ἔχουσιν ἐκ τοῦ περιλαμβάνοντος συνδέσμου τὰ κατὰ τὸν καρπὸν ὀστᾶ κατ' εκείνο μάλιστα τὸ μέρος, ένθα παύεται μέν

¹ γε om. P. ⁸ αὐτῷ E. ⁸ τῷ δὲ λοξῷ ἴσως P. ⁴ ἦρτημένος A. ⁶ τούτων A. ἔχει μῦς P. ⁶ μὲν om. E. ⁷ τοῦ κατὰ τῶν ὀστῶν καρποῦ E. ⁸ τὴν Θέσιν P. ⁹ τὴν A. ἐσχημ. δηλον. τῆς χειρὸς A. P. — M. abductor digiti minimi. ¹⁰ τοίνυν εἰκότως A. P. G. ¹¹ οῦτως καὶ P. ¹² δ om. P. ¹³ μείζονες P. ¹⁴ ἕνεκεν P. ¹⁵ ἐπιπολῆς A. ¹⁶ μετακάρηο A. καρπίψ E. ¹⁷ ἔχοντες P. — M. interossei.

ό χαρπός, άρχεται δε τό μεταχάρπιον εντεύθεν 1 δ' δρμώμενοι πρός την πρώτην διάρθρωσιν 2 ηχουσιν εκάστου δακτύλου, δύο καθ' εκαστον οντες 8 μύες, εκφυόμενοί τε της μέσης χώρας έχατέρωθεν, ώς επιλαμβάνειν * τι και τοῦ πλαγίου. καὶ διὰ τοῦτό γε αὐτὸ μετὰ παρεγκλίσεως τῆς είς τὸ πλάγιον έχάστου τῶν δαχτύλων χάμπτουσι τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὁ καὶ διὰ τοῦ περιέχοντος συνδέσμου τοὺς μεγάλους τένοντας έφην χάμπτεσθαι κατά δε τον μέγαν δάκτυλον ούτε ομοία κατά πᾶν ἐστιν ἡ τῶν εἰρημένων μυῶν 5 κατάφυσις οὖτε ἴσος ἀριθμός. 6 ὁ μὲν γὰρ ἀπτόμενος ένὸς τῶν προειρημένον μυῶν, τοῦ τὸν μέγαν δάκτυλον 1 ἐπὶ πλεϊστον ἀπάγοντος τῶν ἄλλων, 8 μιχρότερός έστι καὶ καταφύεται τῷ δακτύλφ πλησίον τῆς δευτέρας διαρθρώσεως, 9 οὐ πάνυ μέν έχείνην σαφώς χινών, την πρώτην δέ μάλλον. οἱ δ' ἐφεξῆς αἰτοῦ δύο τὴν δευτέραν κάμ-

¹ δὲ om. Ε. δομώμενον Α. ³ ἔχουσων Α. Ε. ἐκάστους δακτύλους Α. ³ μύες om. Α. Ρ. ἐμφυόμενοι Ρ. ἐκφυόμενος Α. ⁴ τε Ε. ΄ κατάφυσις — τοῦ τὸν μέγαν om. Ρ. οὐα ἔσος γ' ἐστὶν ἀριθμός ΄ εἶς μὲν γὰρ Ο. Ρ. in mg. Locus in Cod. Par. valde corruptus persanatur codice Escorialensi. ΄ ὁ μὲν — μυῶν om. Α. lac. ΄ ἐπὶ πλ. ἀπάγ. om. Α. lac. ΄ μικρότερος Α. Ε. Ο. μακρότερος Ρ. in mg. Flexor pollicis longus sive longissimus intelligi nequit, qui secundum pollicis articulum flectit simiisque deest; neque inter summae manus musculos erat recensendus. Num sit flexor pollicis brevis? ΄ οὐ — ἐκείνην om. Α. lac.

πτουσι διάρθρωσιν, ὁ μέν τοῦ προειρημένου τοῦ μείζονος ψαύων, 1 ἄνω δέπειν την καμπην ποιούμενος, ὁ δὲ μετ' 2 αὐτὸν ἐγκλίνων ἀτρέμα εὶς τὸ πλάγιον. ἀπάντων δὲτ ων εἰρημένων ἕνδεχα μυῶν ε τῶνδε χοινόν ἐστιν ἔργον, τὴν πρὸς τὸν χαρπὸν ⁴ συνάρθρωσιν έχάστου τῶν ⁵ χατὰ τὸ μεταχάρπιον όστῶν χάμπτειν τοσοῦτον, 6 ὅσον έχαστη πέφυκε καμπτεσθαι. βραγύτατον δέ 1 έστι τοῦτο. * συνήρθοωται γὰρ ἀλλήλοις τὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ὀστᾶ, καὶ οὐ καθάπερ τὰ τῶν δαπτύλων διήρθηωται διά τοῦτο δὲ καὶ ή τοῦ 9 μεγάλου δακτύλου πρώτη διάρθρωσις εναργή την χίνησιν έχει, λεληθυΐαν 10 δε χαὶ τελέως άμυδραν ή των του 11 μετακαρπίου πρός τον χαρπόν. Ενίστε 12 μέντοι 18 χαὶ χατὰ τὸν μέγαν δάχτυλον οι δύο 14 μόνον φαίνονται μύες όμοιως έχοντες τοῖς ἐπὶ τῶν ἄλλων. κάκεῖνοι δὲ πολλά-

¹ ἀφόρεπη O. P. in mg. ἄνω φέπειν P. ἄνω φέπων Ε. ἀνωφόρεπη A. quod haud improbo. ² αὐτην Ε. ἐκκλίνων P. O. De duodus his pollicis musculis, qui secundum flectere dicuntur articulum, nihil certi affirmare ausim. Reliquus est opponens musculus, quem sub abductore brevi Galeni latere potius duxerim quam horum musculorum vicibus fungi. Vesalius II. 43. musculos duos habet, qui primo pollicis ossi, tres Galeno ignoratos, qui secundo famulantur. Anat. admin. L. 9. ° τόσε Α. ⁴ ἐνάφθρωσιν Ο. P. in mg. ° μετὰ Ε. Ο. P. in mg. ° μετὰ Ε. Ο. P. in mg. ° ἐκάστης ὅσον κάμπ. πέφ. Α. ξκαστος Ε. ⁷ ἔσται Ε. ° συνήφθρωνται Ε. ° μεγάλου πρώτη διάφθρωσυς δακτύλου Ε. ¹° δη Α. ¹¹ μετακάφπου Α. P. ¹² μὲν δη Ε. ¹² καὶ οm. P. ¹² μόνοι P.

κις υΰτως 1 άλλήλοις εἰσὶ συμφυεῖς, ώς ενα φαίνεσθαι καθ' εκαστον δάκτυλον.

κδ. Περὶ τῶν ὑπὸ ταῖς κλεισὶ μυῶν.

2 'Υφ' έκατέρα κλειδί μῦς 8 είς ὑπόκειται μηδὲ σανήναι σαφώς δυνάμενος πρίν * άρθηναι την κλείν. ἔστι ⁵ δὲ σαρκώδης ὅλος ἐκάτερος αὐτῶν, εις όστα δύο την κατάφυσιν έχων την τε κλείν καὶ τὴν πρώτην τοῦ θώρακος πλευράν τὴν μιχράν, ην ένιοι κατακλεϊδα προσαγορεύουσι· τη μέν οὖν κλειδὶ συμπέφυκε 6 κατά τὰ πρὸς ἀκρώμιον αναφερόμενα μέρη, τοῦ δὲ τῆς πλευρᾶς, ε ίνα συναρθρούται τῷ στέρνω. περὶ τούτων τῶν μυῶν τῆς ἐνεργείας ἔνιοι μὲν ἀποροῦσι τῶν ἀνατομιχών, ένιοι δε την ώμοπλάτην οἴονται 6 προσάγεσθαι καθάπερ 10 ὁ Λύκος ἐπί 11 γε τῶν ἄλλων ζώων, ὅσα κλεῖς οὐκ ἔχει. καὶ γάρ καὶ νομίζει συμφύεσθαι τους μῦς 12 τούτους τῆ ἀγχυροειδεϊ τῆς ώμοπλάτης ἀποφύσει, 18 μέγιστα σφαλλόμενος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων 14 τε καὶ τῶν κλείς εχόντων ζώων, ούδε τοῦτο δυνάμενος εiπεῖν.

¹ ἀλλήλων Ε. 2 ἐφ' Α. Ε. Ο. 8 εἰς οπ. Ρ. Ο. 4 ἀρθεῆναι Α. 5 γὰρ Ε. ὅλως Α. προσαγορεύουσι — μέρη οπ.
Α. lac. 6 τὰ κατὰ τὸ Ε. 7 τὸ Ρ. 8 ἔνα οπ. Α. lac. ενα
καὶ ὅπου Ρ. glossemate in textum recepto. 9 προσαγορεύουσαι Ρ. Stellulis lacunam indicat Gadaldinus. 10 ὁ οπ.
Α. 11 τε Ρ. 12 τούτους οπ. Ρ. 13 μάλιστα Α. 14 τε
οπ. Ρ.

πεῖν, τὴν ὡς συνδέσμου χρείαν αὐτοῖς ἀνατίθησων. οὐ μὴν οὕτω ' γε ἔχει τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ χαὶ ' οῦτοι οἱ ' δύο μύες ' ὁμοίαν τοῖς μεσοπλευρίοις ὁνομαζομένοις μυσὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχουσιν. ὥσπερ ' γὰρ ἐχείνων ἔχαστος ' ταῖς ἔξωθεν ἰσὶ πρὸς τὴν ὑτψηλοτέραν πλευρὰν ἀνασπῷ τὴν ταπεινοτέραν, οὕτω χαὶ οἵδε πρὸς τὴν χλεῖν ' ἀνέλχουσι τὴν πρώτην πλευράν.

κέ. Περὶ τῶν τοῦ θώρακος μυῶν.

Τῶν τοῦ θώρακος μυῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς μεσοπλευρίοις δύο καὶ εἴκοσίν εἰσι, τῷ μήκει τὰς ἶνας ἔμπαλιν ἔχοντες. οὐ γὰρ ὥςπερ οἱ μύες δαπὸ τῆς ράχεως ἄχρι τοῦ στέρνου περαίνουσιν, οὖτω καὶ αὶ ἴνες δαὐτῶν, ἀλλ ἐκ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν 10 ἐμπεφύκασι λοξαὶ τῷ χῖ 11 παραπλησίως 12 ἐναντίαν ἀλλήλαις αἴ τε ἔξω καὶ ἐντὸς ἔχουσαι τὴν θέσιν. αὶ μὲν οὖν ἐκτὸς ἴνες ἐν τοῖς ἄνωθεν 18 κάτω φερομένοις μέρεσι τῶν πλευρῶν διαστέλλουσι τὸν θώρακα, συστέλλουσι δὲ αἰ διὰ 14 βάθους· ἐναντίως 11 δὲ αὐταῖς αὶ κατὰ

¹ γε om. Ε. 2 ούτοι om. Ε. 3 δύο om. Α. Ρ. G. 4 όμοίως Α. μεσοπλεύφοις Ε. ότομαζόμενοι Α. 5 γὰφ om. Ε. 6 ταῖς om. Ε. λοὶ πρὸς τὴν om. Ε. 7 Ελκουσι Ε. — Μ. subclavius. 8 ἀπὸ τῆς ψάχεως απαντες ως Α. 9 αὐτῶν om. Α. 16 πεφύκασι Α. Ε. ἐκπεφύκασι Ρ. ἐμπεφύκασι Ο. Ρ. in mg. 11 παφαπλήσιαι Ρ. 12 ἐγκαφσίαν Ρ. ἐναντίαν — Θέσιν om. Α. Ε. 13 καταφερομένοις Ο. 14 βάθος Α. 15 δὲ om. Ε.

¹ τὰ γονδρώδη τὰ πρὸς τῷ στέρνω ² συστέλλουσι μέν αἱ ἐπιπολῆς, εδιαστέλλουσι δὲ αἱ διὰ βάθους. [ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τὰς νόθας πλευρὰς μυῶν άγρι της * τελευτης αὐτῶν ή αὐτή φύσις ἐστὶ των ινων ούδε γαρ έχουσω αίδε τινά καμπήν.] έτερα ε δε μία συζυγία μικρών μυών άνασπῷ τὰς πρώτας πλευράς, ώςπερ 6 ετεραι δίο κατασπώσι την δεκάτην τε και την ενδεκάτην. ή γάρ τοι δωδεκάτη τηλευρά τοῦ διαφράγματος έξωθέν έστι, ⁸ συμπεφυκύτα τῷ λοξῷ κατ' ἐπιγάστριον μιτ τῷ μικροτέρω. φαίνεται δ' ενίστε καί 9 περιγραφήν ίδίου μυὸς έχουσα τοῦ κατασπώντος αὐτήν. ἄλλαι δὲ τρεῖς ἐχ τραχήλου χαθήχουσαι συζυγίαι μυών διαστέλλουσι 10 τον θώρακα, μεγίστη μέν ή κατά 11 τὰ σιμά τῶν ώμοπλατῶν, ελάττων δ' ή πρόσθεν αὐτής, ελαγίστη δ' ή όπισθεν. αἱ δὲ ἄνωθεν ἀρχαὶ τῆς μὲν πρώτης λεχθείσης 12 τὰ σιμὰ τῆς ώμοπλάτης ἐστι, τῆς

¹ τὰς χονδρώδεις Α. τὸν χονδρώδη Ο. ² διαστέλλουσι Ο. ⁸ συστέλλουσι Ο. αξ διὰ βάθους om. A. lac. Quae uncinis circumsepsi verba, ex Oribasio in Cod. Par. mg. fluxerunt. Desiderantur enim in Codd. A. E. Musculorum intercostalium externorum et internorum actiones contrarias refutavit Fallopius et Hallerus. ⁶ πλευρῆς Ρ. ⁶ δὲ om. A. Ε. μία om. Ρ. ⁶ αξ add. Ο. Ετεροι Α. δύο om. Α. ⁷ τῶν πλευρῶν Α. ⁸ συμπεφυκότων (πεφυκυῖα Ε.) τῶν λοξῶν κατ' ἐπιγαστέρα (ἐπιγάστριον Ε.) μιῶν τῶν μικροτέρων Α. Ε. ⁹ παραγραφήν Ε. περὶ γραιδίου Α. ¹⁰ δὲ add. Ε. ¹¹ τὰ om. Ε ¹² τὰ σμιὰ — δεύιερος om. P. G.

δε δευτέρας ο 1 δεύτερος των 2 έν τραγήλο σπονδύλων έστιν, 3 ή τρίτη δ' 4 έκ των ακάνθης έκπέφυκε δι ύμενώδους συνδέσμου, τοῦ τε ἡμίσεως μέρους τοῦ κάτω τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύλων καὶ τῶν πρώτων δυοῖν τοῦ μεταφρένου. προήχει δὲ ἡ μὲν πρώτη συζυγία μέχρι χαὶ τῶν νόθων πλευρών, ή δὲ δευτέρα μέχρι της πέμπτης, ή τρίτη δ' επιπέφυκε μεν και 6 τη τρίτη πλευρά, καταπέφυκε δὲ 1 ὅμως ἰσχυρώς εἰς τὰς έφεξης τέσσαρας. ούτοι πάντες 8 οἱ μύες διαστέλλουσι τον θώρακα, καὶ πρός αὐτοῖς αἱ φρένες. συστέλλουσι δε οί τε μεσοπλεύριοι ταίς ήμισείαις 9 ίσι καὶ οι τοῖς ὁαχίταις 10 μυσι παρατεταμένοι κατά τὰς ρίζας τῶν πλουρῶν καὶ τῶν ὀρθίων κατά τὸ ἐπιγάστριον 11 ή ἄνω μοῖρα καὶ οἱ τὰς έσχάτας πλευράς κατασπώντες. συντελούσι 12 δ' έτι πρός τὰς συστολάς τοῦ θώραχος ένίστε καὶ οί κατ' 18 επιγάστριον. επιδέδεικται δε και περι τούτων άπάντων εν τοῖς περὶ τῶν τῆς 👫 άναπνοῆς αίτίων, απερ εί τις 15 άναλέξεται, γνώσεται

¹ πρώτος P. G. ² ἐκ τραχήλου Ε. ² τῆς δευτέρας δὲ ὁ δεύτερος add. P. G. ⁴ ἐκ τῆς P. ἐκτὸς A. — Musculi sunt serratus anticus et serrati postici cum scalenis. Triangularis sterni omittitur Galeno. ⁵ καὶ add. A. ⁶ τὴ οπ. A. ⁷ ἰσχυρῶς ὅμως P. ⁸ ὁμοίως A. ⁹ ἰσὶ οπ. A. Ε. ¹⁰ μυσὶ οπ. P. Levatores costarum et fasciculi aliquot obliqui ábdominis externi musculi. Anat. adm. V. 4. Vesal. II. 35. ¹¹ οῦ ἄνωμοι A. ¹² δὲ τι P. O. ¹³ ἐπι... δέδεικται δεκὰς καὶ A. ¹⁴ ἀνατομῆς A. Ε. ¹⁶ ἀναλέξωιιο A. ἀνελέξωτο P.

σαφως όλίγου δείν άπάντων των ελρημένων μυων ηγνοημένην την ενέργειαν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀνατομικοῖς.

κς. Περί τῶν ὁ αχιτῶν μυῶν.

Οἱ ¹ ἑαχίται μύες ἄρχονται μὲν ἀπὸ τοῦ δευτέρου σπονδύλον τῶν κατὰ ² τὸν τράχηλον ἤτοι δὲ τοσοῦτοι τὸν ἀριθμόν εἰσιν, ὅσοιπερ οἱ ἀπὸ ³ τοῦδε σπόνδυλοι συμφυεῖς ἀλλήλοις ὅντες, ¹ ἢ μέγιστοι δύο εἰς ἐκατέρωθεν τῆς ἀκάνθης, ἐκ πολλῶν ⁵ μυῶν σύνθετοι. ἀπάντων δὲ αὶ ἰνες ἀτρέμα ⁶ λοξαὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, καὶ ταθείσαι βραχὺ ¹ παρεγκλίνουσιν ἐφ᾽ ἐαυτὰς ἔκαστον τῶν ⁵ συνεχῶν σπονδύλων. ὅταν δὲ ³ ἀμφότεραι ταθῶσιν αἰ ῖνες ἔκ τε τῶν δεξιῶν καὶ ¹ ο τῶν ἀριστερῶν ἐκάστου ¹¹ σπονδύλου, τηνικαῦτα ¹² ὑρθὸς καὶ ἀρὸεπῆς μένων ἀνακλᾶται πρὸς τοῦπίσω, καὶ εὶ καθ᾽ ὅλην τὴν ῥάχιν οῦτω γένοιτο, μετὰ μὲν μετρίας τῆς τάσεως ἐκτείνεται πᾶσα, βιαιότερον δὲ ταθέντων, ἀνακλᾶται πρὸς τοῦπίσω,

¹ φαχίσται A. ² τὸν om. P. O. ° τοῦ σπονδύλου A. Ε. τοῦδε σπονδύλου P. τοῦδε σπόνδυλοι O. διαρυεῖς O. ⁴ ὁ O. ἢ εῖς μέγιστος P. ὁ μορίων O. σύνθετος P. συνέθετο Ε. ¹ τε add. P. ² παρεκκλίνουσι O. ° συνεχόντων O. P. in mg. ο ἀμφότεροι P. O. αί ἴνες om. P. ¹ ο τῶν om. P. ¹¹ σπονδύλων P. ¹² μὲν add. A. Ε. — M. sacrolumbalis et longissimus dorsi. Anat. adm. V. 10. Vesal II, 38.

την εναντίαν τη χυφώσει καλουμένη λαμβάνουσα διάθεσιν.

κζ. Περί τῶν καμπτόντων τὴν ῥάχιν μνῶν.

Κατὰ μὲν τὴν ἄνω μοῖραν ἄπασαν ἄχρι τοῦ τετάρτου, ποτὲ δὲ καὶ ¹ τοῦ πέμπτου τῶν κατὰ θώρακα σπονδύλων οἱ δύο μύες, οθς ὑποβεβλῆσθαι τῷ στομάχῳ πρόσθεν εἰπον, οἱ κάμπτοντες τὴν ῥάχιν εἰσὶ. κατὰ δὲ τὰ κάτω ² μέρη καὶ τὴν ὀσφὰν ἡ ἔνδον ἄπασα χώρα μεγίστους ³ ἔχει δύο μύας, οθς ψόας ὀνομάζουσιν οἱ ἀνατομικοὶ πάντες. ἐκφύονται δὲ ἀνωτέρω τοῦ διαφράγματος οἴδε κατὰ τὸν ⁴ δέκατον ἡ ἐνδέκατον ἐνίστε τοῦ θώρακος σπόνδυλον, κάμπτοντες τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος τῆς ῥάχεως. τὸ δ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτων τε καὶ τῶν προειρημένων, ὅπερ ἐστὶ τοῦ θώρακος τὸ μέσον, 6 οὐδένα κέκτηται μῦν ίδιον, άλλὰ τοῖς ἑκατέρωθεν μέρεσι συγκινεῖται.

χη'. Περὶ τῶν χατ' ἐπιγάστριον μυῶν.

Όχτω μύες είσιν οι κατ επιγάστριον, έκατέρωθεν τέσσαρες, έξωθεν μεν απάντων οι από

τοῦ om. A. E. ² μέρη om. P. τὰ κατὰ τὴν ὀσφὺν P. μέρη κατὰ A. κάτω, ἡ κατ᾽ ὀσφὺν ἔνδον O. ³ ἔχουσα A. ⁴ ἔνδέα ἢ δέκατον P. O. ⁵ ἔαυτὸ P. ἔαυτὰς E. ⁶ δὲ add. ^A. E. — M. longus colli et psoas major. ⁷ μὲν add. P.

του θώρακος καταφερόμενοι λοξοί, ' [μέχρι των της ήβης όστων] μέγιστοι των ένταθθα μυών, δεύτεροι δε 2 υπ αυτοίς οι από των λαγόνων αναφερόμενοι, καὶ ³ τρίτοι τούτοις συνάπτοντες, οί εὐθεῖς, καὶ τέταρτοι οἱ τῷ * περιτοναίφ συμφυείς, εγκάρσιοι τη θέσει. άλλ οι μεν ευθείς ολοι σαρχώδεις είσιν, 5 από τοῦ στήθους άχρι τῶν τῆς ἥβης ὀστῶν ἐχτεταμένοι, καὶ 6 μέχρι μὲν τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ μικρὸν ἔτι προσωτέρω παράκεινται ⁷ τε καὶ ψαύουσιν άλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, συμφύονται καὶ τελευτώντες εἰς τὰ τῆς ήβης όστα ε καταφύονται. ή κορυφή δὲ αὐτῶν ύμενώδης τένων έστιν, έπι την άρχην τοῦ θώραχος ⁹ αναφερόμενος, αλλ' ¹⁰ ἐπιχειμένων αὐτῷ τῶν κατὰ τὸ στηθος μυῶν, ἔλαθεν εἰκότως τοὺς ανατομικούς. αρθέντων δ' εκείκων, ὁ ύμενώδης τένων 11 ούτος εναργώς φαίνεται συμπεφυχώς 12 άχρω τῷ στέρνω καὶ προσέτι τοῖς πλαγίοις αὐτοῦ μέρεσιν ἄπασι, χαθά συναρθροῦται τοῖς χονδρώδεσι 13 τῶν πλευρῶν, ἄχρι τῆς πρώτης ἀναφερόμενος, εξ ής ανήρτηται. κατά δε την 14 αὐ-

¹ Haec ex Oribasio in Cod. Par. recepta sunt verba. ² ἐπ' αὐτῶν Α. ἀπ' Ε. ὑπ' αὐτοὺς Ρ. ὑπ' αὐτοῦς Ο. ³ τρίτην Ε. ⁴ περὶ τῷ νέῳ Ε. ⁶ οἱ add. Ε. στήθους ὁ τῶν ὁστῶν Α. ⁶ μέρει Ρ. ⁷ τε καὶ ψαύουσι οι. Α. ⁸ καταφώνται οι. Α. — Μ. rectus abdominis. ⁹ ἀναφερομένη Ε. ¹⁹ ἀποκειμένων Α. αὐτῷ Α. Ρ. ¹¹ οὕτως Ε. ¹² ἄχρι Α. ¹³ μέρεοι add. Ρ. ¹⁴ ἀρχὴν Ε.

την ταύτην 1 πλευράν έστι καὶ ἄλλη τις σαρχώδης κεφαλή του προειρημένου μυός, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον ἐμβάλλουσα τένοντα, τὴν δ' ἔχουσιν έζευγμένην έχει τῆ καταφύσει τοῦ κατά τὴν 2 κλείν μυὸς τοῦ μικροῦ. καὶ μέντοι καὶ κάτω πρὸς 3 ὑποχονδρίο διάφυσις όρᾶται κατ' * αὐτὸν 5 ἐγκαρσία λευχανθίζουσα, μεθ' ην τὸ ἄνω πᾶν ἄχρι της χλειδός έτερον μυν έγχωρει τίθεσθαι 6 προσστέλλοντα τὰς συναρθρώσεις τῶν πλευρῶν. οἱ δὲ από τοῦ θώραχος 1 εἰς ἐπιγάστριον καταφερόμενοι δύο μύες ἄρχονται μέν ἀπὸ τῆς ἕχτης ώς ε έπι τὸ πολύ πλευρᾶς, εκφύονται δε κάκ τῶν μετ' αύτην άπασων, εκδιεστηκυιών άρχων, μίαν χαθ' έχάστην πλησίον των χονδρωδων έχοντες ⁹ ἀποφύσεων, εν τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ 10 προσθίου μυὸς τοῦ θώρακος καὶ τοῦ κατά τὰ σιμά τῆς ώμοπλάτης. 11 λεπτυνόμενοι δὲ τοῖς τε κενεῶσι παραφέρονται καὶ τοῖς τῶν λαγόνων ὀστοῖς έπιβάλλουσιν, εἰς ὑμενώδεις τένοντας 12 τελευτήσαντες. 18 εμφύονται δε δί αὐτῶν τοῖς τῆς ήβης όστοῖς χαὶ τοῖς βουβῶσι. χαὶ δὴ χαὶ τέτρηνται χατὰ 14 ταῦτα χαὶ διεξέρχεται διὰ τοῦ τρήματος ő, τε καταφερόμενος εὶς ἐκάτερον 16 ὄρχιν μῦς,

¹ πλευρά Ε. ² κλεϊδα Β. ³ ύποχόνδριον Ρ. ⁴ αὐτὸ Ε. αυτήν Ρ. ³ άμαρσια Α. Inscriptio tendinea. ⁶ συστέλλοντα Ρ. ⁷ πρὸς Ρ. ⁶ ἐπὶ οπ. Ρ. ⁹ άποφύσεις Ρ. ¹⁰ τε ξμησροσθεν Ρ. ¹¹ λεπτυνόμενον Ε. ¹² τελευτήσαντας Ε. ¹³ ἐκφύσνται Ε. ¹⁴ ταύτας Ρ. αὐτά Α. — Μ. obliquus externus ¹³ όρον Ρ.

ω ι χρεμαστήρ όνομα, χαὶ σὺν αὐτῷ τό τε σπερματιχον άγγεῖον χαὶ 2 ή φλέψ χαὶ ή άρτηρία χαὶ ή τοῦ περιτοναίου ἀπόφυσις. ὅσον δὲ πρὸς ἐπιγάστριον αὐτῶν ἀνήκει μέχρι μὲν τῶν προειρημένων μυών τών 8 εὐθέων, 4 καταλεπτύνεται κατά βραχύ, τὸ ἐντεῦθεν δὲ εἰς ὑμενώδη τενοντα 5 καταπαυσάμενον επιφύεται τοῖς μυσὶν αὐτοῖς ἔξωθεν, ώς δοχείν 6 έχείνων ίδιον είναι σκέπασμα τοιούτον, οίον 1 εν τοίς πλείστοις αὐτῶν οἱ ὑμένες ελσίν. ή δε τρίτη συζυγία τῶν λοξῶν μυῶν έμπαλιν τοῖς εἰρημένοις έχει τὰς ἶνας, ἐχ τῶν κάτω μερών άναφερομένας λοξάς. 8 άρχονται μέν οὖν ἀπὸ σαρχώδους ἐχφύσεως ἐχ τῶν χατὰ ⁹ τὰς λαγόνας όστῶν, 10 προέρχονται δὲ 11 άχρι τῶν εύθεων μυών 12 κάνταῦθα παύονται, τοῖς ἐγκαρσίοις μυσὶ κατά τὴν ἄνοδον ἐπισυόμενοι καὶ τῶν νόθων πλευρών 18 ταῖς τέσσαρσι κατ' αὐτὰς μάλιστα 14 τας χονδρώδεις αποφύσεις· ἐπιβάλλει δέ τις χαὶ τούτων τῶν μυῶν ὑμενώδης ἀπόφυσις λεπτή τοῖς εὐθέσι 15 κατ' ἐπιγάστριον μυσίν, υποβεβλημένη 16 τῆ τῶν Εξωθεν κατιόντων λοξων των μεγίστων. ή κάτω δε αυτών απονεύρω-

¹ κρεμαστήριον **A.** ² ή — ή om. P. ³ είθεων Codd. ⁴ ἀποπλύνεται P. ⁶ παυσάμενον P. ⁶ έκείνων om. E. ⁷ έν om. P. Ε. ⁶ ἄρχεται Ε. ⁹ τῶν λαγόνων Ε. ¹⁰ περιέχονται P. ¹¹ ἐνταῦθα add. A. εὐθειῶν A. εὐθείων Ε. ¹² κὰιτεῦθεν A. ¹³ τοῖς P. A. ¹⁴ τὰς om. E. — M. obliquus internus. ¹⁵ μυσὶ τοῖς κατ' ἐπιγ. P. ¹⁶ τῷ P.

σις, ενουμένη τη των 1 ύποκειμένων εγχαρσίων, είς τὰ τῆς ῆβης ὀστα καταφύεται κατά τὰ ένδον ήδη πως αὐτῶν μέρη μᾶλλον, ὁμοίως 2 τῆ των προειρημένων διατετρημένη. έσωθεν δέ των εἰρημένων 3 οἱ ἐγκάρσιοι μύες εἰσὶν, 4 ἡ λοιπή τε καὶ τετάρτη συζυγία τῶν ἐπιγαστρίων μυῶν, ἀπό τε τῶν κατὰ τὰς 5 νόθας πλευράς περάτων 6 έχσυόμενοι κατά τὰ ένδον αὐτῶν μέρη καὶ προσέτι της πλαγίας ἀποφύσεως των εν ὀσφύι σπονδύλων, είτα έξης ύμενώδει συνδέσμο 7 συναπτόμενοι πρὸς τὴν 8 ὀρθίαν ῥάχιν τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ ⁹ τελευτώσιν εἰς ἐγχαρσίαν ἀπονεύρωσιν ύμενώδη 10 καὶ λεπτήν, ἐπιπεφυκυῖαν τῷ περιτοναίω. καὶ λανθάνει 11 τοὺς πλείστους γε τῶν ιατρών τὸ σύνθετον 12 έξ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πεοποναίου 18 σωμα, περιτόναιον είναι νομίζοντας. ἀμέλει κάν ταῖς καλουμέναις γαστροφόαφίαις ώςπερ 14 ύμενα διαδράπτουσιν 15 αύτὸ, καὶ γράφοντες εν τοῖς ὑπομνήμασιν ὅπως χρὴ ποι-

¹ ὑπερχειμένων Α. Ε. 2 τῷ Ε. 6 οἰον Ε. 4 ἡ οm Ρ. λοιπὴ δὲ Codd. Scripsi τε. 5 νόθους Ρ. 6 ἐκφυομένη Α. Ε. 7 συναπτόμενα Α. — Μ. transversus abdominis. Admin. anat. V. 6. Vesal. II. 31. 6 εὐθεῖαν Ρ. 9 τελευτῶσα Α. 10 τε add. Ρ. 11 τε add. Ε. γε Ρ. Ο. 12 τὸ add. Ε. ἐξ αὐτῶν Ο. Ρ. 12 σῶμα οm. Ρ. νομίζοντα Α. νομίζοντες Ε. 14 εἰς ἕνα Ε. 15 αὐτὸν Ρ. — Galeni gastrorhaphiam, quae abdominis integumenta cum peritonaeo, ex adverso vero tegumenta sola sine peritonaeo alternis acu consuere docet, aequales jam Chirurgi videntur neglexisse.

είσθαι * τὰς γαστροφραφίας, ώς περὶ ὑμένος διαλέγονται. καταλείπει μέντοι τὸ περιτόναιον ² ἐν τοῖς κάτω μέρεσιν ἡ ἀπονεύρωσις αὕτη, καὶ φαίνεται ³ μεν εκείνο μόνον γυμνον, ή δε απονεύρωσις έχ τῶν έξω μερῶν περιβαίνουσα τοὺς εὐθεῖς καὶ σαρκώδεις μῦς, * ένωθεῖσα τῆ τῶν ὑπερκειμένων μυών τελευτή, τοῖς τής ήβης ὀστοῖς ξμιφύεται. τούτων ⁵ των όκτω μυων ή χρεία τε αμα καὶ ἡ κίνησις εἰρηται μὲν ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς περί χρείας μορίων, εἰρήσεται δὲ καὶ νῦν τό 6 γε κεφάλαιον έκάστης αὐτῶν. είς τε 7 γὰρ τὰς 8 ἐκσυσήσεις καὶ τὰς καλουμένας καταλήψεις τοῦ πνεύματος καὶ τὰς μεγάλας τε καὶ ο τὰς ὀξείας φωνάς, εμέτους τε και διαχωρήσεις γαστρός είσι γρήσιμοι. συντελεί δε αὐτῶν ἡ κάτω μοῖρα καὶ μάλιστα των επιβεβλημένων τη πύστει τη κατά 10 ούρησην ενεργεία 11 [προστέλλοντες είσω τὸ ύπογάστριον.]

κθ΄. Περί τῶν 12 ἐπὶ τοὺς ὄρχέις καταφερομένων μυῶν.

Δύο πρός έκατερον ὄρχιν ἀφικνοῦνται μύες λοχνοί· ἐκφύεται δὲ ὁ μὲν ἐκ τοῦ τῆς ἥβης ὀστοῦ

Ττὰς om. P. γαστροβόμφεων P. ² ἐν τ. κ. μέψεων om. A. ⁸ λοιπὸν O. ⁴ ἐνωθεῖσαν Ε. τῆ τε ὑπερκειμένη τῶν μνῶν τῆ αὐτῆ, A. ⁵ δὲ add. P. ⁶ τε P. ⁷ γὰρ om. P. ⁶ ἐκφύσεις P. O. Ε. ἐμφυσήσεις A. Scripsi ἐκφυσήσεις. ⁹ τὰς
om. P. εἰσι χρ. γαστρός Ε. χρήσιμα A. ¹⁰ τὴν add. P. O.
¹¹ προστέλλοντες — ὑπογάστριον P. ex Oribasio. ¹² εἰς Ε.

διά ύμενώδους συνδέσμου, ὁ δ' ἐκ τοῦ τῆς λαγόνος. ¹ καταφέρονται δ' ² ἐντεθθεν διὰ τοῦ καθηκοντος ἐπὶ τὸν ὅρχιν πόρου, κάπειτα πλατυνόμενοι περιλαμβάνουσι τὸν ³ ἐλυτροειδῆ τὸ δ' ἔργον αὐτῶν, ἀνατείνειν τὸν ὅρχιν, ὅθεν ἔνιοι κρεμαστῆρας αὐτοὺς ὀνομάζουσιν.

λ'. Περὶ * τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως μυός.

Σαρχώδης μῦς ἐν χύχλφ ὁ περιβέβληται τῷ τραχήλφ τῆς χύστεως, τὸ πλεϊστον δὲ αὐτοῦ μέρος ὑποβέβληται κάτωθεν οὖτος ὁ μῦς κλείεὶ τὸ στόμα τῆς χύστεως ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἐκρεῖν ἀκουσίως, συναπωθεῖ δὲ καὶ τὸ δὶ αὐτοῦ φερόμενον ὑδωρ ήγουν οὖρον.

λά. Περὶ τῶν τοῦ αἰδοίου μυῶν.

Δύο μὲν ἔχει πάνυ ' μιχροὺς καὶ λοξοὺς μῦς τὸ αἰδοῖον, εἰς τὴν ἔκφυσιν ἐμβάλλοντας αὐτοῦ, δύο δὲ ἄλλους συμφυεῖς ἢ ἕνα διφυῆ σαρχώδη, κάτωθεν μὲν ὑποχειμένους αὐτῷ μᾶλλον, οὐ μὴν

Cod. Ambr. qui capitam titulis caret, ab hoc inde capite titulos perscribit.

¹ ὀστοῦ δι ὑμενώδους συνδ. λεπτοῦ P. O. καταφέρονται om. A. ² ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δὲ ἔνθεν Ο. P. in mg. ² ἐρυκροκιδή A. E. ἐρυθροκιδή O. P. Scripsi ἐλυπροκιδή. — M. cremaster. Vesal. II. 33. ⁴ τῶν μυῶν E. Totum học caput om. A. ⁴ περιφέρεται Ε. ὅ ἴδωρ ήγουν om. P. O. — M. sphincter vesicae. Vesal. II. 50. ² λοξ. καὶ μικρ. P.

αλλά και περιλαμβάνοντας το κάκλο. τούταν μεν εδν εις ούδεν σαφάς όστοῦν ἀνήπουσεν αὶ περαλαι, τῶν δε ἄλλων δυοῦν εἰς τὰ τῆς ἤβης ¹ ὀστὰ ἐνομαζήμενα. δύνανται δὲ ἄπαυτες οὶ ² εἰρημίνοι τίσσαρες μύες τὸ, τ' ἀρρεπὶς ἐν τῶς ² ἐντάσεσι παρέχειν τῷ αἰδοίφ και τὰς ⁴ ἐν. τῷ διασείειν τε καὶ ἀνασείειν αὐτοῦ κυήσεις.

λβ. Περί τῶν κατά τὴν Εδραν μνών.

Αυτό μέν το εξώτατον μέρος της έδρας συγκεκραμένον έχει τῷ δέρματι μῶν, ὡς ήτοι γε δερματώδη μῦν εἰπεῖν ἢ σαρκῶδες δέρμα, καὶ μάλιστα τοῦτο εὐρεῖν ἐστιν ἐν τοῖς πρόσω μέρεσιν. ἄλλος δὲ μῦς στρογγύλος εἀκριβῶς ἐγκάρ-

¹ δοτὰ om. A. E. ² προειρημέτοι P. ² ἐκτάσεσι P. ⁴ ἐκτάσεσι P. † ἐκτάσεσι P. † ἐκτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐκτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐκτάσεσι P. τὸ μὲτ

το τής ε ο Α. πέρας loco μέρος P. τής κεφαλής Codd. otnnes, excepto Amb. qui hace omisit. Scripsi τής έδρας A δοομάζεω P. In mg. 7 Suprascriptum μυῶδες P. O. — M. sphincter ani externus. 6 άζυγής P. in mg. ex Oribasio.

σιος περιβέβληται τῆ ἔδρα, κλείων αὐτὴν, ¹ εἰ ταθείη, κατὰ μὲν τὸ ² μέσον ἐαυτοῦ ψαύων τοῦ καλουμένου κόκκυγος, ἐκατέρωθεν δ' εἰς τὴν ἔκφυσιν τοῦ αἰδοίου τελευτῶν. ³ οἱ λοιποὶ δὲ δύο μύες ὑμενώδεις ὅντες ἐκφύονται μὲν ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν τῶν τε τῆς ἥβης ὀστῶν καὶ τοῦ καλουμένου πλατέος ὀστοῦ, ⁴ καταφύονται δ' ἐκατέρωθεν εἶς λοξοὶ, τείνοντες ἄνω τὴν ἕδραν' εὐθὸς δὲ καὶ τὴν ἔκφυσιν τοῦ αἰδοίου συνανασπῶσιν οἱ αὐτοὶ μύες ⁵ διὰ τὴν προειρημένην κοινωνίαν.

λή. Περί τῶν τὴν κατὰ τὸ ἰσχίον διάρ-Θρωσιν κινούντων μυῶν.

Δέκα μέν είσι μύες οἱ τὴν κατ δισχίον διάρθρωσιν κινοῦντες εσφάλησαν δε οὐ μικρὰ περὶ
αὐτοὺς οῖ τε ἄλλοι τῶν ἀνατομικῶν ἀνδρῶν καὶ
ὁ τοῦ Κοὶντου μαθητὴς Δύκος, πέντε νομίζων
ὑπάρχειν αὐτοὺς, ἔσωθεν μὲν τρεῖς, ἔξωθεν δὲ
δύο τῶν δ' ἄλλων δ πέντε παρέλιπε μὲν τρεῖς,
ὑπήλλαξε δε δύο, τήν τε ἐνέργειαν ἀγνοήσας αὐτῶν καὶ τῆ θέσει μόνη προσεσχηκώς. ἄμα γὰρ
τοῖς ἄλλοις ἄπασι τοῖς κινοῦσι τὴν κατὰ 10 γόνυ

¹ ἀκριβῶς καὶ ἰσχυρῶς add. P. O. 2 σῶμα add. P. — M. sphincter ani internus cum transversis perinaei. 3 οί οπ. P. 4 καταφύονται — κοινωνίαν οπ. A. lacuna. 5 διὰ — κοινωνίαν οπ. P. habet E. et O. — M. levatores ani. Vesal. II. 51. 6 ἀγκῶνα Ε. 7 τῶν δ² — δύο οπ. Α. 8 πέντε οπ. Ε. 9 προσέχων P. 10 τὸ add. A.

διάρθρωσιν ἐπίκεινται τῷ 1 μηρῷ. ἔχει δὲ οὐχ ώς ὁ Λύχος οίεται 2 τὸ άληθες, άλλ ώς ήμεις έρουμεν. ὁ μεν έτερος αὐτῶν, ε ὅσπερ καὶ μέγιστός έστιν απάντων των ένταῦθα μυων, έσω τε καὶ όπίσω προσάγει τὸν μηρὸν, ὁ δ' ετερος εἴσω 4 μέν τι βραγύ καὶ τὴν κνήμην κινεῖ, τὸ πλείστον δε σύμπαντα τον μηρον, ώστε λοιπούς εξναι τοὺς 5 μόνην τὴν κνήμην κινοῦντας ἐκτώ. εἰ δέ τις 6 βούλοιτο σαφώς θεάσασθαι τους την κατ' ισχίον διάρθρωσιν κινοῦντας μῦς, ἀφελεῖν 7 χρή προτέρους τούς περί τὸν μηρὸν ἄπαντας, ύφ' ών ή κνήμη κινείται. ἐπεὶ 8 δὲ ή τάξις τῆς θέσεως επί τούς κατ ισχίον ήμας άγει * προτέρους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι τοῦ λόγου. ού σμιχρού τινος 10 ούσης μυός, 11 άρχομένης δ έκ της ένδεκάτης πλευράς του θώρακος, ή μέν ένδον μοϊρα δι εύρώστου συνδέσμου 12 καταφύεται τῷ κατ' Ισχίον ἔσωθεν μέρει, καθ' ὃν μάλιστα τόπον ἄρχεται μέν τὸ καλούμενον ήβης όστοῦν, παύεται δὲ τὸ τῆς λαγόνος • 18 ἡ δὲ ξωθεν είς την άρχην καταφύεται τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἄπαν τῆς ψόας, τοῖς

 $^{^1}$ μικρῷ Ε. 2 τάληθὲς Ρ. τὸ om. Ε. 3 ὅσπες Ε. 4 μέττοι Α. 6 μότ. κιν. τὴν κν. Ρ. 6 βούλεται Ρ. 7 τε add. Λ. πρότερον Α. 8 δὴ Α. 9 πρότερον Α. 10 ὅντος Α. Ε. 11 ἱτ τὴς ἐνδ. δὲ πλ. τοῦ θώς. ἀρχ. Α. τοῦ θώς. πλευρᾶς Ρ. Ο. δεκάτης Ο. 12 καταφύεται — λαγόνος om. Α. lac. λαγόνος ὀστοῦν Ε. 13 ἡ δ 3 ἔξωρεν — ἀστοῦ om. Α. Ε. habent P. G.

ένδον μέρεσι τοῦ τῆς λαγόνος ὀστοῦ παραφερόμενον, 1 δέχεται τινα, κάξ εκείνου συγνήν 2 έκφυσιν σαρχώδη, κάπειτ άμφω 3 μία γενομένη δί εὐρώστου τένοντος ἠρέμα πλατέος ἐμφύεται τῷ μικρώ του μηρού τροχαντήρι, τὸ περιφερές άπαν αύτοῦ * κατειληφότες. οὖτος ὁ μῦς κάμπτει τε άμα καὶ πρὸς τούκτὸς μᾶλλον ἐπιστρέφει τὸν μηρον όλον τῷ προειρημένω 5 τρογαντῆρι τῷ μιχρφ. καὶ ετερός τις 6 εμφύεται μῦς μικρός, ἀπὸ της βάσεως άρχόμενος τοῦ κατ λοχίον όστοῦ 1 παρά τὸ ψιλὸν καὶ ἄσαρκον τῆς πυγῆς τοῦ πιθήχου, πελιδυός την ε χρόαν. ὁ τένων δ' αὐτοῦ παραπλήσιος 9 ὑπάρχων τῷ προειρημένῳ τὸ κάτω μέρος άπαν κατείληφε τοῦ μικροῦ τροχαντήρος, ξπιλαμβάνων τι καὶ τῶν ἔνδον αὐτοῦ. ταπεινῆς προσαγωγής ὁ μῦς 10 οὖτός ἐστιν αίτιος, οὐ δυνάμενος όφθηναι πρίν 11 άφαιρεθηναι τον μεγιστον των κατά τὸν μηρὸν μυων, ὅστις ἐπίκειται μεν απαντι τῷ τῆς ήβης ὀστῷ, 12 συνεπιλαμ-

¹ ἄρχεται P. ² ἔμφυσιν A. P. ³ ἄμα γενόμεναι Ε. πλατείως P. ⁴ κατειληφώς A. P. ⁴ τροχαντηρίφ P. τροχ. τῷ μικοῦ om. E. — Describuntur Galeno ψόαι musculi, quos neque a quadrato lumborum minusque etiam ab iliaco interno diremit. ψόαν majorem et iliacum internum Hallerus unum musculum, Iliacopsoan nominari voluit. ⁶ ἐμφύεταί τις Α. ² πρὸς Α. πηγής Α. P. ἢ θέαν Ε. ἡ ὑπάρχει Α. — Μ. pectinaeus, a Riolano, Bartholino, aliis lividus (πελεδνός) vocatus. ¹ Ἦπος οὐτος P. ¹ ἱ ἀφαιρεθή Α. ¹ ² συνεπιλαμβάνοντι Ε.

βάνων τι κάι των ισχίων έκ πλαγίων τε αμα και κάτωθεν ἄχοι τοῦ 'ψιλοῦ καὶ ἀσάρκου, κατααύεται δ' εἰς ὅλον ² τὸν μηρὸν ³ σαρχώδεσι λαβαϊς άντεχόμενος αύτοῦ, ταῖς μέν ἐχ τῶν κάτω μερών τών παρά τὸ ψιλὸν καὶ ἄσαρκον 4 ἐκφυομέναις ισίν, αξς έγγύς τῆς 5 κατά τὸ γόνυ διαρθρώσεως 6 εξιχνεται, πρός τούπίσω μᾶλλον ἀπάγων τὸν μηρὸν ἄμα τῷ προσάγειν ἀτρέμα πρὸς τον ξτερον μημόν, ταῖς δὲ ὑψηλοτέραις τούτων προσάγων μόνον, ταῖς δὲ 8 ὑψηλοτάταις 9 ταῖς άνωθεν μέν άρχομέναις, εὶς δὲ τὰ πρῶτα μέρη τοῦ μηφοῦ καταφυομέναις προσάγων τε ἄμα καὶ ανατείνων 10 αὐτόν. ανατεμνομένου δὲ τούτου τοῦ μυὸς, ὅ, τε 1 το προειρημένος ὁ πελιδνὸς ἐναργῶς φαίνεται καί τινες έτεραι περιγραφαί μυῶν ούχ έναργείς, ένίστε μέν δυοίν, 12 έστι δέ ὅτε τριών, οθς εάν τις εν τοῖς μυσὶν ἀριθμῆ, πλείονας έρει των δέχα τούς χινούντας είναι την καί λοχίον διάρθρωσιν. ἐχ δὲ τῶν ὀπίσω μερῶν 13 τῶν κατά την πυγην πρωτός 14 έστιν ὁ ἐπιπολης μῦς 15 αναλογον έχων τῷ τὴν ἐπωμίδα κατειληφότι χατὰ

 ¹ ὑψηλοῦ Ε.
 ² κίκλω add. P. O.
 ³ σαρκώδης βαθὺς Ε.
 ⁴ ἐμφυομέναις Α. O. P. in mg. ἐσὰν αἰς om. Ε. εἰσὰν Α.
 ⁵ κὰτὰ om. O. τὸ om. P.
 ⁶ ἕως add. Ε.
 ⁷ τοῦτον Ε.
 ⁸ ὑψηλαῖς Α. Ε.
 ⁹ ταῖς om. P. O.
 ¹⁰ αὖτούς Ε. — Μ. triceps femoris sive adductores Albini.
 ¹¹ τε om. P.
 ¹² ἐνίστε P.
 ¹³ ἐις τὰ κατὰ Α. Ε. τῶν om. O.
 ¹⁴ μὲν add. P.
 ¹⁵ ἀναλόγως Α.

κατά ¹ την θέσιν καὶ την χρείαν. έκτείνει γάρ άχριβώς τὸν μηρὸν ἐπισπώμενος εἰς τούπίσω. των δε άνωθεν εκφύσεων αυτοῦ δύο μεν είσι ² σαρχώδεις, ὑμενώδης ³ δὲ μία. τῶν σαρχωδῶν δὶ ἡ μὲν μείζων * ἐχ τῆς ὀρθίας ῥάχεως ἄρχεται του της λαγόνος όστου, η δ' ελάττων εχ δυοίν όστῶν, ἰσχίου τε καὶ τοῦ καλουμένου κόκκυγος. • τοῦ μέσου δὲ τούτων τὸ ὑψηλὸν ὑμενῶδες απαν εστίν. ούτος ὁ μῦς περιλαμβάνει τὸ ὅπισθεν ε του μηρού της κεφαλής και βραχύ τι προελθών απ' αυτής, εις τένοντα πλατύν τελευτήσας, ε κατάντην καταφύεται τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι του μηρού, παραχείμενος άχριβώς ένταυθα καὶ συμφυόμενος τῆ ἐκφύσει τοῦ 10 πλατεϊάν τε καὶ σαρκώδη την απονεύρωσιν έχοντος μυός, ος εὶς τὰ τῆς χνήμης 11 έξω καταφυόμενος μέρη τὴν κατά γόνυ διάρθρωσιν επιστρέφει πρός τούκτός ούδε 12 απριβώς εστι θεάσασθαι την προειρημένην τοῦ κατ' Ισχίον μυὸς 18 έκφυσω, ὰν μὴ τοῦτόν τις τὸν μῦν ἀνατέμη πρότερον. ἔστι δὲ αὐ-

¹ τε add. P. ² οἱ add. E. ² δὲ οπ. E. ⁴ ἄρχεται P. ° ὀστοῖν P. ° τὸ μέσον P. τοῦμμεσον A. ¹ τὸ οπ. P. ὑμενώδεις ἄπαντες P. ° τῆς μεφ. τοῦ μηφοῦ P. προσελθών A. ἀπὰ αὐτοῦ E. ° κάταντι A. κατάντη P. φύεται P. ¹ο πλαντός τε καὶ ὑμενώδους καὶ σαρκώδη A. καὶ ὑμενώδους οπ. E. P. ¹¹ ἔξωθεν A. — M. Glutaeus major, sub quo principium bicipitis femoris occulitur. ¹² ἐστὶν ἀπριβώς P. ¹² ἔμφυσων P. εἰ μὴ P. ἄν — ἄχρι τοῦ γόνατος οπ. A. lacuna.

του και ετέρα τις άποφυσις σαρχώδης έπι τὸν μηρόν καθήπουσα μεταξά τῶν δύο τῶν 1 ἐμπροσθίων μυών, επιφυομένη 2 τέ πως αὐτοῖς καὶ δί ύμενώδους τένοντος έχπεφυπότος ⁸ άπάντων τῶν κάτω μερών αὐτοῦ * περιλαμβάνουσα τοὺς προσθίους μῦς ἄχρι τοῦ γόνατος. δεύτερος δὲ ὑπὸ τῷ προειρημένφ μιὰ τῷ ἐπιπολῆς ἔτερός ἐστι μῦς Ικανῶς παχύς και σαρκώδης, εξ απάντω 6 σχεδόν τῶν ἔξω μερῶν ἐκφυόμενος τοῦ τῆς λαγόνος όστου, τουνεπιφυόριενος δε και τῷ τῶν κάτω του πλατέος όστου μερών μυτ μέχρι του πόκκυγος. κατά μέν 8 οἶν τὸ τῆς λαγόνος ὀστοῖν υπόκειται τῷ ⁹ πυοειρημένο μυϊ, τὸ δὲ ἄνω μίρος αὐτοῦ τὰ πρὸς την όσφὰν ἀνατεινέμενον ύπο το δίρματι τέτακται, περιπεφυχυίκε απο της δεχθείσης ύμανώδους άρχης έκείνου τοῦ μος. ούτος ό μύς είς τένοντα πλατύν εὔρωστον τιλουτών εμφύεται τῆ 10 κορυφή πάση τοῦ μεγάλου τροχωντήρος, επτείνων τε άμα τὰν ὅλον μηρον και: πρός την 11 έντος χώραν έπωπώμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. 12 ὑποφύεται δὲ αὐτῷ μῦς Ετερος, πελιδυός, την χρόαν, έχ μέν τῶν ἔνδον με-

¹ προσθέων P. 3 δε E. 3 ξ add. P. 4 συνεπιλαμόν νουσα Ε. 3 τῆς P. τῷ ἐπεπολῆς — προειρημένω μυτ οπ. Λ. 5 σχεδόν τι P. ἔξωθεν P. 7 συναποφ. δὲ καὶ τῶν Ε. μυὶ οπ. Ε. 3 οῦν οπ. P. 3 εἰρημένο Ε. — Μ. glutaeus medius. 1-3 εἰντὸς P. ἐντὸς in mg. Anteriores muculi glutaei medii fibrae quam sint crassiores, femur introsum potius circumferunt 12 ἐμφύεται Α. αὐτοῦ Α.

ρών εκφυόμενος του πλατέος όστου, την δε άπονεύρωσιν συμφυή ποιούμενος τή προειρημένη του μεγάλου μυὸς ἀπονευρώσει άλλ έχείνη μεν επί 1 το πρόσω της 2 κορυφης ύπερβαίνει του τρογαντήρος, αύτη δ' έκ των όπισθεν έκείνης έστιν άχρι τε της κορυφης άνιοθσα του τροχαντήρος καὶ συνεπιλαμβάνουσά τι καὶ τῆς ἔνδον χώρας. • οδτος ό μῦς * ἀνατείνει τε ἄμα καὶ πρὸς τούπτὸς ἐπισπάται τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ. καὶ άλλος δέ τις μῦς μιχρός καὶ παχύς ἐκ τῶν ἔξω τε καὶ κάτω μερών τοῦ τῆς λαγόνος ὀστοῦ καὶ τοῦ καί λογίον την έκφυσιν ποιησάμενος ὑποφύεται τῷ προειρημένω 4 μεγάλω μυΐ, τελευτῶν καὶ αὐτὸς εἰς εὔρωστον τένοντα πλατύν, ἐμφυόμενος τοίς έντὸς μέρεσε τῆς πρώτης εκφύσεως τοῦ μεγάλου τροχαντήρος * άχρι τοῦ * γλουτοῦ. οὖτος ό μος ' άνατείνει τε άμα και πρός τούκτός έπιστρέφει του μηρού την κεφαλήν. υπόλοιποι δέ

^{*} τὰ P. * κεφαίῆς P. αὖτη δ' — τροχαντῆρος om. A. * ἀνατείνεται ἄμα A. τοῦ μηρ. τὴν κεφ. Ε. Μ. glutaeus misimus, qui in obesis et praepinguibus livere a Vesalio dicitur. II. 56. * καὶ ἄλλφ A. — Vesalio audit iliacus internes, quartas femur moventium musculorum. Videtur esse pyriformis, vel potius quadratus femoris. * ἐκπεριέχεται (Ε. ἐμπεριέχεται) δ' αὐτὸς (f. αὐτοῦ δ) εἴων (f. τένων) οὖτος ἰσχυρὸς ὧν τὰ πρόσω μέρη τῆς ἐκφύσεως τοῦ τροχαντῆρος add. A. * γλουτοῦ. Hoc verbo finitur codex Ambrosianus. Trium foliorum excisorum vestigia in interiore codicis margine supersunt. γλουτὸς cf. de ossibus 21. * ἀνατείνεται ἄμα Ε.

δύο μύες εἰσὶ τῶν χινούντων τὸν μηρὸν, εἰς τὴν ι όπισθεν εμφυόμενοι ποιλότητα τοῦ μεγάλου τρογαντήρος 2 λογυροτέροις τένουσιν άτρέμα πλατέσιν· ἐχφύονται δ' ἐχ τῶν τῆς ἥβης ὀστῶν ὅλων, ό μέν έσωθεν, ό δ' έξωθεν και έστιν ή τοῦ ξοωθεν 3 εἰς τὸν τροχαντῆρα χατάφυσις ὑψηλοτέρα, συνεχής δέ έστιν * αὐτῆ καὶ ἡ ἔξωθεν ούτοι οἱ μύες καὶ τὸ φυσικὸν τρῆμα κατειλήφασι. τοῦ τῆς ἥβης ὀστοῦ, 6 μέσον ἔχοντες ἐαυτών ύμενώδη σύνδεσμον· όπίσω δ' 6 εἰς ταὐτὸν ἀλλήλοις ήχουσι παραφυόμενοι τῷ κατ' λοχίον ὀστῷ σαρχώδεσε λαβαίς. Τό ξργον τούτων τῶν μυῶν έστι περιστρέφειν την κεφαλήν του μηρού, έσω μεν αμα και πρόσω τοῦ ε ξεωθεν μυός, ε ξω δε αμα και όπισω τοῦ λοιποῦ. δέκατος δ' ἐπὶ τοῖς ελρημένοις έστι μῦς έχ τῶν ἔνδον μερῶν τοῦ μηροῦ χείμενος, ον ἴσως μέν τις καὶ τὴν κνήμην φήσει χινείν, εναργέστατα 10 μην όλον προσάγει

¹ οπισθέαν P. 2 Ισχυροῖς P. 3 τροχαντῆρος P. 4 αὐτῆ om. P. 3 τὸ add. P. 6 ἐπὶ αἰτὸν Ε. περιφυόμενοι Ε. 7 τὸ om. O. P. 3 πρώτου P. O. 3 ἔξωθεν Ε. — M. obturator internus aive marsupialis, cui carneae portiones (marsupium, gemelli) sunt appensae, et externus intelliguntur. Motibus vero contrariis hos musculos parum recte praefecit Galenus. Anat. adm. II. 6. Vesal. II. 56. "licebit augurari, quam is (Galenus) tandem seriem in horum musculorum enarratione observet. Divinandum enim potius et conjiciendum inibi est, quam certo aliquid statuendum." — 10 μεν P. certe G. είσω προσάγει P. O. προσάγειν Ε.

έσω τὸν μηρόν. ὀλίγον δὲ ὅστερον ὁποῖός τίς ἐστι διηγήσομαι μετὰ τῶν χινούντων τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσιν, ἐπειδὴ ¹ καὶ σὺν αὐτοῖς τέτακται.

λδ. Περί τῶν χινούντων τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσιν ² μυῶν.

Έννδα μύες ελσίν οἱ τὴν κατά γόνυ κινοῦντες διάρθυωσω, ούχ ώς ὁ Λύχος οἴεται δέχα, σύν πολλοίς και άλλοις ε άνδράσιν άνατομικοίς άγνοών ένα μῦν ὅλον, ὑπὲρ οὖ τελευταῖον ποιήσομαι τὸν λόγον, ἐξαπατώμενος * δὲ ὑπό τε τοῦ καθήκοντος εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ γόνατος κόνδυλον τοῦ μηροῦ καὶ προσέτι τοῦ 6 μεγίστου τούτου κατ' αὐτὸν μυὸς τοῦ τὴν ἔνδον ἄπασαν αὐτοῦ χώραν κατειληφότος, επιλαμβάνοντος δε και τῆς οπισθεν ούχ όλίγον. άλλ οῦτός 5 γε οὐ μόνον ούχ εμφύεται τῷ τῆς χνήμης ὀστῷ, δέον εμφύεσθαι 7 πάντως, είπερ γε χινήσειν αὐτὴν ἔμελλεν, άλλ' οὐδὲ τοῖς κατὰ * τὴν διάρθρωσιν συνδέσμοις, ώς ένιοι των αμυδράν τινα χίνησιν έργαζομένων μυών. αἱ μὲν γὰρ σφοδραὶ * πᾶσαι χινήσεις, ὑπερβαινόντων τε τὰς διαρθρώσεις, ἐμ-

¹ καὶ om. P. O. 2 μυῶν Ego addidi. 3 ἀνατ. ἀνδρ. P. 4 δὲ om. P. 4 μεγάλου Ε. τούτων Ε. τοῦ P. Scripsi τοῦν του. 4 οῦ μόνον γε οῦκ Ε. 7 γε add. P. alterumque, quod sequitur, om. 6 τὰ τὴν Εε 6 κυήσ. πᾶς P. ἐπερβαινόν το Ε.

συομένων τε τοῖς ἐφεξῆς ' κώλοις, ἀποτελοῦνται μικρόν δέ τι συνεπιλαμβάνουσω 2 αὐταῖς αἱ τών είς τούς συνδέσμους εμβαλλόντων. άλλ ο γε μέγιστος τῶν κατὰ τὸν μηρὸν μυῶν οὐκ ἐμφέκεαι τῆ κατὰ 3 γόνυ διαρθώσει, καίτοι πλησίον ἀφιχνούμενος αὐτῆς. εὶ δέ τις * αὐτὸν ἐφάπτεσθαί πως λέγοι των συνδέσμων της διαρθρώσεως, οὐδὲ ούτως δίκαιον ην εκείνης μόνης ίδιον 5 ύπολαμβάνων τὸν μῦν τοῦτον ἀλλ ἀπερ ἄρα, κοινὸν άμφοτέρων της τε ύπερχειμένης της κατ λοχίον κοι της νην προκειμένης 6 ήμεν την μέν γάρ κατ' ισχίον έναργῶς ' και σφοδρῶς κινεί, ώς ἐν την ξεφυσιν 8 έξ . ὅλου τοῦ τῆς . ήβης ὀστοῦ κεποιημένος και την κατάφυσιν είς δλον σον μηφόν. ή δε κατά γόνυ κίνησις, είπερ καὶ ἦν, ἀμυδρά τις αν 10 eta παντάπασω, ώς 11 ύπ ελαχίστων λαβών επιτελουμένη. περί μεν δή του μεγίστου των κατά τὸν μηρον μυων ίκανὰ καὶ ταύτα. τῶν δὲ άλλων πρῶτος ἐπιπολῆς ἐστιν ὁ στονότατος 12 και μακρότοσος, την μέν ἄνωθεν 18 έχφυσω έχ μέσης τῆς ὀρθίας ράγεως τοῦ τῆς λογόνος 14 όσεοῦ πεποιημένος, διὰ δὲ τῶν ἔνδον

¹ ἐντὸς add. Ε. ² ἀὐτοῖς ἄρα, τῶν Ε. ³ κατάρει Ρ. ἄρνν în mg. καὶ τοῖς κλ. ἀρικνουμένοις Ε. ⁴ ἀὐτῶν Ρ. λέγει Ρ. ⁵ ἐπιλαμβάνεσθαι Ε. ⁵ ὑμῖν Ε. ⁻ ἐναρ. ὁρῶμεν καὶ ἀρυδ. Β. ¹ ∘ ῷν Ρ. ¹ ¹ ἄν add. Ρ. — Μ. triceps femoris, do quo antes jam sermo erat. ¹² τε καὶ Ρ. Ο. ¹² ἔμφνου Ρ. ¹⁴ ἀντοῦ om. Ε.

τοῦ μηροῦ φερόμενος ἐπὶ 1 τὸ γόνυ κάνταῦθα 2 Ζαταφυόμενος είς τὸ καλούμενον άντωνήμιον ού μετά πολύ τῆς διαρθυώσεως. οὖτος μέν οὖν κάμετει τε αμα πρός. ⁸ τὸ ἐντὸς τὴν κκήμην καὶ ανατείνει πως 4 ύτυηλην και είς τοῦτο άγει τὸ σχημα τὸ σχέλος σύμπαν, ἐν ε ῷ μάλιστα καθίσταται 6 μεταλλαττόντων ήμων αὐτὸ κατά θατέρου. ὁ δ' ἐφεξῆς ' τούτου τὴν ἔμφυσεν ἔχων είς τὸ τῆς χνήμης ὀστοῦν οὐ διά σαρχώδους πέρατος, ε ώςπερ ὁ πρότερος, άλλὰ διὰ τένοντος πλατέος άρχεται μέν έχ των της ήβης όστων, καταφύσται δ' είς αὐτὸ μάλιστα τὸ ἀντιχνήμιου, έσω και σύτος επιστρέφων την κνήμην μετά της έπὶ τὸ ὅρθιον ἀνατάσεως. ὁ δὲ ὡς τὸ πολὰ μὰν λα τῶν ἐνδον μερῶν, ἐνίστε δὲ 9 τοῦ προειρημόνου βραχύ κατωτέρω, συνεχής αὐτῷ μῦς, ὁμείως τένοντι καταφυόμενος είς τὸ ἀντικνήμιον, καμπτει τε άμα πρός τούκτός και επιστρέφει την κνήμην λοξήν, ώςπερ και αύτος κείται λοξός έχφυόμενος γάρ έχ των κάτω καὶ έξω μερών τοῦ κατ' λογίον όστου κάπειτα δί 10 αὐτῶν τῶν ὀπίσω τοῦ μηροῦ μερῶν παρενεχθεὶς λοξὸς, εἶθ' οὕτω

¹ τὸ em. E. ² καταφερόμενος E. — M. sartorius. ³ του τος O. P. in mg. male. ⁴ ύψηλὸν Ε. ⁵ οἰψ Ρ. Ο. ⁶ μαλαττόντων Ε. P. μαλάττον τὴν ἡμῶν O. subigentes G. Conject μεταλλαττόντων, quod recurrit in bujus muscuh descriptione Adm. anat. H. 4. ⁷ τούτω P. O. ἔκφυσεν Ε. ⁶ ώς τὸ πρότερον P. — M. gracilis. ⁹ βραχὰ τοῦ προεφ. P. ¹⁰ αὐτῶν om. P.

1 την διάρθρωσιν δλην ύπερβάς την κατά γόνο, μετά ταῦτα επιστρέφεται πρός * τοὐκτός καὶ έμφύεται λοξὸς * εἰς τὸ τῆς χνήμης ἄσαρχον, δ δὴ 4 άντιχνημία ονομάζεται. τούτω τῷ μὐὶ συνεχῆ τὴν ἔχφυσιν ἔχοντες ἄλλοι τρεῖς εἰσι μῦς, ὁ μὲν έχ τῶν ἔξω μερῶν 5 τοῦ σχέλους εὐρωστος ίχανῶς, ὅστις καὶ διὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ μηροῦ εξωθεν καταφερόμενος έμφύεται μετά τὸ γόνυ τος έξω μέρεσι τῆς χνήμης 1 λοχυρῷ καὶ πλατεῖ πίρατι σαρχώδει, πρός τούχτός επιστρέφων αὐτήν. οί λοιποί δὲ δύο ε μύες τὴν μὲν ἄνωθεν άρχὴν έχ τῶν ἔνδον μερῶν ἔχουσι ο τοῖν προειρημένου δυοίν έφεξης, ώς είναι 10 τὰς τέσσαρας ταύτας εκφύσεις αλλήλαις όμιλούσας εκ των 11 προσθίων μερων της βάσεως, εχουομένας του κατ' Ισιίου όστου. χαθήχουσι δε ό μεν εφεξής των προεφημένων δυοίν 12 μυών, οσπερ και την χρόαν εύ-

είς add. P. ² τοῦχ. ἐμφ. τε P. ³ ἐκὶ P. ⁴ ἀντικήμον P. — M. semitendinosus sive seminervosus. ⁵ τοῖς κώλοις Ε. τοῦ σκέλους om. P. σκέλους O. P. in mg. ⁶ ξωθεν om. Ε. καταφυόμενος Ε. ⁷ λοχνῷ Codices. Scripsi λοχνῷ. — M. est biceps femoris, simplex in simils. In motu atque insertione kujus musculi definiendis Galenus fallitur, quem cursori cuidem haud vulgari inter cursum abruptum spectavit. Adm. anat. II. 4. τοῦτον τὸν μῦν ἐθεωσάμεθα δρομώς τινὸς, οἶ τοῦ τυχόντος, ἀποφέριγετα τε καὶ διασπασθέντα. ⁶ μύες om. O. P. ⁹ τῶν προειρημένων O. P. ¹⁰ τὰς om. Ε. ταύτας om. P. ἀλλήλας Ε. ¹¹ ἐμποροθέων P. ἐμφυομένας P. ¹² μνῶν om. P. M. seminembranosus.

ρίσκεται τὸ ἐπίπαν πελιδνος, εἰς τὸ τῆς κνήμης ένδον οὐ μετά πολύ τῆς διαρθρώσεως, αάμπτων τε ι αμα και πρός τούκτος επιστρέφων αὐτήν διά τένοντος ήρεμα στρογγύλου ό δ' αὖ πάλιν έφεξης 2 τῷδε τοῖς ένδοθεν τοῦ μηροῦ μέρεσι τοῖς πρὸ τῆς κατὰ γόνυ διαρθρώσεως εμφύεται μέγρι τοῦ κονδύλου τοῦ 3 ἐντὸς, ὅθεν καὶ ὁ ἔτερος τών κατά την γαστροκνημίαν έκπέφυκε μυών, ω καλ αὐτῷ συνεπιφυόμενος ὁ προκείμενος * τῷ λόγω μῦς συνεπισπάται δί έχείνου βραχύ τι τὴν χνήμην επὶ τὰ ένδον μέρη καὶ μάλιστα ὅταν ἤδη χατεσχληρυμμένοι τυγχάνωσιν όντες. ούτος ὁ μῦς έσω τε άμα και επ ολίγον οπίσω τον μηρον δ απάγει. δέχατον δὲ αὐτὸν 6 ωνόμασα τῶν πνούντων τὸ κατ' Ισχίον ἄρθρον. '' Ανεβαλόμην δὲ τὴν διδασχαλίαν ποιήσασθαι τῆς ὅλης φύσεως αίτοῦ μετὰ τῶν χινούντων τὴν χατὰ γόνυ διάρ-

¹ ἀλλὰ P. in mg. ἐπιστρέφων om. E. αὐτὸν Ε. ² τῶνὰ P. ἐν τοῖς ἔνδον Ε. μέρ. τοῦ μηρ. P. τῆς πρώτης loco τοῖς πρὸ τῆς Ε. O. ² ἐκτὸς P. G. male. ⁴ ἐν add. P. ¹ ἄγεν P. ἀπάγων O. — Sexti hujus musculi loco Vesalius II. 53. membranosum habet seu tensorem fasciae latae, Galeno incognitum, qui quemadmodum falsos tibiae motus sibi effinxisse, ita quoque musculum aliquem, sua imaginatione excogitatum, nobis tradidisse a Vesalio insimulatur. Erravit Galenus, erravit saepenumero et ipse Vesalius. Nullum excogitavit Galenus musculum. Est caput tertium quartumve (Douglasii) tricipitis, quem decimum femur moventium musculorum Galenus statuit, ab aliis anatomicis viris tibiae adscriptum. ° ἀνόμασαν Ε. ' ἀνεβαλλόμην P. O.

Bouge, Excito de circle réserves. 1 perà rovτον τὸν μῦν ἀναταμθέντα γίγνεται κατάδηλος ὁ μέγας μύς τών κατά τὸν μηρὸν, οὐδὲ αὐτὸς κ νών την κατά γόνυ διάρθομουν, ύπλο οδ πρόσθεν αὐτάρχως διηλθον. οἱ δὲ ὑπόλοιποι τρᾶς μύες των κατά τον μηρον οι πρόσθιοι την κατά γόνυ διάρθρωσεν έχτείνουσεν, οἱ μέν ἐπιπολῆς εύρωστοι δύο 2 τελευτώντες εἰς Ισγυρον τένοντα πλατύν, δς έμφυόμενός τε zai · περιφερόμενος απαντι τῷ τῆς ἐπιγονατίδος ὀστῷ * προέρχετα utype the avijune, theorogeroe autoic tois not σθίοις. ὁ δὲ ὑπὸ τούτοις κατακεκρυμμένος είς π την άρχην εμφύεται της επιγονατίδος και τος περί την διάρθρωσιν έπιφύεται συνδέσμοις, ο νευρώδης ώςπερ οἱ προειρημένοι τὸ πέρας, ἀλλά κατά μεν τα πρόσθια σαρκώδης, • ύμενώδης δέ κατά τὰ Ενδον ποιούμενος. καὶ γὰρ καὶ διπλοῦς σαφώς έστι καὶ έγωγε αὐτὸν οὐν ενα μῦν, άλλά δύο μᾶλλον 6 αν ετιθέμην, εὶ μή τὸ διαφέρεσθαι ταίς των 7 πρό εμού [πρεσβυτέρων] διδασχαλίας **ἐ**φυλαττόμην, ἔνθα μὴ μέγα τι τὸ ἀναγκάζου λστίν. αι δε άρχαι των προσθίων μυών τούτων

¹ μετὰ τοῦτον — διάφθρωσων om. P. Gadald. stellula lasunam signavit. ὑπὶς οὐ πρ. αὐτ. διῆλθεν in Cod. P. expuncts sunt a seconda manu. ² τελευτῶσων P. ³ περιφύρων μενος P. ⁴ Κιχενται Ε. ⁵ ὑμενώδης male om. P. G. ⁶ Addidi ἀν. ⁷ πμὸ 4μοῦ om. P. qui πρεσβυτέρων habet. — M. rectus femoris et vastas externus.

τέσσαρές είσι τὸν ἀριθιμὸν, ἡ μέν τις έχ τῆς άνάντους φάχεως τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ τὴν ἔκφυσεν έχουσα, κατωτέμω τοῦ πρώσου πάντων λεχθέντος τοῦ σκανοῦ, ή δέ τις ἀπὸ τῶν ἔξωθεν μερών του μηρού κατ' αὐτὸν μάλιστα τὸν γλουτόν. σύτη μέν οὖν ή κεφαλή τὸν μέγιστου τῶν προσθίων ἀπογεννε μιών, ὅπασαν τὴν ἐκτὸς χώρων κατειληφότα τοῦ μηροῦ, ή προειρημώνη δὲ 1 τῶν άλλων μέν μείζονα, τούτου δέ ήττονά πως τὸ μέγεθος, απασαν καὶ τοῦτον κατειληφόσα τὴν 2 προσθέου χώρου τοῦ μηροῦ καί τι καὶ τῆς ένδον. έρχονται δ' εἰς τοψερν άλλήλοις οἱ δύο μένες ούτοι και μιαν όπονεύρωση εργάζονται. καθήπουσι δε, ώς είρησαι, πρόσθεν είς τὸ τῆς επιγο-PATIONS OCTORN. & & D' EXECUTIVES COTORS & SIπλούς μύς, ὁ περιφυόμενος τῷ μηρῷ, τὴν μὲν έτέραν των κεφαλών άπτομένην έχει τῆς τε πρώτης έχφύσεως τοῦ μεγάλου τροχαντήρος και τοῦ χατά την χεφαλήν αὐχένος τοῦ μηροῦ, τὴν δὲ ^a δευτέραν έχ τῶν ταύτης χάτω μερῶν ἐχ τῆς * προσθίας χώρας επφυομένην τοῦ μηροῦ. καθήκει δ' αύτη μεν ακριβώς εύθεῖα διὰ τών προσθίων τοι μηρού μέχρι της έπιγονατίδος δόλη σαρχώδης μένουσα ή δ' έτέρα δάνωθεν άρχομένη, τὸ πέρας ὑμενῶδες ἐργαζομένη, κατὰ τὴν

τὸν add. P. ^a πρόσθιον Ε. ^a ἐτέραν P. ^a προσθίου Ε. ἐκφυόμενος Ε. τῶν μηρῶν P. ^a ὅλης Ε. ^a ἡ add. P. — M. cruraeus et vastus internus.

ἐντὸς κεφαλήν τοῦ μηροῦ τελευτῷ. διὸ καὶ πολὶ μᾶλλον ἀν ¹ οὖτοι δύο ἀνομάζουντο μύες ἢ οἱ τὸν ἕνα τένοντα γεννῶντες. οὖτοι μὲν οὖν ἄπαντες οἱ εἰρημένοι μύες ἄνωθεν ² κάτω φερόμενοι διὰ τοῦ μηροῦ ² καὶ τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσιν κινοῦντες, ὡς μὲν ἐγώ φημι, δικαιότερον ἀν ἐννέα ἡηθεῖεν ' ἵνα δὲ μὴ δοκῶμεν ἐπὶ σμικροῖς διαφέρεσθαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν ἀνατομικοὺς, ὀκτώ. μικρὸς δὲ ² ἄλλος τις μῦς ἐγκιτακέκρυπται τῆ διαρθρώσει κατὰ τὴν ὶγνύαν, σύνδεσμον ἔχων τὴν κεφαλὴν ἰεχυρὸν καὶ στρογγύλον ἐκπεφυκότα κατὰ τὸν ἔξω κόνδυλον τοῦ μηροῦ. καθήκει δὲ οὖτος εἰς τὸ τῆς κυήμης ὀστοῦν, λοξός πως μᾶλλον διὰ τῶν ὀπίσω μερῶν ἐκηνώνμενος τῆ διαρθρώσει, κάμπτειν αὐτὴν πεφαιώς.

λέ. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κνήμην μυῶν ὑφ΄ ὧν ὅ, τε ποῦς ὅλος καὶ οἱ δάκτυλοι κινοῦνται.

Τεσσαρεσκαίδεκα μύες εν κύκλφ περίκωντα τῆ κνήμη, έπτὰ μεν εκ τῶν ὀπίσω μερῶν, ἐπὰ δ' ἐκ τῶν πρόσω. διὰ τί δὲ ὀκτὼ νομίζουσα ὁ ὑπάρχειν αὐτοὺς οἱ μάλιστα ἀκριβῶσαι τὰ τοι-

¹ ούτοι ἢ δύο Ε. δύο μύες ὀσομάζονται P. ³ καταφερόμετοι P. ⁴ καὶ οm. Ε. ⁴ τις άλλος P. συγκατακέπρυπται Ε. κατὰ αὐτὴν τὴν P. ἐγνὰν Ε. — Μ. poplitaeus. Adm. anat. II. δ. * αὐτοὺς ὑπάρχειν P.

αύτα * δόξαντες, εν ταϊς άνατομικαϊς έγχειρήσεσι λέγεται. των μέν 2 οὖν όπίσω τῆς χνήμης τεταγμένων μυών τρείς μέν είς τὸ τῆς πτέρνης ὀστοῦν τελευτώσι, τρείς δε τους δακτύλους κάμπτουσι καὶ τὴν διάρθρωσιν ὅλου τοῦ ποδός ὁ δ' ξβδομος είς τένοντα τελευτήσας υποφύεται τῷ ψιλῷ καλ ἀσάρκφ τοῦ ποδὸς ἄπαντι πλατυνόμενος. τῶν μέν οὖν εἰς τὴν πτέρναν ἐμφυομένων οἱ δύο μέν ἀπὸ τῶν ὀπίσω μερῶν ἐκπεφύκασι τῶν ἐνταῦθα τοῦ μηροῦ κεφαλών, ὁ τρίτος δὲ ὑποκείμενος σύτοις έχ του της 3 περόνης όστου χατ' αύτην την χορυφήν. ούτος μέν 4 ούν σαρχώδης άχρι πέρατος μένει, καθήκων είς τὸ τῆς πτέρνης ὀστοῦν όπισθεν. οι δύο δε ότων εις ταὐτὸν αλλήλοις αφίκωνται και διεξέλθωσι την καλουμένην γαστροχνημίαν, τένοντα γεννήσαντες εύρωστον έμφύονται δί αὐτοῦ τῷ πέρατι τῆς πτέρνης, ἐφεξης τη προειρημένη καταφύσει τη σαρκώδει τοῦ τῆς περόνης εκπεφυκότος μυός. ἄλλος δε τέταρτος μῦς τὴν αὐτὴν μὲν ἔχει χορυφὴν θατέρφ τῶν προειρημένων μυών * τῷ κατὰ τὸν ἔξω κόνδυλον έκφυομένο τοῦ μηροῦ, κατά δὲ τὴν γαστροκνη-

¹ δοδάζοττες P. 2 οὖν σm. E. οἱ τρεῖς μὶν P. Ο. τρεῖς δὶ — κάμπτουσε σm. E. 8 περώνης Ε. 4 δὴ P. 6 ἐπὶ P. — M. gemellus Albini sive Gastrocnemii. A fibulae capite procedit carneusque calci inseritur in simiis musculus Solens, qui Galeno tertius est. Vesal. II. 59. Adm. anat. II. 7. 4 τῶν — ἐκπεφυομένων Ε. (!) ἐμφυομένων P.

μίαν άποχωρίζεται σαφώς 1 άπ' αύτου και τελευτήσας εἰς ² εὐρύτατον τένοντα πρώτον μὲ υποτείνεται τῷ τῆς πτέρνης ὀστῷ πάτωθεν πλατυνθείς, έπειτα δέ, ώς είπον, όλφ τῷ ποδί. τούτου μέν * οὖν ή χρεία δυσπερίτρωττόν τε καὶ τεταμένον καὶ σκληρον, έτι * δὲ καὶ ψιλον τριγών εύαισθητόν τε κατασκευάσαι τὸ καλούμενον 5 πέλμα, τῶν δ' εἰς 6 τὴν πτέρναν ἐμβαλλόντων ἀπάγειν όπισω μετ' αὐτῆς ὅλον τὸν πόδα. τούτων τών τεσσάρων 1 μυῶν οἱ δύο μὲν. 8 ἴσοι πώς εἰσ κατά τὸ πάχος, έξ ων συνιόντων ὁ καταφυόμενος είς την πτέρναν ελέχθη * τένων γεννάσθα. ό δ' ύψηλοτέραν τε και σαρχοειδή την είς αὐτήν κατάφυσιν 10 λαμβάνων, ημισυ μέρος πώς έσπ έκατέρου τώνδε, πελιδυός 11 την χρόαν. ὁ δετόν ύποφυόμενον τῷ ποδὶ γεννῶν τένοντα τρίτον 12 τι μέρος αὐτῶν ἐστι. τῶν δ' ὑπολοίπων τριῶν μυῶν τῶν ὅπισθεν ὁ μέν τῷ τῆς 18 περόνης όστῷ παραφυόμενος έχ τῶν 14 [ὀπίσω] ταύτης μερών, όσπερ 15 τι καὶ μείζων έστιν, είς εύρωστον 16 τελευτήσας τένοντα μεταξύ τοῦ τῆς πτέρ-

² ἀπ² om. P. ² εῦρωστον Ε. ² οὖν om. P. ⁴ τε P. ⁴ τε P. ⁴ τε P. † τελμα P. in textu. — M. plentaris simiarum. ⁶ τὴν om. E. ἐκβαλλόντων P. ² μνῶν οἱ om. P. ఄ εἴσω Ε. ² γεν. τέν. P. ¹ ² λαχών P. sortitus G. πως μέρος ἐστὶ P. ¹ ¹ ἀν add. P. ¹ ² πως P. ¹ ³ πνέρνης Ε. ¹ ⁴ ἀνέσω addidi. Gadaldinus addidit (sublimioribus). ¹ ² τь em. P. ¹ ² πως add. P. — Flexor allicis longus.

της όστου και του της χνήμης πέρατος επί τά κάτω του ποδός, διεξέργεται. παράκειται δ' αὐτο 1 κατά τούτο καὶ συνεξέρχεται κατά τοῦ ποδὸς ετιρος τένων ἀπὸ ² μυὸς γεννώμενος ἐκ τῆς κνήμης εκπεφικότος. ούτοι μέν ούν οι δύο τένοντις είς τους δακτύλους εμφύονται τοῦ ποδός, ὁ μέν πρώτος είς τε τὸν μέσον καὶ τὸν παράμεσον, ό δε δεύτερος είς τε τον μικρον και τον οίον λιχανόν • ὁ γὰρ μέγας δάκτυλος μόνος τῶν ἄλλων πας άμφοτερων απόφυσεν λαμβάνει, οὐ δυοΐν τενόντων εἰς ε αὐτὸν ἐμβαλλόντων, ἀλλ' ἐνὸς ἐξ άμφοϊν γεννηθέντος. ένίστε δε τούτο και τώ μίσω συμβαίνει δαχτύλω. άλλος δέ τις τένων έξ έτέρου μυὸς 4 μέσου τῶν εἰρημένων καταφερομένου την έκφυσιν έχων μετά τὸ πλησίον άφικέσθαι της πτέρνης άπογωρεί μόνος έπλ τα πρόσω κατά τινος χώρας ηψέμα κοίλης, 5 εστηριγμένος έν τη της κνήμης επιφύσει κάτωθεν, είτα έντεῦθεν επιστρεφόμενος αθθις είς το χάτω του ποδός, κατ' αὐτὸν μάλιστα τὸν ταρσὸν ἐμφύεται, πλατυνόμενος ώς πρός τὰ τοῦ μεγάλου δακτύλου

² καὶ add. Ε. συνδιεξέρχεται P. κύτω τοῦ ποδὸς P. ³ μηçὸς Ε. γενόμενος P. — Flexor communis longus digitorum
pedis. Divisio tendinum utriusque flexoris longi et brevis
in simils differt. Cuvier I. p. 394. Le long fléchisseur
du pouce — donne deux languettes perforantes au troitième et quatrième doigts. Le long fléchisseur commun
donne deux languettes au deuxième et au cinquième doigts.

* ταὐτὸ Ε. * μόσον — καταφερόμενος Ε. * ἐστηριγμένης Ε.

μέρη, μᾶλλον όπίσω τε αμα καὶ πρὸς 1 τὰ ἐντὸς ἐπιστρέφων ἠρέμα τὸν πόδα, καθάπερ οἱ εἰς την πτερναν εμβάλλοντες όπεσω τε αμα καὶ πρὸς τούκτὸς ἀπηγον τὸν πόδα. καὶ δόξειεν ᾶν ὁ μῦς οδτος μέρος είναι του προειρημένου μυός, ον είς τε τὸν μικρὸν δάκτυλον καὶ τὸν οξον λιγανὸν έλεγον εμφύεσθαι. μέρος μικρον τοῦ προειρημίνου τένοντος εἰς τὴν ² πρώτην ἐμιτύεται τοῦ μεγάλου δακτύλου φάλαγγα, λοξήν έκτασιν άτρέμα πρός τούκτός έργαζόμενον ε αύτοῦ. αί δ' ἄνωθεν εκφύσεις ώδ' έχουσι τοῦ μεν εἰς τοὺς δύο • δακτύλους τοὺς μέσους ἀφικνουμένου ἡ ἔχουσκ έχ τοῦ τῆς 5 περόνης ἐστὶν ὀστοῦ κατά μῆκος όλης έχ τῶν 6 ἄνω μερῶν ἀπὸ τῆς ἄνω χοριφής άχρι τοῦ κάτω πέρατος, καὶ ἔστιν ἡ τοῦ τρίτοι τών εἰς τὴν πτέρναν ἐμφυομένων τάρχη μυών παρακειμένη τε καὶ ὑπερκειμένη τούτου * κατά τὰ ὀπίσω τε καὶ ἔνδον μᾶλλον. * αὐτὸς γὰρ τήν έχφυσιν έχει κατά τα έξω μαλλον του σκέλους. ή δε θατέρου μυὸς άρχη τοῦ τὸν μικρόν τε καὶ οίον λιχανόν χάμπτοντος έχ τῶν ὀπίσω μερῶν της χνήμης έστι 10 των μετά την κεφαλήν. έστι δε τῷ πάχει σχεδὸν 11 ημισυς ὁ μῦς οὖτος τοῦ τοὺς

² τοῦκτὸς P. G. male — M. tibialis posticus. ² προινομιστην P. G. ² αὐτῷ Ε. ⁴ μέσ. ἀφικ. δακτ. P. ⁴ πτίρτης P. ⁴ ἄνωθεν P. ⁴ μυῶν ἀρχὴ P. ⁴ κατὰ ὁπίσυ Ε Adjeci τά. τὸ ὅπισθεν P. ⁴ οὐτος P. ¹ τῶν οm. P. κατὰ P. ¹¹ ἡμίσης Ε.

τούς μέσους δακτύλους κάμπτοντος. ὁ δὲ τρίτος μῦς ὁ τούτου μέρος νομιζόμενος, ὁ εἰς τὸν ταρσὸν ἐμβάλλων τοῦ ποδὸς, οὐ 1 δύναται μὲν ὀφθῆναι πρίν τούτους ανατμηθήναι, κατείληφε 2 δέ την μεταξύ χώραν κνήμης τε καὶ περόνης, άμφοτέροις τοῖς ὀστοῖς 8 παραφυόμενος ἄνωθεν κάτω κατά 4 μῆκος. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ κορυφή κατά την δάργην της κνήμης δένθα συμβάλλει τῷ περόνη καὶ ὁ ἀπὸ τούτων φυόμενος τένων ε σαφής υπάρχει και πρό τῶν σφυρῶν. ἐνταῦθα •μέντοι σφίγγονται δι έγχαρσίου συνδέσμου όωμαλέου 10 συνδούντος την πτέρναν τη κνήμη. οί μεν οῦν ὅπισθεν 11 τῆς κνήμης μύες οὕτως ἔχουσιν. Οι δ' έμπροσθεν, οσον μεν επί ταις πρώταις εχφύσεσι 12 συνημμένοι, είχότως τρεῖς ενομίσθησαν ένίοις των άνατομικών. άμεινον δέ αὐτούς έπτα τίθεσθαι, καθάπερ αποδείκνυται διά των ανατομικών εγχειρήσεων. ὁ μεν οὖν ανατείνων όλον τὸν πόδα καὶ καταφυόμενος εἰς τὸν ταρσον, όσπερ και μέγιστός εστι των προσθίων μυών, άργεται μέν έχ των έξω μερών της χνήμης ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ὅλη δὲ αὐτῆ κατὰ μηχος 18 παραφύεται. ὁ δὲ παρακείμενος αὐτῷ

¹ δυνάμενος P. ² δὲ om. P. ³ ἀναφυόμενος Ε. ⁴ τὸ add. P. ⁵ κεφαλὴν P. ° εὶ P. ² τοῦτον Ε. Scripsi τούτων. ἀποφυόμενος P. ° συμφυὴς Ε. ° μὲν P. σφίγγονται om. Ε. ¹ ο συνδέοντος P. ¹¹ μύες τῆς κνήμης P. ¹² συνίημεν ὰν P. quantum cognosci potest G. ¹² περιφύεται P. — M. tibialis anticus.

καὶ μέρος αὐτοῦ νομιζόμενος είναι τὴν κὲν 1 αὐτην έκουσιν πεποίηται τὸ ἄνω, τῷ δὲ ἄλλφ παντὶ κατά τοῦ προειρημένου μυὸς έξωθεν επιβεβληται, ε μηκέτι άπτόμενος μηδαμόθι της κνήμης. ούτος ὁ μὖς εἰς τὸ πρῶτον ὀστοῦν ἐμφύεται τοῦ μεγάλου δακτύλου άνατείνων αὐτὸν άτρεμα λοξόν. ἐφεξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἀπονεύρωσις εἰς όλον τὸν μέγαν δάκτυλον εμβάλλουσα κατά μῆχος, ὑφ' ἦς ἐχτείνεται. ⁸ ποιείται δὲ τὴν ἔχφυσιν ό της απονευρώσεως ταύτης μῦς, λοχνός ῶν ἰκανῶς, ἐχ τῆς μεταξὺ χώρας χνήμης τε καὶ περόνης, άμφοτέρων άντιλαμβανόμενος των όστων. όταν δ' εγγύς ή τῷ μεγάλφ δακτύλφ, σύνδεσμόν τινα διεξέρχεται τοιαύτην έχοντα χρείαν, οίαν έπὶ τῶν ἀρμάτων οἱ χυχλίσχοι, δί ὧν τὰς ἡμας 4 διεκβάλλουσι, και δύναιτο αν τις τους τρίς ε μύας τούτους ενα νομίζειν. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν ὁ τούς δακτύλους έκτείνων ἄρχεταί 6 τε ἀπὸ τῆς χεφαλής τής περόνης, χαθά συνάπτεται τή χνήμη, καὶ συμπάση παραπέφυκεν αὐτῆ μακρὸς, ⁷ απάντων μέσος χείμενος τῶν ἔμπροσθεν μυῶν.

² αὐτοῦ Ε. τῷ ἄνω Ε. ² μὴ καθαπτόμενος P. μηδαμόθεν P. — M. abductor longus allicis simiarum. Cuvier l. 392. Il y a de plus chez eux (les singes), au côté interne du long extenseur du pouce, un long abducteur du pouce qui manque dans l'homme. ³ ποιεῖ Ε. — M. extensor proprius longus allicis. ⁴ διεμβάλλουσι Ε. ⁵ μῦς P. O. ⁶ τι οm. Ε. ² πάντων P. — M. extensor communis longus digitorum pedis. Vesal. II. 60.

ή δε ανωθεν έκφυσις ή πρώτη του μυός τούτου σύνδεσμός έστιν έχ των 1 έξω μερων της χνήμης έκπεφυκώς παρ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κεφαλὴν τῆς περόνης. μετά δὲ 2 τοῦτον ἄλλοι τρεῖς μύες εἰσίν εκ τοῦ τῆς περόνης ὀστοῦ τὴν έκφυσιν έχοντες, είς μέν τὸν μέγαν δάκτυλον κάμπτων τοῦ ποδός, έτερος δε ισχνός τον μικρον εκτός απάγων, ο δε τρίτος άνατείνων όλον τον πόδα. την δ' Εκφυσιν ὁ μεν πρῶτος ἡηθεὶς εξ αὐτῆς τῆς κεφαλής έχει τής περόνης ε ξπιπολαίως επί τῷ δέρματι τεταμένος αφικνείται δ' έντεῦθεν ώς ξαὶ τὴν πρὸ τοῦ μιχροῦ δακτύλου χώραν τοῦ ποδὸς, * παρερχόμενος ἐκ τῶν ἔξω μερῶν τὸν ἀστράγαλον, ίνα περ καὶ τελευτήσας εἰς τένοντα στρογγύλον διά των κάτω μερων του ποδός επί τὸ πρώτον άρθρον άφικνείται τοῦ μεγάλου δακτύλου. ε ξυθα δ' ή τούτου τοῦ μυὸς έχφυσις παύεται, του δευτέρου των είρημένων μυών έστιν ή κεφαλή, καὶ οὐ μετά πολύ 6 γε τῆς ἀρχῆς ὁ μῦς ούτος εἰς τένοντα τελευτῷ 7 στρογγύλον, ἰσχνὸς υπάρχων όλος. ἐφεξῆς δ' αὐτῶν ἤδη σχεδὸν πλησίον έστι τὸ μέσον τῆς περόνης, ὅθεν ε περ ό

¹ δεξιῶν P. ² τούτους τρεῖς ἄλλοι P. τούτους τοὺς τρεῖς O. — M. peronseus longus, brevis et tertius sive medius deinceps sequuntur. ² ἐπιπολῆς P. ἐπὶ om. Ε. ⁴ παρεχόμενος P. amplexatus G. ⁴ ἐνθάδε Ε. ἔνθα δὴ P. Scripsi ἴνθα δఄ. τοῦ δὲ δευτέρου Ε. ⁴ γε om. Ε. † στρογγύλος Ε. ⁴ περ om. P.

τρίτος μύς εκφύεται ο ι σιμών τον πόδα καθήκει 2 δε οδτος ό μῦς επὶ τὰ εκτός μέρη τὰ παρά τὸν σφυρὸν καὶ τὸν ἀστράγαλον, εἰς τένοντα τελευτών ένα καταφυόμενον είς τὸ 8 πρατεταγμένον όστοῦν τοῦ μικροῦ δακτύλου. δισχιδής * δ' ούτος κατά την ξεφυσιν γίγνεται τούπίπαν άνίσοις μέρεσι καὶ διεξέρχεταί ε γε αὐτῶν μέσος ὁ τὸν μιχρὸν δάχτυλον ἐχτὸς ἀπάγων. οἱ τρεῖς δ ούτοι μύες είς ενομίσθησαν 6 ενίοις διά την χοινωνίαν τῆς πρώτης ἐχφύσεως. τούτων τῶν 1 μνῶν των έπτα μέγιστος μέν έστι και παχύτατος ὁ πρώτος είρημένος ίσοι δέ πως αλλήλοις δ, τε δεύτερος και ὁ πέμπτος, ἄμφω καθήκοντες εις τήν άρχὴν τοῦ πρώτου κατά τὸν μέγαν δάπυλον όστοῦ, ὁ μὲν δεύτερος ἐχ τῶν ἄνωθέν τε καὶ 8 έσωθεν τοῦ ποδὸς, ὁ δὲ πέμπτος ἐκ τῶν ὑποκάτω μερών. μετά δὲ * τούς εἰρημένους ὅ, τε μέσος άπάντων ὁ τοὺς δαχτύλους ἐκτείνων καὶ ὁ υστατος ελρημένος ὁ την διάρθρωσιν 5 όλην 21νῶν, ἴσοι μέν πώς εἰσι τὸ πάχος, οὐκ ἴσοι δὲ τὸ μηχος, αλλ' ό ιι μέν τούς δακτύλους έκτείνων μακρότερος · λοιποί δὲ δύο μύες 12 οἱ μικροὶ ὅ, τε τρίτος εἰρημένος 18 ὁ ἐπὶ τόν μέγαν καθή-

¹ σίμων Ε. σείων Ρ. Ο. resimans Ρ. 2 τε καὶ Ρ. δ μῦς οπ. Ρ. 8 προτεταμένον Ε. 4 δ' οπ. Ε. γινόμενος Ε. 5 τε αὐτὸν Ρ. Ο. 6 εν οῖς Ε. 7 επτὰ μυῶν Ρ. 8 εωθεν Ε. male. 9 τῶν εἰρημένων Ε. 10 κινῶν ὅλην Ρ. 11 μὲν οπ. Ρ. 12 δ μικρὸς Ρ. 18 δ οπ. Ρ. ὅλον οπ. Ε.

κων δάκτυλον όλον άνωθεν και ὁ Εκτος επί τον μικρον έξωθεν: 1 άλλ ούδε ούτοι κατά το πάχος άλλήλοις ὑπάρχουσιν ἴσοι, άλλ ἔστιν ὁ ἐπὶ τὸν μέγαν καθήκων δάκτυλον τριπλάσιος καὶ τετραπλάσιος τὸ πάχος πάνυ γὰρ λοχνός ἐστιν ὁ ἐπλ τὸν μεχρὸν χαθήχων δάχτυλον το μήχει δ' ἴσοι ² πως άλλήλοις τυγχάνουσιν ὄντες. Εν τούτοις μέν οὖν ἄπασι τοῖς μυσὶν εὶ καὶ * παραλέλειπταί τι τοῖς ἀνατομιχοῖς ἀνδράσι χαὶ * ψευδῶς εἰρηταί τι παρεωραμένον, άλλ' 5 ούτι γε μῦς ὅλος ὑπ' αὐτῶν παρῶπται. τὸν δὲ κατὰ 6 τὴν Ιγνύαν ἕνα μῦν οὐχ οἰδ' ὅπως ἄπαντες παρέλιπον, ὄντα μὲν τῷ μήχει βραχύν, οὐ μὴν ἄρρωστόν γε καὶ μάλιστα κατά την κεφαλην, ήτις έστι σύνδεσμος ισχυρότατος εκφυόμενος τοῦ ⁷ έξωθεν κονδύλου τοῦ μηροῦ. χαταχρύπτει δὲ αὐτὸν ή τε 8 διάρθρωσις αύτη και ὁ σύνδεσμος ὁ παρατεταμένος. έξωθεν, εκ τοῦ μηροῦ ° καθήκων εἰς τὴν κνήμην. ἔστι δὲ ἀτρέμα πως λοξὸς ὁ μῦς οὖτος, καὶ διά τοῦτο καὶ τὴν τῆς κνήμης 10 κάμψιν οὐκ άκριβῶς εὐθεῖαν, άλλ' 11 ἐκκλίνουσαν ἡρέμα πρὸς τούπτος εργάζεται. πεντεπαιδέπατος 12 οὖν άριθ-

¹ ἀλλ² om. P. οὐδὰ αὐτοὶ P. ² ἀλλήλ. πως P. ³ παραλέλειπον P. ⁴ ψεῦδος P. τι om. P. ⁴ οὕτε Ε. ὅλως P. ⁴ τὸν ἰγνὺν P. ἔνα om. P. ¹ ἔςω P. ⁴ διάθεσις Ε. ⁴ κα-θήκων om. P. ¹ αμπὴν P. O. ¹¹ ἢ κλίνουσαν Ε. ¹² οὕ-1ος ἡμῖν ἀρ. P. P. ἀριθμεῖσθαι Ε. — M. poplitaeus. Adm. anat. II. 9.

μείσθω ὁ μῦς οὖτος τῶν κατὰ τὴν κνήμην, ἔσχατος εἰρημένος ἐν τοῖς κινοῦσι τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσιν.

λς. Περὶ τῶν ἐν τῷ ποδὶ μυῶν.

Οὐχ ὥσπερ ἐν ἄκρα τῷ χειρὶ δύο γένη μυῶν ἐστι, μόνον κατὰ τὸ ἔνδον αὐτῆς ἐκάτερον κείμενον, οὕτως ἔχει κἀπὶ τοῦ ποδός. ἀλλ οἱ μὲν ὅλους τοὺς δακτύλους τὴν λοξὴν κίνησιν κινοῦντες, ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν ὅντες, ὁμοίαν ἔχουσι θέσιν, ἀνάλογον δὲ καὶ οἱ τὸ πρῶτον ἄρθρον ἔκάστου δακτύλου. δύο δὲ ἄλλα πρὸς τούτως ἐστὶ γένη μυῶν ἐν ποσὶ, τὸ μὲν ἔτερον ἄνωθεν ἐπικείμενον τῷ ταρσῷ, τὸ δ΄ ἔτερον ὑποβεβλημένον ὁμοίως κάτωθεν. οἱ μὲν οὖν ἄνωθεν ¹ ὅλους τοὺς δακτύλους κινοῦσι λοξὴν κίνησικ, ὁποίαν τοὺς ἐν ² χερσὶν ἐκεῖνοι οἱ ἐκ τοῦ πήχεως καθήκοντες. οἱ κάτωθεν δὲ τὸ δεύτερον ἄρθρον ἐκάστου τῶν δακτύλων κάμπτουσιν.

¹ όλους om. P. ¹ ταϊς add. P. ἐκείνων οἱ P. ἐκείνοι οἰν E. — M. pedis interessei, lumbricales, extensor et flexer communes digitorum breves.

Κ. Τὰ 'προσεχδοθέντα περὶ τῶν χατὰ πόδα μνῶν.

Έπειδή τοϊς ² έταίροις έδοξε συντομώτερον ή κατὰ τήν τῶν ἄλλων ἀναλογίαν ³ έρμηνεῦσαι τὰ κατὰ τὸν πόδα, διὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων εἰρημένα ⁴ κατὰ λέξω ἐνταῦθα μετήνεγκαν τόνδε τὸν τρόπον ἔχοντα.

Περὶ τῶν ἐν τῷ ποδὶ μυῶν.

Κατὰ τὸν πόδα τέσσαρα γένη μυῶν εἰσιν, οἰχ ὡς ἐν χειρὶ δύο, τρία μὲν ἐν τοῖς κάτω τοῦ ποδὸς, ἔν δ' ε ἐν τοῖς ἄνω κατὰ τοῦ ταρσοῦ ε τεταγμένον. εἰσὶ δὲ καὶ οὖτοι μὲν οἱ μύες ⁷ πέντε, λοξῶν κινήσεων ἐξηγούμενοι τοῖς δακτύλοις ἀνάλογον τοῖς ἐπὶ τῆς χειρὸς ἔξωθεν οἱ δ' ὑποκάτω τοῦ ποδὸς, ἐπτὰ μὲν κἀνταῦθα ε τὰς ἀνάλογον τοῖς ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐπτὰ μυσὶ κινήσεις ἕκαστον τῶν δακτύλων εκνοῦντες, ὧν οἱ δύο καθάπερ ἐν

¹ προεκδοθέντα P. prius edita G. — More suo in hoc libro brevius quum Galenus de pedis musculis exposuiaset, amici ex anatomicis administrationibus (II. 9.) hoc caput edito jam libro adjecerunt. Oribasius, qui quae de musculis habet ex nostro libro plerumque hausit, additum hoc caput transscripsit, prorsus neglecto capite breviori, quod antecedit. ² ἐτέροις Codices. ⁸ ἦρεμεῖν εὐθῆ κατὰ Ε. ⁴ καταλέγειν P. μετήνεγκα P. G. ⁸ ἐν om Ε. ⁶ τεταμένον Ε. Ο. ⁷ ἔτι Gal. in Adm. anat. ⁸ τὰς om. Adm. ταῖς P. ⁹ κινούντων P.

τῆ χειρὶ τῶν πρώτων κατὰ τὸν καρπὸν ὀστῶν 1 ἀποφύονται καὶ οὖτοι κατὰ τὸν πόδα τῶν 2 πρώτων κατά τὸν ταρσὸν, ἐπὶ πλεῖστον * ἀπάγοντις των άλλων δακτύλων τούς έξωθεν. άλλοι δ' έκ των χάτω μερών είσι μικροί μύες εχπεφυχότες 4 των τούς δακτύλους καμστόντων τενόντων, πρίν άκριβώς έκαστον αὐτών σχισθήναι. τὸ δ' έργον τούτων τῶν μνῶν κάμπτειν τὸ μέσον ἄρθον έκαστου δακτύλου τοῖς γὰρ ἐσχισμένοις ἤδη τένουσιν ετεροι μικρότεροι μύες επιφύονται τοις 5 ένδον εν τη χειρί της λοξης χινήσεως εξηγουμένοις 6 έχαστω δακτύλω την αυτήν αναλογίαν έχοντες. τέσσαρες δε είσι και οδτοι τον άριθμον ώσπερ χάχεῖνοι. προσελθόντων δὲ αὐτοῖς ¹δύο μέν τῶν τοὺς ἐσχάτους δακτύλους ἐπὶ πλῶσον απαγόντων, 8 ους προειρήκαμεν, ένος δ' έτι του τὸν μέγαν προσάγοντος τῷ ο λιχανῷ, τὸ σύμπαν πληθος έπτα γίγνεται. τρίτον δε άλλο γένος εστί μυών εν τοῖς ποσὶ χάτω, 10 αὐτοῖς τοῖς 11 ὀστοῖς επιπεφυχότων, ανάλογον τοῖς αγνοηθεῖσι τελέως εν 12 χερσίν, ους δηλονότι 18 θεάση τους τένον-

θέσις αὐτῶν πᾶσα καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρεία κατὰ τοὺς ἐν τῆ χειρὶ προειρημένους ἐστί. δύο γὰρ ἐκάστου δακτύλου τῆς πρώτης διαρθρώσεως ¹ προτεταγμένοι κάμπτουσι μετρίως αὐτὴν, ἄμα μὲν ἐνεργήσαντες ἰσόρροπον, ἰδία δ΄ ἐκάτερος ² ἐγκλίνων ³ ἡρέμα πρὸς τὸ πλάγιον. εὐρίσκονται δ' ἐνίστε συνεχεῖς ἀλλήλοις οὕτως ὡς ἕνα δοκεῖν ⁴ εἶναι καθ' ἕκαστον δάκτυλον.

προτεταμμένοι Ε. ² ἐπκλίνων Ε. ἀμβλύνων Adm. ³ ἀτρέμα
 P. in mg. ⁴ εἶναι om. Ε.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΘΩΝ.

Των θεραπευτικών σκοπών ένα και τον άπο των εθων ήγουμενων υπάρχειν ου μόνον των άρίστων λατρών, άλλά καλ πάντων άνθρώπων, ένω τῶν ἄπασι τοῖς χαλοῖς λυμαινομένων ἐπιχειροῦσι διαβάλλειν ερωτωντες ήμας, διὰ τί βλαβείς τις, εὶ οῦτως ἔτυχε, κατὰ τὴν πρώτην γρῆσιν ὑπὸ · βοείων κρεῶν ἐδωδῆς, εἶτ' ἀναγκασθεὶς καθ έκάστην ημέραν έσθίειν ταῦτα δί ὅλου ² Ιτους η ούδεν ούκετι βλάπτοιτ αν η ετων αήθων ητον είθ ο, τι αν είπωμεν, ανατρέποντες λόγφ νομίζουσιν άμα τούτω καὶ τὴν τοῦ πράγματος υπαρξιν ανηρημέναι, καθάπερ εί τις απάσαις αντειπών ταϊς περί τοῦ πῶς ὁρῶμεν δόξαις οὐδ' όρᾶν ήμᾶς συγχωροίη. ὅτι μὲν οὖν μεγίστη μοῖρα πρός την των λαμάτων ευρεσιν ή ἀπό των έθων έστιν, έναργως φαίνεται καὶ διὰ τοῦθ' Ίππο-

F. Codex Florentinus bibliothecae Laurentianae Plut. LXXV. cod. VII. Bombycinus, manu Joannicii exaratus, 244 foliorum, saec. XIV in folio. Inde a folio 237. b. Galeni de consuetudine liber legitur.

¹ Ovinarum Nicol. Rhegin. Calaber. ² mensem. ³ quem ante. ⁴ εἴπομεν F.

χράτης μέν έν άφορισμοίς έγραψεν· οἱ ¹ εἰθισμένοι τούς συνήθεις πόνους φέρειν, καν ώσιν ασθενέες ² ή γεροντες, των ασυνήθων ράον φέρουσι επὶ πλεϊόν τε διηλθεν εν τη περὶ διαίτης όξεων τάς τ' εκ τῆς ἀήθους διαίτης βλάβας καὶ τας έχ της συνήθους ώφελείας. Έρασίστρατος δ' όμοίως εν τῷ δευτέρφ περί παραλύσεως ὑπὲρ άπάντων εθών ώσαύτως Ίπποχράτει φαίνεται γιγνώσκειν. καὶ πρὸς τούτοις γε τῶν παλαιῶν ὶατρών ούχ έστιν ὅστις ούχ ὁμολογουμένην τε χαὶ * ἀναντίλεκτον αλτίαν ούτε τούτων * ούτε των άλλων είρηκέναι δοχεί. και γάρ οι πιθανήν δόξαντες εύρηχέναι, χατά μίαν ύλην άλλοι άλλην εύρήκασιν, ένιοι μέν επὶ εδεσμάτων μόνων, ένιοι δ' ἐπὶ γυμνασίων ἢ ἐπιτηδευμάτων, ἐπὶ πασῶν δὲ τῶν ὑλῶν οὐδείς. ἀμέλει καὶ περὶ τῆς τοῦ ψυγροῦ δόσεως, ην ἐπὶ τῶν ὀξέως νοσούντων ποιούμεθα πολλάχις, ἀντιπράττουσιν ἡμῖν ἔνιοι χωλύοντες μέν διδόναι τοῖς πυρέττουσι, χελεύοντες δ' ἡμᾶς ἀρχεῖσθαι ταῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων σχοπῶν ἐνδείξεσιν, δώς ἀπό τε τῶν πεπονθότων πάντων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς διαθέσεως, ἡλικίας τε καὶ χώρας καὶ ώρας, ἔτι τῆς τοῦ κάμνοντος αὐ-

¹ elθτομοί F. Aphor. II. 49. ² οί F. ³ ἀναντίλλευτον F. ⁴ τις add. F. quod omisi. Num τιν pro τινὰ legi possit? ⁶ ας F. Scripsi ως. indicationes, quas et a locis affectis — usurpare consuevimus. Calab. ac si αίς loco ας legisset et οίς quod sequitur omisisset.

τοῦ πράσεως καὶ δυνάμεως, οίς εἰώθαμεν χρησθαι, γελοΐον είναι φάσκοντες, ελ φλεγμαίνοντος ηπατος η πνεύμονος η γαστρός η των ούτως ξπικαίρων μορίων, ξπιτρέψομεν τῷ ψυχροπότη ψυγρον προσφέρεσθαι πόμα δί ούδεν άλλο ή τὸ ξθος· * ο Ι [ταὐτὸν είναι φασιν ώς εὶ ἐπιτρέποιμεν ψυχρῷ λούεσθαι τοὺς οῦτω] ήθικότας, લ πυρέττοιεν, ώσπερ ήμων απασι 2 τοῖς ὁπωσοῦν νοσούσι τὰ συνήθη πάντα πράττειν ἐπιτρεπόντων άλλ' ούχὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄπασι σχοποῖς και τὸν ἀπὸ τῶν ἐθῶν παραλαμβάνουσιν. 'Αφστοτέλης γοῦν ὁ Μιτυληναῖος, ἀνὴρ πρωτεύσας εν τη περιπατητική θεωρία, νοσήματι περιπισών ύπο ψυχρού πόσεως ώφεληθηναι 3 δυναμένο, δώς μηδέποτε τοιούτο * προσήνεγκε τὸ πόμα, διεκώλυσε τούς συμβούλους αὐτοῖ πιείν, ἐπίστασθα σαφῶς εἰπὼν ὅτι ε ἐπιλαθήσοιτο γευσάμενος ψηροῦ καὶ γὰρ ἐπ' ἄλλου τοῦτ' ἔφασκεν έωρακένας τήν τε τοῦ σώματος ἔξιν ⁶ χαὶ χράσιν ⁷ ὁμοίου έαυτῷ καὶ τὸ τῆς θερμοποσίας έθος εσχηκότος

¹ ο ηθικότας F. Acque enim hoc case aiunt, ac si cencedatur, aqua frigida lavari cos, qui ita assueti sunt, licet febricitent. Cal. Explenda est lacuna Cod. Flor. iis verbis, quae uncinis inclusi vel similibus. ² τῶν F. Scripsi τοῦς. ³ ἀυναμένου F. ⁴ προσενήνεγκε F. ⁵ ἐπιλαθήσοιτο F. barbare. Fort. ἐπιλήσοιτο se sui obliturum i. e. mortem obiturum esse. Nicol. Rheginus: se spasmo correptum iri. Fortassis legit σπασθήσοιτο Conjeci ἐπιληφθήσοιτο. ⁶ τε add. F. Omisi. ⁷ ὄμοιον F.

εὶ δ' ἦν Εθος, ὦσπερ ενίοις, πόματος τοιούτου. μάλιστα μέν ἂν οὐδ' αὐτὸς ἔδεισεν αὐτοῦ τὴν προσφοράν. 1 εἰ δὲ καὶ τοῦτ' ἔπαθεν, 2 ἐάσαντες αν οι παρόντες ιατροί πάντως αὐτόν. ἐχεῖνος μὲν ούν ούτως απέθανεν ώς επυθόμην. 3 ερομενων δέ με τῶν παραγενομένων αὐτῷ τελευτῶντι, πότερον ώς ἐπ' ἄλλων ἐτόλμησα τοῖς μὲν δί ὅλης τῆς νόσου, τοῖς δ' ἔν τινι χαιρῷ δοῦναι ψυχρὸν, εύλαβουμένων τῶν ὶατρῶν, οὕτως ἐτόλμησα καὶ ἐπ ἐκείνου ⁴ ἢ καλῶς ἐστοχάσατο τῆς ἐαυτοῦ φύσεως ὁ ἀνὴρ, ἀπεκρινάμην αὐτοὺς, ἀκριβῶς έαυτὸν ἐστοχάσθαι. πάνυ γὰρ ἦν ἰσχνὸς καὶ τὸ στόμα της χοιλίας ψυχρότερον είγεν εξ άρχης, ώς λύζειν εὐθέως, εί ποτε βραχέως ψυχθείη. άλλ' ωσπερ ούτος ούκ αν ήνεγκε τὸ ψυχρὸν πόμα διά τε τὸ ἔθος καὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν, καίτοι τοῦ νοσήματος ἐνδεικνυμένου, οῦτως ε έτέροις έδωχα πάνυ θαρρών, ελ και καῦσος • ἀκριβής ὁ πιών είη, μηδενός επιφανώς σπλάγχνου φλεγμήναντος, οὐ πάνυ 7 δ' ἔτι θαρρών, άλλὰ μετὰ τὸ προειπείν τοίς ολκείοις τοῦ κάμνοντος, ελ μεν μή πίοι ψυχροῦ, τεθνήξεσθαι πάντως τὸν ἄνθρωπον

¹ Nicolaus: tandem tamen medicis eum omnino compellentibus, frigidam potavit. — Ego verto: Sin etiam illud pateretur (i. e. aquam frigidam biberet), omnes medicos ipsum omnino relicturos esse (sc. mortuum) dicebat. ² Conject ἐάσειαν ἄν. ³ ἐρωμένων F. ⁴ εὶ F. ⁵ ἐτέρως F. ⁶ ἀκριβῶς F. Fort. καυσούμενος ἀκριβῶς. ⁷ δέ τι F.

εὶ δὲ πίοι, πολλάς ἐλπίδας Εξειν σωτηρίας, οὐτως έδωκα καὶ σύν θεῷ φάναι πάντες ἐσώθησαν οἰ λαβόντες, ώστε πολυχρονίω πείρα 1 κεκριμένου τοῦ βοηθήματος, ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησω ὶτέον ² ἀναμνήσαντας πρότερον ὧν 8 ἔγραψαν ὁ μέν Ίπποχράτης έν τῷ περί διαίτης ὀξέων, ὁ δ' Ερασίστρατος έν τῷ δευτέρω περὶ παραλύσεως. ή μέν οὖν Ἱπποκράτους ῥησις οὕτως ἔχω -' Αλλά μην * εὐκαταμάθητόν γε ἐστιν ὅτι φαύλη δίαιτα βρώσεώς τε χαὶ πόσεως 5 αὐτὴ έωυτῆ έμφερής αλεί ἀσφαλεστέρη έστι τὸ ἐπίπαν εἰς ὑγείην η εί τις εξαπίνης μεταβάλλοι είς άλλο κρείσσο, έπει και τοισι δίς σιτευομένοισι της ημέρας και τοῖσι 6 μονοσιτέουσιν ἐξαπίναιοι μεταβολαὶ βλάβας και άφφωστίην παρέχουσι. και τούς μέν γε μή μεμαθηχότας άρισταν, ήν άριστήσωσιν, ώθέως ἀρρώστους ποιέει καὶ βαρέας ὅλον τὸ σῶμα και άσθενέας και όκνηρούς. ην δε και επιδειπήσωσιν, 7 όξυφεγμιώδεας. Ενίσισι δ' αν καί 8 σπα-

¹ πεπριμμένου F. 2 ἀναμνήσαντες F. 2 ἐγράφαμεν F. 4 εὐκαταμαθητέον τε F. εὐκαταμάθητόν γε Hipp. de vict. rat. in morb. acut. Lind. p. 279 et sqq. 5 αὐτῆ F. 6 μονοσιτεύουσε F. 7 ὀξυρεγμώθεας F. 6 σπατάλη. Erotian. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. κεῖται ἐπὶ διαφόριας. σπατίλη Galen. τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. Spatile Nicol. Codices Hippocratis et παστείλη et σπατέλη et σπατήλη habent. παστίλη Cod. 469 Monacensis, olim Augustanus, qui Galeni in hape Hippocratis librum commentarios continet.

τάλη γένοιτο, όκόταν παρά τὸ έθος 'ήχθοφορήμη ή ποιλίη εξθισμένη επιξηραίνεσθαι παὶ μή δίς διογχούσθαι μηδέ δίς έψειν τὰ σιτία - είτα μεταξύ παρενθείς ὅπως ἄν τις τὴν βλάβην τούτων λάσαιτο, συνάπτων αὖθις ὑπὲρ τῶν παραβάντων τὸ έθος οὕτως γράφεται - Ετι 2 μᾶλλον ᾶν πονήσειεν ὁ τοιούτος, εὶ τρὶς ε φάγοι τῆς ήμέρης ες χόρον, έτι δε μαλλον ει πλεονάχις, χαίτοι γε πολλοί είσιν οι εύφόρως φέρουσι τρίς σιτεόμενοι τῆς ἡμέρης ἐς πλῆθος, ἐὰν οὕτως ἐθισθώσιν. άλλα μην και οι δίς μεμαθηκότες σιτέεσθαι της ήμερης, ην μη άριστήσωσιν, άσθενείς τε και άρφωστοί είσι και δειλοί ές παν έργον καὶ καρδιαλγέες. 4 κρεμασθέντα γάρ τά σπλάγχνα δοκέει αὐτέοισι καὶ οὐρέουσι θερμον καὶ χλωρον καὶ ἡ ἀφοδος ξυγκαίεται. ἔστι δ' οἶσι καὶ τὸ στόμα πικραίνεται καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κοιλαίνονται καὶ οἱ κρόταφοι πάλλονται καὶ τὰ ἄκρα διαψύχονται. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν δ ἀνηριστηχότων οὐ δύγανται χατεσθίειν 6 τὸ δεῖπνον• δειπινήσαντες δε βαρύνουσι την ποιλίην και δυσχοιτέουσι πολύ μαλλον ή εὶ προηριστήκεσαν. ὁπότε οὖν τὰ τοιαῦτα τοῖς ὑγιαίνουσι γίγνεται εῖνεχα ήμίσεος ήμέρης διαίτης μεταβολής παρά τὸ έθος,

¹ ήχθοφόρηκεν F: ἀχθοφορήση Hipp. 2 μ άλλον F. 3 φάγοι τε F. fort. φάγοιτο. σιτίοιτο Hipp. 4 κρεμάσθαι Hipp.
3 ήριστηκότων F. qui pransi non sunt Nic. ἀνηρ. Hipp. ἀριστηκότων Cod. Monac. 6 οἱ ήριστηκότες add. F. male.

ούτε προσθείναι λυσιτελές φαίνεται ούτε άφελείν. εὶ τοίνυν οὖτος ὁ παρὰ τὸ ἔθος μονοσιτήσας, δλην την ημέρην κενεαγγήσας δειπνήσειεν δχόσον είθιστο, είχος αὐτὸν, 1 εἰ τότε ἀνάριστος ἐων ἐπόνει καὶ ἠὸρώστει, δειπνήσας δὲ τότε βαρὺς ἦν, πολὸ μαλλον 1 βαρύν είναι. εὶ δέ γ' ἐπὶ πλείονα χρόνον κενεαγγήσας εξαπίνης ε μεταδειπνήσειεν, έπ μαλλον αν βαρύνοιτο. - Μετα ταυτα δε πάλιν ό Ίπποκράτης ὥσπερ καὶ πρόσθεν ἐπανορθώσες τινάς της γιγνομένης βλάβης επί τοις κενεαγήσασι παρά τὸ έθος γράψας ἐφεξῆς πάλιν οίπως ωησί· - Πολλά δ' ἄν τις ήδελφισμένα τουτέοισι των ες χοιλίην χαὶ άλλα είποι, ώς εὐφόρως μέν φέρουσε τὰ βρώματα ἃ είθεσμένοι είσιν, ἢν καὶ μη άγαθα ή φύσει, ώσαύτως δε και τα παά δυσφόρως δε φέρουσι τὰ βρώματα ὰ μὴ * ἡθάδες είσὶ ε καὶ ἢν [μὴ] καλὰ ἦ, ώσαύτως δὶ καὶ τὰ ποτά καὶ ὅσα μὲν 6 κρεηφαγίη πολλή παρά τὸ ἔθος 7 ποιέει η σχόροδα η σίλφιον η όπὸς η παυλός ή άλλα όσα τοιουτότροπα μεγάλας δυνάμιας έχοντα, 8 ήσσον αν τις θαυμάσειεν εί τά TOI-

¹ ἐνίστε ἀνάριστον F. 2 βαρύνεσθαι Hipp. 2 μεγαδειπνήσειεν copiose coenaverit. Codex quidam. Lectiones aliquot variantes Juntinae Galeni editionis (1576) margini additae sunt. 4 ἢ θαδά σε F. εἰθισμένοι εἰοὶ Hipp. εἰθιδαται
Cod. Paris. 2253. 5 ἢν καὶ καλὰ ἢ Hipp. ἢν μὴ καὶ καλὰ
(κακὰ Cod. Marcian. ἀγαθὰ Paris.) ἢ Codd. ἢν καὶ μὴ κακὰ
ἢ Cod. Monac. Galen. Comment. bene. 6 κρεωφαγείη F.
7 βρωθεῖσα add. Hipp.

τοιαύτα πόνους εμποιέει τῷσι χοιλίησι μᾶλλον ἄλλων, άλλ' εὶ καταμάθοις, ὅσον μάζα ὅχλον καὶ όγκον και στρόφον και φύσαν τη κοιλίη παρίχει παρά τὸ έθος βρωθείσα τῷ 1 ἀρτοφαγείν είθισμένο η 2 οίον ἄυτος βάρος και τάσιν κοιλίης τῷ μαζοφαγέειν είθισμένω ή αὐτός γε ἄρτος 8 [θερμός] βρωθείς οίην δίψην παρέχει καὶ έξαπιναίην πληθώρην δια το ξηραντικόν τε και βραδύπορον, και οι άγαν καθαφοί τε και ξυγκομιστοί παρά τὸ έθος βρωθέντες οία διαφέροντα άλλήλων ποιέουσε, και μάζα γε ξηρή παρά τὸ έθος ἢ ύγρὴ η γλίσγοη, καὶ τὰ ἄλφιτα οξόν τι ποιέει κὰ ποταίνια τοῖσι μὴ εὶωθόσι χαὶ τὰ έτεροῖα τοῖσι τὰ ποταίνια ελωθόσι, καλ ολνοποσίη καλ ύδροποσίη παρά τὸ έθος εἰς θάτερα μεταβληθέντα έξαπίνης, καὶ ὑδαρής γε οίνος καὶ ἄκρατος ἐξαπίνης ποθείς. ὁ μὲν γὰρ πλάδον τε ἐν τῆ ἄνω κοιλίη έμποιήσει καὶ φῦσαν εν τῆ κάτω, ὁ δὲ παλμόν τε φλεβών και καρηβαρίην και δίψος. * και λευχός τε καὶ μέλας οίνος ⁵ παρὰ τὸ ἔθος μεταβάλλουσιν, εὶ καὶ ἄμφω οὶνώδεες εἶεν 6 ὁμοίως,

¹ μη μαζοφαγέεν Hipp. ἀρτοφαγείν Cod. Paris. et Gal. in Comment. 2 οΐον — ελθυσμένω Codd. Hipp. plerique omittunt. Sunt in Gal. Comment. et Codice Hippocratis Bessarionis Veneto, qui στάσω pro τάσω perperam scribit. 2 θερμός om. F. 4 και οπ. F. 5 και άκρατος εζαπένης ποθείς, δ μέν γὰς πλαδαρόν τε και παρά etc. F. repetit oculorum errore ex antecedentibus 6 δμως Hipp.

πολλά αν έτεροιώσειαν πατά το σώμα, ώς 1 δή γλυχύν τε και οινώδεα ήσσον άν τις φαίη θανμαστόν είναι μή τωύτο δύνασθαι έξαπίνης μεταβληθέντα. - Παρά μεν Ίπποχράτει άρχει τά δεύρο τούδε γεγραμμένα παραδείγματα περί τῆς των εθων δυνάμεως. Έρασιστρατος δ' εν τώ δευτέρω περί παραλύσεως ώδε πως έγραψεν. Αετ δε πολλήν πάνυ επίσκεφιν ποιήσασθαι περί ovendelag nai ásvendelag sóv pélhovsa naid τρόπον ιητρεύειν, λέγω δή 2 τῷ τοιούτω, πόνοις TOUS MEN GUNTOTELS TOLLOUS & TOWOUVER EXHING ductehodow över, tow de assembler olym ποιήσαντες ύπόκοποι γίγνονται, βρώματά τι έσα συνήθη δυσπεπεότερα όντα * ένιοι ρίδον πίπωσίν ή τα δασυνήθη εύπεπτότερα όντα. διαφίσες તે τας ઉપયોગિયા 6 મહેમ લોપાલાસો છે છે છે. એ જો ήθειαν δε ήχωσιν, επιζητεί το σώμα και άποστερούμενον τούτων είς νόσους εμπίπτει, οίον γίγνεται περί τε τὰς τῶν αἰμορροίδων φοράς καὶ παθάρσεις, ας ένιοι αὐτοῖς συνήθεις ποιούνται και δή έλκων κατά χρόνον εκπιπτόντων και ημ ροροούντων, καὶ ὡς ἐνίοις κατά τινας καιρούς χολέραι γίγνονται. άπάσας γὰρ τὰς τοιαύτας ἐχ-.χρίσεις άλυσιτελείς ούσας επιζητεί τὸ σώμα χαὶ, μή γιγνομένων αύτων κατά τούς είθισμένους καν

¹ δει **F**. ² Fort. το τοιούτο. * πονούντας **F**. * Ενα **F**. * συνήθη **F**. * καὶ **F**.

ρούς, είς πάθη οὐ σμικρά εμπίπτουσιν οίς συνήθεια τά τοιαύτα. φαίνεται δε καί τινα τοιαύτα γυγνόμενα κατά τάς συνηθείας ών επιστέμεθα μέσου 1 στίχους δύο ή τρείς ασυνήθεις όντας τοῦ τοιούτου, οὐχ ὢν εὐπόρως 2 δυναίμεθα κατά δέ την έφεξης άριθμησιν έπλ τούς αὐτούς τούτους ελθώντες στίχους, εξ έτοίμου ραδίως ερουμεν, συνεθιζόμενοι δε και το πρότερον είρημενον εὐπόρως ποιούμεν. συμβαίνει δέ και τοιούτόν τι οί μεν άσυνήθεις τοῦ μανθάνειν βραδίως τε και όλίγον μανθάνουσι, συνηθέστεροι δέ γενόμενοι πολύ πλείον και όδον τούτο ποιούσι. γέγνεται δε και περί τας ζητήσεις δμοιον· οι μέν γάρ άσυνήθεις τὸ παρώπαν τοῦ ζητήσαι εν ταίς πρώταις χινήσεσι την διάνοιαν τυφλούνται καλ αποσκοτούνται και εύθεως αφίστανται του ζητων, ⁸ χοπιούντες τῷ διανοία καὶ ἐξαδυνατούντες ούχ ήττον ή όσοι πρός δρόμους άσυνήθεις όντες προσφορονται ο δε συνήθης τω ζητών πάντη διαδυόμενός τε και ζητών τῆ διανοία και μεταφερόμενος έπὶ πολλούς τόπους οὐχ ἀφίσταται τῆς ζητήσεως, ούχ ὅτε ἐν μέρει ἡμέρας, ἀλλ οὐδὲ ἐν παντί βίφ άναπαύων την ζήτησιν καί μεταφέρων έπ άλλας εννοίας την διάνοιαν ούχ άλλοτρίας

¹ στίχου F. αx medio versu Nicol. ² δυνάμεθα F. ³ Fort κοπεώντες

μέν τοῦ ζητουμένου 1 προβάλλει τως ἐπὶ τὸ προκείμενον ελθείν. ούτως φαίνεται άχρι νύν τα τῆς συνηθείας λογύειν εν απασι τοῖς ἡμετέροις πάθεσιν όμοίως τοίς τε ψυχικοίς καλ τοίς σωματικοίς. περί μέν δή τούτων είς τὸ παρον ίκανῶς ειρήσθω εν δε τοῖς χαθόλου λόγοις ὑπερ Ιατριχης λεγομένοις έπὶ πλέον έξηρίθμηται άναγχαίαν έχοντα την επίσκεψω, 2 ελ μέλλοι μη πολλά τών κατ' τατρικήν χωλεύειν. — Ταύτα μέν ot ενδοξότατοι των λατρων Έρασίστρατος και Ίπποκράτης εἰρήκασι περὶ δυνάμεως ἐθῶν, οὐ λόγφ τὴν εύρεσεν αὐτῶν ἀνατιθέντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναργῶς φαινομένων διδαχθέντες, ὅπερ ἀμέλει καὶ τῶν άλλων ἀνθρώπων, * [દો] μή καθάπερ ὕες ή ὅτοι ζωσιν, άλλὰ παρακολουθοῦσιν ὑφ΄ ων ώφελοῦνταί τε καὶ βλάπτονται. πάρεστι γοῦν αὐτῶν ὁσημέραι * [ἀχοῦσαι] λεγόντων, είθισται, φηοί, τῷδε τῷ βρώματι καὶ τῷδε τῷ πόματι, καὶ διὰ τούτο μή δύνασθαι καταλιπείν αὐτώ καὶ γὰ και βλάπτεσθαι κατά τάς μεταβολάς. όμοίως δέ καὶ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων λέγουσιν, οἶον άλουσίας, λουτρών, ιππασίας, πυνηγεσίων, δρόμου, πάλης, άγρυπνιών, ἡλιώσεως, * ψύξεως, φροντίδων όσα τ' άλλα τοιεύτα.

¹ προβάλλεις F. progreditur Nic. 2 η F. 2 ελ addid. Fort. τοῖς. 4 ἀκοῦσαι addidi. Nicolsus: licet ipsos audire dicentes. f. ελθίσθαι. 5 ψύξεων F. φροντίδων om. Nicol.

β. Τις ή αιτία τοῦ πολύ δύνασθαι τὸ ἔθος.

Καταφρονήσαντες ούν και ήμεις των ήτοι μηδέν πάνυ ή σμικρόν ήγουμένων είς θεραπείαν συντελείν τὸν ἀπὸ τῶν ἐθῶν σχοπὸν, ἐπισχεψόμεθα τι ποτέ έστιν ή αλτία του πολύ δύνασθαι τὸ ἔθος καὶ είτε μία τις ἐστὶν ἢ καὶ καθ' ἐκάστην ύλην 1 έτέρα. λέγω δ' ύλην έφ' ή συνέστη τὸ ἔθος οἶον, ώς ἔφην, ἐδεσμάτων ἢ πομάτων η γυμνασίων ή τινος έτέρου τοιούτου. χαὶ γάρ τήν γε άρχην επί των εσθιομένων τε καί πινομένων ποιησόμεθα. τι δήποτε γάρ οι τῆ τῶν βοείων πρεών εδωδή συνήθως χρώμενοι, τινές μέν οὐδ ὅλως βλάπτονται, τινές δὲ ήττον ἢ πρόσθεν; η διά τι κατά φύσιν τινές εὐθὺς έξ άρχης, ώς αὐτὸς Ἐρασίστρατος ἔγραψε, όζον πέττουτι τὰ βόεια 2 κρέα τῶν πετραίων ὶχθύων; άλλα τούτου μέν ή αίτια λέλεκται κατά την τών φυσιχών δυνάμεων επίσκεψιν ελρήσεται δε χαλ νῦν ὀλίγον ὕστερον ἐν τῆ τοῦ λόγου κοινωνία. νυνὶ δ' ἀπὸ τῶν δὶ ἔθος ἄμεινον πεττόντων ότιοῦν εδεσμάτων την άρχην της διδασχαλίας ποιήσομαι, χοινήν υπόθεσιν λαβών είς τε τάλλα πάντα καὶ τὰ φύσει τισίν οἰκεῖά τε καὶ οὐκ οἰκεία. Λέλεκται μέν οὖν ἐπὶ πλέον ὑπὲρ ἀπάν-

¹ Erequi F. 2 ngen F.

των τούτων κατά την των 1 φυσικών δυνάμεων επίσκεψιν. ἀρξώμεθα δέ και νῦν τοῦ λόγου την της πέψεως έννοιαν προχειρισάμενοι. χαθάπερ γάρ * άρτιοι σιτοποιοί πέττοντες λέγουσιν, οὐχ દેમદાઈલેપ લેત્રે જેમદાં પ્રદેશ કરાયે કે ઉંદલ માર્ચિક કોલ માર્ચિક μόρια καταθραύσωσι τούς πυρούς, άλλ' όταν έπὶ τῷ τοιοῦτον πράξαι δεύσαντες ύδατι, ζύμην μίξαντες μαλάξωσιν, * είτα καλύψοντές των τῶν θαλπόντων εάσωσιν, άχρις δν ώς αύτοι καλούσι ζυμωθή, και μετά ταθτα διά κλιβάνων ή ιπνών οπτήσωσιν, ούτω κάπὶ τών εἰς γαστέρα καταπο-Devray, oin ennous er airi s naradonosti καὶ λυθή, πεπεφθαι φαμέν, αλλ' όταν ώς લ πετεόμενοι πυροί κατά ποιότητα την μεταβιλήν σχή. καθάπερ δ' επὶ τῶν ἄρτων εἰς τὴν οἰκία ήμιν τοις εσθίουσιν άγθήναι χρή πριότητα τὸν πεττόμενον σίτον, οθτω καὶ κατά τὴν κοιλίαν έτι καὶ μαλλον εἰς οἰκειοτέραν, ὀνομάζω δ' οἰκειοτέραν έτέραν έτέρας, κατά την δμοιότητα τοῦ μέλλοντος εξ αυτής τρέφεσθαι σώματος. άλλο γάρ άλλο σώματι των τρεφόντων οίκειόν έστι

¹ Charterius: Fortassis legendum τροφῶν. ² Nicolaus: quemadmodum enim pistores panem coquere debent. Vertas: Quemadmodum enim legitimi pistores, qui panem coquent, adpellantur. Conjicio: ἀρτοποιοί αιτ. πέττ. λέγονται. ἄρτι ιοι F. (sic!) ³ διάττω et διαττάω reperiuntur. ⁴ et panes effecerint. Nicol. καὶ ἄρτους ποιησωνται. Forthaec verba om. Cod. F. ⁵ καταθρανστῆ F.

καὶ διὰ τοῦτο τὰ ζῶα πρὸς τὰς οἰκείας ἔρχοντας τροφάς, άδιδάκτως ύπο τῆς φύσεως ώθούμενας τὰ μὲν ὑποζύγια πρός κε τὰς βοτάνας, 1 τρέφετ ταί τε άχυρα και χιλήν και κριθήν, αι λέοντες δέ πράς τὰς σάρχας, ὥσπερ καὶ παρδάλεις καὶ λύχοι. Καθάπεν οὖν ἐν τοῖς ζώοις κατὰ γένος οὐ μικρά διαφορά των ολεείων έκάστω τροφών έστικ, ούτω καὶ κατ' είδος ἐν τοῖς γέκεσιν εύρισκονται διαφοραί μεγάλαι, των μεν μηδέ γεύσασθαι δυναμένων οίναυ, πάμπολυ δ' έτερων άλύπως πινόντων, και των μέν, ώς εξρηται, τά τε των βοών χαὶ τράγων χαὶ χριών χρέα μεθ' ήδονης μὲν εσθιόντων, πεττόντων δ' άλύπως, 2 των δε μηδε την όσμην αυτών υπομενόντων, μήτι γε την έδωδην, καὶ εἰς διαπορίαν ἐδέσματος ἐτέρου, καθάπερ εν λιμφ γίγνεται, βιασθέντες σφας αὐτούς προσάρασθαι τὸ τοιοῦτον κρέας, οὐτε πέψαι δυναμένων αὐτὰ χωρὶς βλάβης, ἀνατρεπομένων τε την όρεξιν επί τη προσφορά, βαρυνομένων τε παραχρημα, κᾶν ξρυγή τις αὐτοῖς ἐπιγένηται, μηδε ταύτης άλύπως άνεχομένων. ὅτι 🕈 δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν φαίνεται, πρώτον μὲν έχείνου χρί μεμνησθαι τοῦ προσφέρεσθαι τοὺς άνθρώπους δήδιον άλλον άλλο κατά την οἰκειό-

¹ τρέφεται τε om. Nicol. ad herbas, paleam, foenum etc. χιλή rarior forma pro χιλός. 2 τῶνδε F. 6 Fort. εἰ δι απορίαν — βιασθείεν. 4 τε F. 5 ἔξιον F. μπας suaviora sunt Nicol. Scripsi ήδιον.

τητα τῆς φύσεως, ἔρχεσθαί τε πρὸς τὴν τῶν τοισύτων ἐδωδὴν μᾶλλον, ὥσπερ γε καὶ πρὸς τὴν τῶν εὐπέπτων αὐτοῖς εἶκαι φανέντων, ἀποστρέφεσθαι δὲ καὶ φεύγειν ἀπὸ τῶν ἀηδῶν καὶ δυσπέπτων, ὥστε σημείου εἶναι τὸ ἔθος οἰκειότητος φυσικῆς. ὅτι δὲ καὶ ὡς αἰτία γίγνεται πολλάκις, δῆλον ἐκ τῶν ἐν ἀρχῆ μὲν ἀηδῶς ἢ βλαβερῶς ὑπό τινων διατιθεμένων, εὶ δὲ κατὰ βραχὸ τὴν πρὸς αὐτὰ συνήθειαν ὑπομείναιεν, οὕτε ἀηδῶς οὕτε βλαβερῶς ἔτι διατιθεμένων. ἡ δ' αἰτία καὶ τοῦδε τοιαύτη ἐστίν.

γ'. Διὰ τί τὸ ἔθος ποτὰ καὶ αίτιον γιγνεται οἰκειότητος φυσικῆς.

"Ωσπερ ἀλλοιοῦται κατά τινα ποιότητα τῶν ἐσθιομένων τε καὶ πινομένων ἕκαστον, οῦτω καὶ ¹ αὐτὸ διατίθησί πως τὸ ἀλλοιοῦν. ἔνεστι δὲ καὶ τούτου λαβεῖν ἐναργὲς τεκμήριον ἐκ τῆς τῶν γεννωμένων χυμῶν διαφορᾶς ὑφ ἐκάστου τῶν ἐδεσμάτων. τὰ μὲν γὰρ μελαγχολικὸν αἷμα γεννᾶ, τὰ δὲ φλεγματικὸν ἢ τὴν ὡχράν τε καὶ ξανθὴν ὀνομαζομένην χολὴν οἰκ ὀλίγην ² ἔχον, ὥσπερ ἔνια καθαρόν ³ αἷμα. διαφορὰν οὖν τινα καὶ τοῖς τρεφομένοις μορίοις ἀναγκαῖον γίγνεσθαι πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν τοῦ τρέφοντος αἵματος ἰδέαν. ἐναργὲς

 ¹ σὖτῷ — τῷ F. ipsum afficit id quod alterat. Nic.
 2 ἔχων F. ³ Φαίμα F.

δε τεχμήριον της των τρεφόντων 1 όμοιώσεως πρὸς τὸ ² τρεφόμενον ⁸ τῆ τῶν φυτῶν τε καὶ σπερμάτων μεταβολή μέχρι τοσούτου γιγνομένη πολλάκις, ώς το βλαβερώτατον εν ετέρα γή μεταφυτευθέν εἰς έτεραν γῆν οὐ μόνον ἀβλαβές, άλλα και γρήσιμον γίγνεσθαι. πολλή γαρ και ή τούτων πείρα τοίς τα γεωργικά τε και περί φυτων υπομνήματα συνθείσι, καθάπερ γε και τά περὶ τῆς τῶν ζώων ἰστορίας γράψασι * τῆ κατὰ τὰ χωρία γυγνομένη μεταβολή. ἐπεὶ τοίνυν οὐ μόνον άλλοιούται τὸ τρέφον ύπὸ τοῦ τρεφομένου, άλλα καλ αψτό πώς τινα άλλοιοί βραχείων άλλοίωσω, αναγκαϊόν έστι την βραχεϊαν ταύτην άξιόλογον εν τῷ χρόνφ γίγνεσθαι, ὥστ' εἰς ἴσον ήχων ολκιότητι φυσική την έχ των πολυχρονίων έθων. Έπὶ μέν οὖν των ἐσθιομένων τε καὶ πινομένων ευπορείσθαί μοι δοχώ την αλτίαν της TWY อิบิพัท อับทน์แอพร อิทิเ อิธิ ซพัท อีริพปาต ทุ่นเม προσπιπτόντων ίδωμεν έφεξης.

δ. Περὶ τῆς αὶτίας τοῦ πολὺ δύνασθαι τὸ ἔθος ἐπὶ τοῖς ἔξωθεν ἡμῖν προσπιπτόντων.

"Εοικε γάρ καὶ ταῦτα την αὐτην κατά γένος έχειν αἰτίαν τοῖς προειρημένοις. άλλοίωσιο οὐν

 $^{^{1}}$ $\delta\mu ol\omega\varsigma$ F. assimilationis Nic. 3 $\tau \rho d\phi or$ F. contra sensum. quod nutritur. Nic. 3 f. $\dot{\dot{\eta}}$ — $\mu\epsilon\tau\alpha\betao\lambda\dot{\eta}$. 4 transmutationis secundum regiones factae. Nic.

τινα εργάζεται κατά τὸ σωμα, μάλιστα μεν τών επιπολής μορίων, ήδη δε και των διά βάθους. πιλείται μέν γάρ και συνάγεται και σφίγγεται καὶ πυκνούται τὸ δέρμα πρῶτον μέν ὑπὸ τῶν ψυγόντων, ἐφεξῆς δὲ καὶ τὰ 1 τούτφ συνεμῆ, κᾶν εν χρόνω πλείωνι την αύτην άλλοιωσιν πάσχη τὸ σῶμα, καὶ τοῖς διὰ 2 βάθους ή κοικωνία τῆς μεταβολής γίγνεται. κατ' άρχας δ' εὐθέως κατα συμβεθηχός, οθ πρώτως, θπό τοῦ δρώντος αλτίου ustadoki zai akkolwsie ody nzista toje tv to βάθει μειμένοις συμπίπτει. πυανωθέντος γάρ τοῦ δέρματος άθροιζεται κατά τὸ τοῦ σώματος δλου βάθιος ή θερμασία. ὥαπες δὲ τὸ ⁸ ψυχρον αίν τιρα κας ελρημένας αλλοιώσεις έργαξεται, κατά τον αύτον λόγον τας έναντίας αύτο το θερμαίουν. από γάρ + φύσιν έχει, πρός των έναντίων γίχνεσθει τὰ ἐνακτία, κὰ μέν πρώτως, τὰ δὲ κατά συμβεβηκός, έφ' .δίν δή καὶ μάλιστα σφάλλονται πολλοί θεώμενοί τινα κατά συμβεθημός ώσαύτως ἐπιτελούμενα πρὸς τῶν ἐναντίων, ώσπερ γε πάλιν καὶ εναντία πολλάκις ὑπο τῶν αὐτῶν ³ αλτίων γιγνόμενα. άμέλει κάπι των θερμαινόντων όμοιως απατασθαι συμβαίνει. τὸ γοῦν θερμόν αίτιον οίον ο ήλιος, οπόταν ομιλήση τινί σώματι πολυγρονίως, εναντίαν διάθεσιν τη κατ'

¹ τούτων F. ² βάθος F. ³ Fort. ψῦχον. ⁴ Fors. addendum κατὰ. ³ αἴτια F. ab eisdem capsis Nic.

άργας έργαζεται περί αύτό. ἐν ἀρχῆ μέν γαρ άλεαίνων ήμας διαχεί μέν τα ύγρα, χαλά δέ τὸ δέρμα καὶ μαλακωτέρας έργάζεται τὰς σάρκας. εί δὲ πλέοσον ήμέρους ώρα θέρους εν αὐτῷ διατρίψειε τις γύμνος, αύχμηρον μέν και σκληρον τούτω γίγνεται τὸ δίρμα, ξηραί δε αί σάρχες. άλλ' ἐπὶ μέν τῶν τοιούτων οὐ μόνης τῆς πολυγοονίου θεομασίας τούργον, άλλα και τῆς εζευγμένης αὐτή ξηρότητος. καὶ πολλάκις γε ἡμᾶς ἐν τοῖς περὶ τῶν αἰτίων λογισμοῖς σφάλλει τοῦτο, Tapopuling the imalexqueing airles. Exphi γαρ ήμας εννοείν, έτερου μέν τι δράν την ύγραν Vequagian, Επερον δε την ξηράν, δπερ ού 1 ποιουμεγ έγίστε, και διά τούτο 2 σφαλλόμεθα τήν ολικίου λυέργειαν, έπατέρων των αλτίων παρόντων. εὶ δέ τις προσέχοι τὸν νοῦν, εἰσεται φυλακτομένην έκατέραν. ὥσπερ γὰφ ἡ μὰν ὑγρότης μόνη χωρίς θερμότητος η ψύξεως επιφανούς ύγραίνει το σώμα, της θερμότητος θερμαινούσης, ούτως ή σύνοδος άμφοτέρων άμφότερα φαίνεται δρώσα. ματά μέν τὰ τῶν γλυκέων ὑδάτων λουτρά συμβαίνει τούτο, κατά δε τα είληθερή το ξηραίνον αίτιον επιπλέκεται τῷ θερμαίνοντι, τοκ-

¹ ποιοῦμαι F. facimus Nic. ² Fallimur, dum familiarem actionem utrarumque non perspicimus. Nic. Vertas: fallimur de propria actione, utraque causa quum praesens additioned actiones action

ά η } sit. 4 τὰς είληθερείς } F.

ούτος γάρ ό θερινός ήλιος, ώστε είκός, όσοι γυμνοί τὸ πλείστον εν αὐτῷ διατρίβουσιν ώσπερ οί τε θερισταί και οι ναύται, σκληρόν και ξηρόν αὐτῶν γίγνεσθαι τὸ δέρμα παραπλησίως τῷ τῶν 1 φολιδωτών ζώων. ώσπες οὖν αἱ φυσικαὶ τών σωμάτων ιδιότητές τε και της όλης ούσίας, διαφοραί τε τοῦ δέρματος κατά σκληρότητα καὶ μαλακότητα, πυκνότητά τε καὶ μανότητα, διαφόρων μέν εδεσμάτων τε καὶ πομάτων χρήζουσω, ούχ ὁμοίως δ' ἀλλήλαις ἄπασαι διατίθενται θερμαινόμεναί τε καλ ψυχόμεναι, ούτως αλ δί έθος ² τι γιγνόμεναι ταϊς φυσικαϊς ⁸ παραπλήσιαι την αὐτήν ἐκείναις ἴσχουσιν ὡφέλειάν τε καὶ βλάβην ex the two estimates the rai subspecies, weχόντων τε καὶ θερμαινόντων άλλοιώσεως. άραιὸν μέν γάρ και μαλακόν σώμα ρφόίως πάσχει θερμαινόμενόν τε καλ ψυχόμενον πυκνόν δέ καλ σκληρον ανέχεται τε και καταφρονεί των έξωθεν αὐτῷ προσπιπτόντων ἀπάντων, οὐ μόνον εἰ Θερμαίνοιεν ή ψύχοιεν, αλλ' εὶ καὶ σκληρον είη τι καὶ τραχύ. διὸ καὶ χαμευνίας ἀνέχεται ταῦτα, των εναντίως διακειμένων ού φερόντων αὐτά. καί γάρ θλάται ράδίως και ψύχεται και πάν ότιοῦν έτοίμως πάσχει. τοιοῦτος μέν δή τις έστὶ καὶ ὁ περὶ τούτων λόγος.

¹ Qualis est animalium, quae in latibulis degunt. Nic. Vertas: animalium squamigerorum ² τε F. ³ παραπλησίαν F. similes Nic.

έ. Περί γυμνασίων.

'Ο δε περι γυμνασίων τοιόςδε. τα γυμναζόμενα μόρια τοῦ σώματος λοχυρότερά τε ἄμα καλ τυλωδέστερα γίγνεται και κατά τοῦτο δύναται φέρειν τὰς οἰκείας κινήσεις μᾶλλον έτέρων, ὅσα δί άγυμνασίαν μαλαχώτερά έστι χαὶ άσθενέστερα. ποινός δ' ὁ λόγος οὖτος ὑπάρχει και περί τῶν τής ψυχής γυμνασίων γυμναζόμεθα γάρ πρώτα μέν επί τοῖς γραμματιχοῖς έτι παίδες ὄντες, είθ έξης παρά τε τοις όητορικοις διδασκάλοις, άριθμητικοίς τε καὶ γεωμετρικοίς καὶ λογιστικοίς. οὐσων γάρ δυνάμεων κατά τὸ της ψυχης ήγημονικὸν είς ἀπάσας τέχνας, ἀναγκαῖον ἐτέραν μὲν είναι καθ ην ακόλουθόν τε και μαχόμενον γνωρίζομεν, έτέραν δε καθ' ην μεμνήμεθα συνετώτεροι μέν κατά την προτέραν είρημένην, μνημονευτικώτεροι δε κατά την δευτέραν γιγνόμεθα, φύσιν έχουσων απασών των δυνάμεων ύπο μέν των γυμνασίων αὐξάνεσθαί τε καὶ ρώννυσθαι, βλάπτεσθαι δ' ὑπὸ τῆς ἀργίας, ως που καὶ ¹ Πλάτων εν Τιμαίφ κατά τήνδε την φησιν εδήλωσεν ονόμασιν, ελπών ώδε καθάπερ είπομεν πολλάκις ότι τρία ψυχής εν ήμιν είδη κατώκισται, τυγχάνει δὲ ξααστον αινήσεις έχον, οὕτω καὶ κατά τὰ αὐτὰ καὶ νῦν ώς διὰ βραχυτάτων ἡητέον,

¹ Platon. Tim. p. 89 et 90.

ότι το μεν αὐτῶν εν άργία διάγον και τῶν έαυτοῦ χινήσεων ήσυχίαν άγον ι άσθενέστατον άνάγκη γίγνεσθαι, το δ έν γυμνασίοις εφρωμενέστατον. ² διο φυλακτέον ὅπως αν έχωσι κινήσεις πρός ε άλληλα συμμέτρους. — Ταῦτα προτιστών έφεξης φησι το δε δή περέ του χυριωτάτου παρ ήμεν ψυγής είδους διανοείσθαι δεί τήδε, ώς άρα αύτοδαίμονα ὁ θεὸς έχάστα δέδωκε τοῦτο ὁ δή φαμεν οίκειν μεν ήμων επ άκρφ τῷ σώματι, πρός δε την εν ούρενο ξυγγένειαν από γης ήμας αίρευν ώς όντας φυτών ούχ έγγειον, άλλ ούράνιου, ορθότατα * λέγοντες * έκειθεν γάρ οθεν 5 ή πρώτη της ψυχης γένεσις έφυ, τὸ θείον την μεφαλήν και όζαν ήμων 6 άνακρεμαννύν ορθοί πάν τὸ σώμα. τῷ μέν οὖν περί τὰς ἐπιθυμίας καὶ περὶ φιλοντικίας ' τετυχηκότι καὶ ταῦτα διαπονούντι σφόδρα πάντα τὰ δόγματα, ἀνάγκη ⁸ θνητόν γεγονέναι, παὶ παντάπασι καθ' ὅσον μάλιστα δυνατόν θνητῷ γίγνεσθαι, τούτου μηδέ σμικρόν ελλείπειν, ατε 9 τοσούτον πύξηκότι· το δέ περί τριλομαθίας και περί τὰς τῆς άληθείας φρονήσεις εσπουδακότι των 10 αύτοῦ γεγυμνα-

¹ ἀσμενέστατον F. Platonis hace werba e Platone emendavi, in Galeno intelligi si prorsus non poterant. Codicis Florentini lectiones securatissime and textu notavi.
2 διαφυλακτέον F. 2 άλλήλας F. 4 λέγοντι F. 6 αι πρώται — γενέσεις F. 6 ἀνακρεμαννύων F. 7 τετευτακότι Plat.
2 ονητὰ έγγεγ. Plat. Fort. Ονητῷ γεγ. 2 τὸ τοιοῦτον Plat.
10 αὐτῶν γεγυμνασμένων F.

σμένο φρονείν μεν άθάνατα και θεία, ι άντικο άληθείας εφάπτηται, πώσα άνάχαη 2 που, καιθ ชื่องที่ ชั่ง นบี และลอทูลโช สิขาริสมาสิท สุขัสล สิชิสทลง σίας ενδέχεται, τούτου μηδέν μέρος ε ἀπολιπείν, ατε 4 δλ άελ θεραπεύοντα το θείον έγοντά τε 5 αὐτὸν πεκοσμημένον τὸν δαίμονα ξύνοικον ἐν αίτο διαφερόντως εύδαίμονα είναι. θεραπεία δε δή επαντός σώματος μία, τὰς οίχείας έχάστφ τροφάς και κινήσεις αποδιδόναι - Έν τούτοις τοις λόγοις ὁ Πλάτων περί των τριών της ψυγης είδων εδίδαξεν ήμας ού μόνον είς φιλοσοφίαν τι χρήσιμον, άλλα και την του σώματος ύγίωαν, ἀκολουθήσας Ίπποκράτει καὶ κατά τοῦτο καθόλου μέν ειπόντι κίνησις κρατύνει, άργιη τήκει κατ' είδος δ' επί γυμνασίων αύθις έν τώ φάναι πόνοι σιτίων ήγείσθωσαν έπὶ δὲ τῶν κατά μέρος είδων άπάντων προσέχειν χρή τον νούν ακριβώς τοίς λεγομένοις. Γπόνοι, σιτία, ποτά,] άφροδίσια, πάντα μέτρια διὸ κάντεθθεν προσέχειν χρή τὸν νοῦν ἀκριβῶς τοῖς λεγομέν νοις έχει γάρ τινα παρακοήν όμοιως τοῖς ἄλλοις άπασι λόγοις, εάν τις άμελως άπούη καθώ. πες ένωι. γυμνάζευθαι γάς έχαστον τῶν ὅντων

απες αληθή εφάπτεται F. 2 που μετασχείν, καθ' δσον οὐν ἀνθοματινη φ. F. ἀνθφωπίνη φύσις Plat. 3 ἀπολείπειν Plat. 4 δή F. 5 αὐτὸ F. 9 παντὶ παιτὸς μία Platon. 7 Haec verba om. F. habet Nic. cf. Hipp. Epid. VI. p. 812. Lind.

άξιουμεν, 1 οὐ δήπου χωρίς όρων και μέτρων προσημόντων επί πλείστον επτεταμένων των γυμνασίων ώς χαταλύσαι την δύναμιν ούτω δέ χαί σιτίοις και ποτοίς και υπνοις και άφροδισίοις έν τῷ προσήκοντι μέτρα χρῆσθαι μήτ ελλείποντι μήτε πλεογάζοντι. αι μέν γάρ ὑπερβολαὶ καταλύουσί γε τὰς δυνάμεις, τὸ δ' ελλιπές εν εκάστω χωλύει τοσούτον της τελείας ώφελείας, δσον αὐτό τῆς συμμετρίας ἀπολείπεται. παρήγγελτο δὲ τοῦτο ὑφ Ἱπποχράτους ἐφ' ἐνὸς ὡς ἐπὶ παραδείγματος ένθα φησίν· εν 2 τοισι γυμναστικοισι όταν άρξηται διαπονέειν, τὸ διαναπαύειν εὐθὺ, ἄκοπον. καί πως ὁ λόγος ἤδη κατὰ τὴν οἰκειότητα των πραγμάτων εδίδαξε τι και περί των έκ τῆς ψυχής εθών εν μνήμαις και διαλογισμοίς και ζητήσεσι λογικαϊς, ὧν καλ αὐτὸς ὁ Ἐρασίστρατος έμνημόνευσεν έν τῷ περὶ τῶν ἐθῶν λόγφ μὴ προσθείς την αιτίαν, καίτοι μη μόνον του Ίπποχράτους, άλλα και τοῦ Πλάτωνος ειρηκότων αὐτήν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς οἰχείοις τε καὶ συμμέτροις γυμνασίοις έχάστην τῶν δυνάμεων ἐνεργεῖν, εὐρωστίαν αὐτοῖς ἀποτελεῖ. αὖται μὲν οὖν εἰσεν αί διαφοραί των έθων κατά γε την των ύλων έν αξς συνίστανται καὶ τὴν τῶν αἰτίων ὑφ' ὧν γı-

¹ ώς F. non utique. Nic. 3 πάση κινήσει του σώματος Hipp. Aphor. II. 48.

γίγνονται δύναμιν. Έρασιστράτου δε και των κενώσεων επιζητητικόν γίγνεσθαι τό σωμα φάντος, επειδάν εθισθώσι τινες αὐταῖς, και περί τούτων επισκεπτέον. ἴσμεν γάρ τινας έκ τε ρινων αίμορφαγούντας ήτοι κατά περιόδους τινάς λσοχρονίους η ατάκτως η δί αίμορροίδων η δί εμέτων η διαφροίας ¹ [η γολέραις] άλισκομένους, ένίστε δ' έχουσίως αποχέοντας αίματος ή δια φλεβοτομίας η δί αμυχών των εν σφυροῖς η δια ρινός ώσπερ γε και διά των καθαιρόντων φαρμάχων, ² εμετηρίων τε καὶ κατωτερικών, ὑπερ ών και αύτων εσκεφθαι τι χρήσιμον. εμοί γαρ ού δοχεί τὰ σώματα δί έθος δείσθαι τῶν τοιούτων κενώσεων, άλλα δι ην αιτίαν της πρώτης εδεήθη κενώσεως, ήτοι της φύσεως εργασαμένης αὐτὴν ή τινος ἀνθρώπου κατὰ συλλογισμον ιατρικόν, ούτω και αύθις και πολλάκις χρήζειν τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. ἔνιοι μὲν γὰρ έπὶ μογθηραϊς διαίταις, ένιοι δὲ διὰ κατασκεψήν μοχθηράν τοῦ σώματος άθροίζοντες αίματος πληθος η κακοχυμίαν ύπο των εξοημένων κενώσεων ώφελούνται, της φύσεως ή τινος λατρού τὸ περιττὸν ἀποχέοντος πρίν νοσήσαι τὸν ἄνθρωπον. ενίοις δε νοσήσασιν ή μεν κρίσις εστί τοιαύτη ξακρισις, ή 8 δε τοῦ νοσήματος ζασις

 $^{^{1}}$ $\mathring{\eta}$ collegais om. F. habet. Nic. 2 almethylor F. 3 Te F.

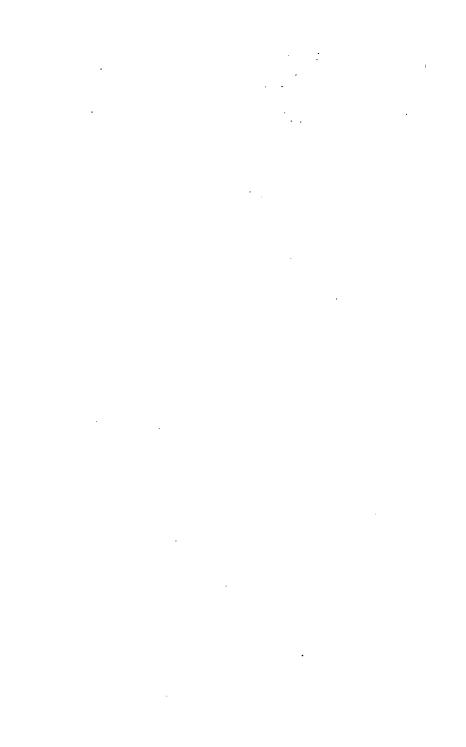
έγενετο. τινές δ' ύπὸ τῶν ὶατρῶν ἐθεραπεύθησαν όμοιοις βοηθήμασι χρησαμένων είθ ύστιρον άλόντες όμοιω νοσήματι, θεραπευθέντες τε δί αὐτῶν, ἐάν ποτε πάλη αὐτοῖς ἤτοι που τὸ τοῦ σώματος βάρος η της κεφαλης μόνης άνωμαλία τις ή και τι των παρά φύσιν έτερον έπιφαίνηται, ποινούνται τοῖς λατροῖς περλ αὐτών, δεδιέναι φάσκοντες άλωναι τοῖς αὐτόῖς νοσήμασιν, οίς έμπροσθεν έάλωσαν έπι προηγησαμνοις όμοιοις συμπτώμασι κάπειτα φθάσαντες ή δια καθάρσεώς τινος ή δί αξματος άφαιρέσεως 1 έθ' δλην την προσδοκηθείσαν νόσον, έτσιμότερον επί την αὐτην άφικνοῦνται βοήθειαν, ὅταν αίσθωνταί τινος όμοιου συμπτώματος υστερόν note oumendatog autoig. Evice de xal noir alσθέσθαι, την προθεσμίαν ύφορώμενοι του χρόνου, καθ' δη έν ώρισμένη περιόδφ τών τοιούτων Επαθόν τι, κενούσθαι φθάνουσιν, ονομάζουσί το την προφυλακτικήν κόνωσιν εν έθει γεγονέναι σφίσιν, οὐδεμίαν ὑπαλλαγήν τοῦ σώματος έχ των τοιούτων χενώσεων λαμβάνοντος, όποίαν εδείχθη λαμβάνον επί τοῖς προειρημενοις, άλλ ὑπὸ τῆς κὐτῆς αἰτίας τὰ αὐτὰ πάσχόντος. έαν ούν ψπαλλάξωσι την δίαιταν, ελάττοσι μέν εδέσμασι γρώμενοι, 2 προστιθέντες δέ

¹ tφ' F. Scripsi to'. 2 προστίθενται F. addentes Nic.

τοῖς γυμνασίοις, ἄνοσοι διατελοῦσιν ἐχ τῆς τῶν ἐθῶν ὑπαλλαγῆς ὡφεληθέντες, οὐχ ὥσπερ οἱ πρόσθεν εἰρημένοι βλαβέντες. οὐ γὰρ ἔθους λόγω διὰ τῶν χενώσεων ώφελεῖσθαι συνέβαινεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ μοχθηρῷ διαίτη χαχοχυμίαν τε χαὶ πλῆθος ἀθροίζουσιν.

IMPRESSIT A. W. SCHADE BEROLINI.

			-
			,
•		· .	
•	•		

• • . · • •

